

พระธรรมกิจการ Acts

พระเยซูถูกรับขึ้นสู่สวรรค์

1 เรียนท่านเธโอฟีลัส

ในหนังสือเล่มก่อนข้าพเจ้าได้เขียนถึงสิ่งทั้งปวงซึ่งพระเยซูได้ทรงเริ่มกระทำและสั่งสอน 2 จนถึงวันที่ทรงถูกรับขึ้นสู่สวรรค์

หลังจากตรัสสั่งโดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่เหล่าอัครทูตที่ได้ทรงเลือก สรร 3 ภายหลังจากที่พระองค์ได้ทรงทนทุกข์

ก็ได้ทรงสำแดงพระองค์แก่คนเหล่านั้น

และให้ข้อพิสูจน์หลายประการที่ยืนยันว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่

พระองค์ทรงปรากฏแก่พวกเขาในช่วง 40 วัน

และตรัสเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า 4 ครั้งหนึ่ง

ขณะทรงร่วมรับประทานอาหารกับพวกเขา ทรงบัญชาพวกเขาดังนี้

“ อย่าออกจากกรุงเยรูซาเล็ม

แต่จงรอคอยของประทานที่พระบิดาของเราได้ทรงสัญญาไว้

ดังที่พวกท่านได้ยินเรากล่าวไว้ 5 ด้วยว่าอย่าหันไปรับพิศมาด้วยน้ำ

แต่อีกไม่กี่วัน พวกท่านจะได้รับพิศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

6 ดังนั้นเมื่อมาประชุมพร้อมหน้ากัน พวกเขาจึงทูลถามพระองค์ว่า

“ พระองค์เจ้าข้า

บัดนี้พระองค์จะทรงกอบกู้อาณาจักรอิสราเอลขึ้นใหม่หรือ?”

7 พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า

“ ไม่ใช่ธุระของพวกท่านที่จะรู้วันเวลาซึ่งพระบิดาทรงกำหนดไว้ตามสิทธิอำนาจของพระองค์

8 แต่ท่านจะได้รับฤทธิ์อำนาจเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาเหนือท่าน

และท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม และทั่วแคว้นยูเดียกับสะมาเรีย และถึงสุดปลายแผ่นดินโลก”

9 หลังจากตรัสดังนี้แล้ว

พระองค์ทรงถูกรับขึ้นไปต่อหน้าต่อตาของพวกเขา

และมีเมฆมาปกคลุมพระองค์จนพวกเขามองพระองค์ไม่เห็น

10 พวกเขากำลังแหงนหน้าเขม้นดูฟ้าขณะที่พระองค์เสด็จไป

ทันใดนั้นมีชาย 2 คนสวมชุดขาวมายืนอยู่ข้างๆ พวกเขา 11กล่าวว่า

“ ชนชาวกาลิลีเอ๋ย ไฉนพวกท่านจึงยืนมองท้องฟ้าอยู่ที่นี่? พระเยซูองค์นี้ ซึ่งถูกรับจากท่านเข้าสู่สวรรค์นั้น

จะเสด็จกลับมาอีกในแบบเดียวกันกับที่ท่านเห็นพระองค์เสด็จเข้าสู่สวรรค์”

เลือกมัทธิอัสขึ้นแทนยูดาส

12 จากนั้นพวกเขาก็ลงจากภูเขามะกอกเทศ กลับไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งอยู่ห่างออกไปเท่ากับระยะทางที่อนุญาตให้เดินในวันสะบาโต² 13ครั้งมาถึง พวกเขาก็ขึ้นไปยังห้องชั้นบนที่พักกันอยู่ มีเปโตร ยอห์น ยากอบกับอันดรูว์ ฟิลิปกับโธมัส บาร์โธโลมิวกับมัทธิว

ยากอบบุตรอัลเฟอัสกับซีโมนพรรคชาตินิยม และยูดาสบุตรยากอบ

14พวกเขาทั้งหมดร่วมใจกันขะมักเขม้นอธิษฐาน

พร้อมทั้งพวกผู้หญิงกับมารีย์มารดาของพระเยซู

และพวกน้องชายของพระองค์

15 ครั้งนั้น เปโตรยืนขึ้นท่ามกลางเหล่าผู้เชื่อ³ (ป ร ะ ม า ๓ 120

ค น)¹⁶และกล่าวว่า “ พี่น้องทั้งหลาย พระคัมภีร์ต้องเป็นจริง

ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสไว้เมื่อนานมาแล้วผ่านพระโอษฐ์ของดาวิดเกี่

---

² 1:12 ป ร ะ ม า ๓ 1,100 เ ม ต ร

³ 1:15 ภาษากรีกว่า พี่น้อง

ยวกับยูดาสผู้นำพวกเขามาจับพระเยซู

17 เขาได้เป็นคนหนึ่งในพวกเราและมีส่วนร่วมในพันธกิจนี้

18 (ยูดาสนำเงินรางวัลที่ได้จากความชั่วช้าของตนไปซื้อที่ดิน
ที่นั่นเขาล้มลงศิระกระแทกพื้น ลำตัวแตกไส้พุงทะลักออกมาหมด

19 ทุกคนในเยรูซาเล็มได้ยินเรื่องนี้จึงเรียกที่ดินแปลงนั้นตามภาษาของตนว่า
อาเคลดามา คือทุ่งแห่งโลหิต)

20 เพราะดังที่เขียนไว้ในพระธรรมสดุดีว่า

“ ‘ ขอให้ที่อยู่ของเขาเรศร้าง
อย่าให้มีผู้ใดอาศัยอยู่ที่นั่น’ ⁴

แ ล ะ

“ ‘ ให้คนอื่นขึ้นมาเป็นผู้นำแทนตำแหน่งของเขา’ ⁵

21

ฉะนั้นจึงจำเป็นที่จะเลือกคนหนึ่งซึ่งได้อยู่กับพวกเราตลอดช่วงที่องค์พระ
เยซูเจ้าทรงดำเนินอยู่ท่ามกลางเรา

22 ตั้งแต่บัพติศมาของยอห์นจนถึงเวลาที่พระเยซูถูกรับขึ้นไปจากเรา
เพราะคนนี้จะต้องเป็นพยานร่วมกับเราว่าพระองค์ได้คืนพระชนม์แล้ว”

23 ดังนั้นพวกเขาจึงเสนอชื่อชาย 2 คน คือ โยเซฟที่เรียกกันว่าบารซับบาส
(และอีกชื่อหนึ่ง คือยูลทัส) กับมัทธิอัส 24 จากนั้นพวกเขาอธิษฐานว่า

“ พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงทราบจิตใจของทุกคน

---

⁴ 1:20 ส ด ด .69:25

⁵ ส ด ด .109:8

ขอทรงสำแดงว่าทรงเลือกคนไหนใน 2 คนนี้

25 ให้รับพันธกิจแห่งอัครทูตแทนยูดาส ผู้ได้ละทิ้งไปสู่ที่ของตน”

26 แล้วพวกเขาจับฉลากได้มัทธิอัส ดังนั้นจึงเพิ่มเขาเข้ากับอัครทูต 11 คน

พระวิญญูณเสด็จมาในวันเพ็นเทคอสต์

2 เมื่อถึงวันเพ็นเทคอสต์ พวกเขาทั้งหมดมารวมอยู่ในที่เดียวกัน

2 ทันใดนั้น

มีเสียงจากฟ้าสวรรค์เหมือนเสียงพายุกล้าดังก้องไปทั่วทั้งบ้านที่เขานั่งอยู่

3 พวกเขาเห็นสิ่งที่ดูเหมือนเปลวไฟรูปร่างคล้ายลิ้นกระจายออกและมาอยู่เหนือ

พวกเขาแต่ละคน 4 ทุกคนเปี่ยมด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์ และเริ่มพูดภาษาต่างๆ

* ตามที่พระวิญญูณทรงโปรดให้เขาสามารถพูดได้

5

ขณะนั้นมีพวกยิวผู้ยากแกรงพระเจ้าจากทุกชาติทั่วใต้ฟ้าสวรรค์มาพักอยู่ที่

ที่เยรูซาเล็ม 6 เมื่อได้ยินเสียงนี้ ผู้ชนก็มาชุมนุมกันด้วยความมุงนงสงสัย

เพราะแต่ละคนต่างก็ได้ยินพวกเขาพูดภาษาของตน

7 ด้วยอัศจรรย์ใจอย่างยิ่งจึงถามว่า

“ คนเหล่านี้ที่กำลังพูดอยู่ล้วนเป็นชาวกาลิลีมิใช่หรือ?

8 ไฉนเราแต่ละคนจึงได้ยินพวกเขาพูดภาษาท้องถิ่นของเรา?

9 ไม่ว่าชาวปารเธีย ชาวมีเดีย และชาวเอลาม คนที่อยู่แถบเมโสโปเตเมีย

ยูเดีย คัปปาโดเซีย ปอนทัสและเอเซีย 10 ฟรีเจียและปัมฟีเลีย

อียิปต์และส่วนต่างๆ ของลิเบียแถวไซริน ผู้มาเยือนจากกรุงโรม

11 (ทั้งชาวยิวกับผู้เข้าจารีตยิว) ชาวเกาะครีตและชาวอาหรับ

พวกเราได้ยินเขาประกาศความอัศจรรย์ของพระเจ้าด้วยภาษาของเราเอง!” 1

2 เขาทั้งหลายล้วนอัศจรรย์ใจและฉงนสนเท่ห์ ถามกันว่า

“ นี่หมายความว่าอย่างไร?”

13 แต่บางคนก็ล้อเลียนพวกเขาว่า “ พวกนั้นกินเหล้าองุ่น⁶มากเกินไป”

เปโตรกล่าวกับฝูงชน

14 แล้วเปโตรจึงยืนขึ้นกับอัครทูต 11 คน กล่าวกับฝูงชนด้วยเสียงอันดังว่า

“ พี่น้องชาวยิวและท่านทั้งปวงที่อยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม

ข้าพเจ้าขอชี้แจงเรื่องนี้แก่ท่านทั้งหลาย โปรดตั้งใจฟังสิ่งที่ข้าพเจ้าจะกล่าว

15คนเหล่านี้มิได้มาเหล่าอย่างที่ท่านคิด นี่เพียง 9 โมงเช้า!

16แต่ทั้งนี้เป็นไปตามที่ผู้เผยพระวจนะโยเอลกล่าวไว้ว่า

17” ‘ พระเจ้าตรัสว่า ในวาระสุดท้าย

เราจะเทพระวิญญาณของเราลงเหนือประชาชนทั้งปวง

บุตรชายบุตรหญิงของเจ้าจะเผยพระวจนะ

คนหนุ่มของเจ้าจะเห็นนิมิต

คนชราของเจ้าจะฝันเห็น

18ในครั้งนั้น เราจะเทพระวิญญาณของเราลงมา

เหนือผู้รับใช้ของเราทั้งชายและหญิง

และพวกเขาจะเผยพระวจนะ

19เราจะสำแดงการอัศจรรย์ในฟ้าสวรรค์เบื้องบน

และหมายสำคัญที่แผ่นดินโลกเบื้องล่าง

มีเลือด ไฟ และกลุ่มควัน

20ดวงอาทิตย์จะถูกเปลี่ยนไปเป็นความมืด

และดวงจันทร์เปลี่ยนไปเป็นเลือด

ก่อนวันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าอันยิ่งใหญ่

และเปี่ยมด้วยพระสิริจะมาถึง

---

⁶ 2:13 หรือ เหล้าองุ่นหวาน

21 และทุกคนที่ร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า จะได้รับการช่วยให้รอด
' 7

22 ชนอิสราเอลเอ๋ย ขอจงฟังสิ่งนี้

พระเยซูแห่งนาซาเร็ธคือผู้ที่พระเจ้าทรงรับรองโดยอิทธิฤทธิ์
การอัศจรรย์และหมายสำคัญต่างๆ

ซึ่งพระเจ้าได้ทรงกระทำผ่านพระองค์ท่ามกลางพวกท่าน ดังที่ท่านเองทราบอยู่

23 พระเยซูนี้ทรงถูกมอบให้พวกท่าน

ตามที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ และทรงทราบล่วงหน้า

และโดยความช่วยเหลือของเหล่าคนอธรรม⁸

ท่านได้จับพระองค์ไปประหารด้วยการตอกตาปูตรึงที่ไม้กางเขน

24 แต่พระเจ้าทรงให้พระองค์เป็นขึ้นจากตาย

พ้นจากความทุกข์ทรมานแห่งความตาย

เพราะเป็นไปไม่ได้ที่ความตายจะยึดครองพระองค์ไว้

25 ดาวิดได้กล่าวถึงพระองค์ว่า

“ ข้าพเจ้าเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า อยู่ตรงหน้าข้าพเจ้าเสมอ
เพราะพระองค์ประทับอยู่ที่ขวามือของข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าจะไม่หวั่นไหว

26 ฉะนั้นจิตใจของข้าพเจ้ายินดีและสิ้นของข้าพเจ้าปรีดา

กายของข้าพเจ้าก็จะอยู่ด้วยความหวังเช่นกัน

27 เพราะพระองค์จะมีทรงละข้าพระองค์ไว้ในหลุมฝังศพ

ทั้งจะมีทรงปล่อยให้องค์บริสุทธิของพระองค์เน่าเปื่อย

---

⁷ 2:21 ย อ ล .2:28-32

⁸ 2:23 หรือ ของบรรดาคนที่ไม่มียุทธธรรมบัญญัติ (คือ คนต่างชาติ)

28 พระองค์ได้ทรงสำแดงหนทางแห่งชีวิตแก่ข้าพระองค์

พระองค์จะทรงให้ข้าพระองค์เปี่ยมด้วยความชื่นชมยินดี

ต่อเบื้องพระพักตร์ของพระองค์⁹

29 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าบอกท่านได้อย่างมั่นใจว่า

ดาวิดบรรพบุรุษของเราสิ้นชีพและถูกฝังไปแล้ว

สุสานของท่านก็อยู่ที่นี้ตราบนานทุกวันนี้

30 แต่ท่านเป็นผู้เผยพระวจนะและรู้ว่าพระเจ้าได้ทรงสัญญาแก่ท่านด้วยคำปฏิ

ญาณว่า จะทรงตั้งผู้หนึ่งในวงศ์วานของท่านให้ขึ้นครองบัลลังก์ของท่าน

31 ท่านทราบล่วงหน้าจึงได้กล่าวถึงการคืนพระชนม์ของพระคริสต์¹⁰ว่า

พระเจ้าจะมีทรงทั้งพระองค์ไว้ในหลุมฝังศพ

ทั้งมิให้กายของพระองค์ต้องเปื่อยเน่า 32 พระเจ้าทรงให้พระเยซูนี้คืนพระชนม์

และพวกเราทั้งหมดเป็นพยานในความจริงข้อนี้

33 เมื่อทรงรับการเช็ดซูสือเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าแล้ว

พระองค์ทรงได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์จากพระบิดาตามพระสัญญาและได้ทรง

เทลงมา ดังที่ท่านเห็นและได้ยินอยู่นี้ 34 ด้วยว่า

ดาวิดมิได้ขึ้นสู่อสวรรค์แต่ยังกล่าววว่า

“ ‘ พระเจ้าตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า

“ จงนั่งที่ขวามือของเรา

35 จนกว่าเราทำให้ศัตรูของเจ้า

---

⁹ 2:28 ส ด ด .16:8-11

¹⁰ 2:31 หรือ พระเมสสิยาห์ ทั้งคำว่า “ พระคริสต์” (เป็นคำกรีก) แ ล ะ

“ พระเมสสิยาห์” (เป็นคำฮีบรู) แปลว่า “ ผู้ที่ทรงเจิมไว้” เช่นเดียวกับข้อ

36 ฉะนั้นให้ชนอิสราเอลทั้งปวงแน่ใจในข้อนี้คือ พระเจ้าทรงตั้งพระเยซูขึ้น
ซึ่งพวกท่านได้ตรึงที่ไม้กางเขนให้เป็นทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์”

37 เมื่อคนทั้งหลายได้ยินเช่นนี้ก็รู้สึกเสียดแทงใจยิ่งนัก
กล่าวกับเปโตรและอัครทูตอื่นๆ ว่า “ พี่น้องเอ๋ย เราจะทำอย่างไรดี?”

38 เปโตรตอบว่า “ พวกท่านทุกคนจงกลับใจใหม่
และรับบัพติศมาในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์

เพื่อรับการทรงอภัยโทษบาปของท่าน
และท่านจะได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

39พระสัญญานั้นมีแก่ท่านและลูกหลานของท่าน ตลอดจนคนทั้งปวงที่อยู่ไกล
คือคนทั้งปวงที่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเราจะทรงเรียก”

40 เปโตรกล่าวเตือนและวิงวอนพวกเขาอีกหลายคำว่า
“ จงรักษาตัวท่านให้พ้นจากคนในยุคที่เสื่อมทรามนี้เถิด”

41บรรดาผู้ที่ยอมรับถ้อยคำของเปโตรได้รับบัพติศมา และในวันนั้นมีคนราว
3,000 คนเข้าร่วมเป็นสาวก

สามัคคีธรรมของผู้เชื่อ

42

เขาทั้งหลายอุทิศตนในคำสอนของเหล่าอัครทูตและในการร่วมสามัคคีธรรม
ในการหัก ขนบปังและในการอธิษฐาน

43และเหล่าอัครทูตทำการอิทธิฤทธิ์และหมายสำคัญอันอัศจรรย์หลายประการ
ทุกคนจึงเต็มไปด้วยความยำเกรง

44ผู้เชื่อทั้งปวงอยู่รวมกันและถือครองทุกอย่างร่วมกัน

45พวกเขาขายทรัพย์สินของและนำมาแบ่งปันให้แต่ละคนตามความต้องการ
46ทุกๆ วันพวกเขามาประชุมกันที่ลานพระวิหาร หักขนมปังตามบ้านของตน
และรับประทานร่วมกันด้วยความยินดีและจริงใจ
47พวกเขาพากันสรรเสริญพระเจ้าและเป็นที่ชื่นชมของคนทั้งปวง
ในแต่ละวันองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงให้คนทั้งหลายที่กำลังได้รับความรอดมาเข้ากั
บ พ ว ก เ ข า

เปโตรรักษาขอทานง่อย

3 วันหนึ่ง ขณะเปโตรกับยอห์นกำลังขึ้นไปยังพระวิหารในเวลาอธิษฐาน
คือประมาณบ่าย 3 โมง 2มีชายผู้หนึ่งเป็นง่อยมาตั้งแต่เกิด
ทุกวันเขาจะถูกหามมาที่ประตูพระวิหาร ที่เรียกว่าประตูงาม
เพื่อขอทานจากคนที่จะเข้าไปในลานพระวิหาร
3เมื่อคนนั้นเห็นเปโตรกับยอห์นจะเข้าไป ก็ขอเงินพวกเขา
4เปโตรกับยอห์นเพ่งดูเขา แล้วเปโตรจึงกล่าวว่า “ จงมองดูเราเถิด!”
5ดังนั้นเขาจึงเขม่นมอง คาดหมายว่าจะได้อะไรจากคนทั้งสอง
6 แล้วเปโตรกล่าวว่า “ เงินหรือทองเราไม่มี แต่สิ่งที่เรามีเราให้ท่าน
ในพระนามพระเยซูคริสต์แห่งนาซาเรธ จงเดินเถิด”
7เปโตรจับมือขวาของเขาช่วยพยุงขึ้น
ทันใดนั้นเท้าและข้อเท้าของชายผู้นี้ก็มีแรง 8เขากระโดดลุกขึ้นยืนและเริ่มเดิน
จากนั้นจึงเข้าไปในลานพระวิหารกับท่านทั้งสอง
เดินไปกระโดดโลดเต้นไปและสรรเสริญพระเจ้า
9เมื่อประชาชนทั้งปวงเห็นเขาเดินไปสรรเสริญพระเจ้าไป
10ก็จำได้ว่าเป็นคนเดียวกับที่เคยนั่งขอทานที่ประตูงามของพระวิหาร
พวกเขาจึงประหลาดใจและอัศจรรย์ใจยิ่งนักในสิ่งที่เกิดขึ้นกับชายผู้นี้

เปโตรกล่าวกับผู้อยู่ในเหตุการณ์

11 ขณะขอทานคนนั้นยื่นมือเปโตรกับยอห์นอยู่ คนทั้งปวงต่างประหลาดใจ และพากันวิ่งมาหาพวกเขาในบริเวณที่เรียกว่าเฉลียงของโซโลมอน

12 เปโตรเห็นเช่นนั้น ก็กล่าวกับคนเหล่านี้ว่า “ ชนอิสราเอลเอ๋ย ไฉนท่านจึงประหลาดใจในเรื่องนี้? เหตุใดจึงจ้องมองราวกับว่า เราทำให้คนนี้ได้เดินได้ด้วยฤทธิ์อำนาจหรือความชอบธรรมของเราเอง?

13 พระเจ้าแห่งอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ

พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเราทรงประทานพระเกียรติแก่พระเยซูผู้รับใช้ของพระองค์ ซึ่งท่านมอบไว้ให้ประหาร และปฏิเสธพระองค์ต่อหน้าปีลาต แม้ปีลาตตั้งใจจะปล่อยพระองค์ไป

14 พวกท่านปฏิเสธองค์บริสุทธิ์และองค์ผู้ชอบธรรม

และขอให้ปล่อยฆาตกรแก่พวกท่านแทน 15 ท่านประหารองค์ผู้ลิขิตชีวิต แต่พระเจ้าทรงให้พระองค์เป็นขึ้นจากตาย เราเป็นพยานในเรื่องนี้

16 โดยความเชื่อในพระนามของพระเยซู

ชายผู้ซึ่งท่านเห็นและรู้จักจึงมีแรงขึ้น

โดยพระนามของพระเยซูและความเชื่อที่มาจากพระองค์จึงทำให้คนนี้หายเป็นปกติ ดังที่ท่านทั้งปวงเห็น

17 พี่น้องเอ๋ย ข้าพเจ้ารู้ว่าท่านทำลงไปด้วยความไม่รู้

ผู้นำของท่านก็เช่นกัน

18 แต่พระเจ้าทรงให้สิ่งนี้เกิดขึ้นเพื่อจะเป็นจริงตามที่ได้ตรัสไว้ล่วงหน้าผ่านผู้เผยพระวจนะทั้งปวงว่า พระคริสต์¹²ของพระองค์ต้องทนทุกข์ทรมาน

19 ฉะนั้นจงกลับใจเสียใหม่ และหันมาหาพระเจ้า

เพื่อบาปผิดของท่านจะถูกลบล้างไป

และวาระแห่งการฟื้นฟูใจจะมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า

---

¹² 3:18 หรือ พระเมสสิยาห์ เช่นเดียวกับข้อ 20

20และเพื่อพระองค์จะได้ส่งพระเยซู

ผู้ที่ทรงแต่งตั้งไว้ให้เป็นพระคริสต์เพื่อท่านทั้งหลายมา

21พระองค์จะต้องอยู่ในสวรรค์

จนกว่าจะถึงวาระที่พระเจ้าทรงให้สิ่งสารพัดคืนสู่สภาพดี

ตามที่ได้ทรงสัญญาไว้นานมาแล้วผ่านทางเหล่าผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์ของพระองค์ 22ด้วยโมเสสกล่าวไว้ว่า

‘ พระองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของท่านทั้งหลาย

จะทรงตั้งผู้เผยพระวจนะคนหนึ่งเช่นดั่งข้าพเจ้าเพื่อท่านทั้งหลาย

ผู้นั้นจะมาจากหมู่ประชากรของพวกท่านเอง ท่านต้องฟังทุกสิ่งที่เขาบอก

23ผู้ใดไม่ฟังจะถูกตัดขาดจากชนชาติของเขา’ ¹³

24 อันที่จริง

ผู้เผยพระวจนะทั้งปวงตั้งแต่ซามูเอลมาล้วนพยากรณ์ถึงวันเวลาเหล่านี้

25และท่านทั้งหลายคือทายาทแห่งบรรดาผู้เผยพระวจนะและพันธสัญญาซึ่งพระเจ้าทรงกระทำกับเหล่าบรรพบุรุษของท่าน พระองค์ได้ตรัสกับอับราฮัมว่า

‘ ประชาชาติทั่วโลกจะได้รับพรผ่านทางวงศ์วานของเจ้า’ ¹⁴

26ครั้นพระเจ้าทรงยกผู้รับใช้ของพระองค์ขึ้นมาแล้ว

ก็ทรงส่งพระองค์มายังพวกท่านก่อน

เพื่ออวยพรแก่ท่านโดยทำให้แต่ละคนหันจากวิถีชั่วของตน”

เปโตรกับยอห์นต่อหน้าสภาแซนเฮดริน

4 ขณะเปโตรกับยอห์นกล่าวแก่ประชาชนอยู่ พวกปุโรหิต

หัวหน้ายามพระวิหาร และพวกสะดูสีก็มา 2พวกเขา่งุ่นง่านใจมาก

---

¹³ 3:23 ฉ ฐ บ .18:15, 18, 19

¹⁴ 3:25 ป ฐ ก .22:18; 26:4

เพราะอัครทูตสั่งสอนและประกาศแก่คนทั้งหลาย
ถึงการเป็นขึ้นจากตายโดยอ้างถึงการคืนพระชนม์ของพระเยซู
3 เขาได้จับเปโตรและยอห์นไว้และเนื่องจากเย็นแล้ว
จึงขังคนทั้งสองไว้ในคุกจนวันรุ่งขึ้น 4 แต่หลายคนที่ได้ยินคำสอนก็เชื่อ
จำนวนของผู้เชื่อเพิ่มขึ้นเป็น 5,000 คน โ ด ย ป ร ะ ม า ณ
5 วันรุ่งขึ้น พวกผู้นำ ผู้อาวุโส
และเหล่าธรรมาจารย์มาประชุมกันในกรุงเยรูซาเล็ม 6 ทั้งอันนาสมหาปุโรหิต
คายาฟาส ยอห์น อเล็กซานเดอร์ และคนอื่นๆ ในครอบครัวของมหาปุโรหิต
7 พวกเขาให้นำตัวเปโตรกับยอห์นมาต่อหน้า และถามว่า
“ พวกเจ้าทำเช่นนี้โดยฤทธิ์อำนาจหรือในนามของผู้ใด?”
8 แล้วเปโตรซึ่งเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็กล่าวแก่พวกเขาว่า
“ เรียนท่านผู้นำ และเหล่าผู้อาวุโสแห่งประชาชน!
9 หากเราถูกเรียกตัวมาให้การในวันนี้ ด้วยเรื่องที่แสดงความเมตตาแก่คนง่อย
และรับการสอบสวนว่าเขาหายพิการได้อย่างไร
10 ทั้งท่านและปวงประชากรแห่งอิสราเอลก็จงทราบเถิดว่า
สิ่งนี้เป็นโดยพระนามแห่งพระเยซูคริสต์ชาวนาซาเร็ธ
ซึ่งท่านได้ตรึงตายที่ไม้กางเขน แต่พระเจ้าทรงให้พระองค์เป็นขึ้นจากตาย
โดยพระนามของพระองค์นั่นเอง ชายผู้ยืนอยู่ต่อหน้าท่านนี้
จึงได้รับการรักษาให้หาย 11 พระองค์ทรงเป็น

“ ‘ ศิลาที่ท่านทั้งหลายผู้ก่อได้ทอดทิ้ง
ซึ่งได้กลับกลายเป็นศิลามุมเอก¹⁵แล้ว’ ¹⁶

---

¹⁵ 4:11 หรือ ศิลาห้วมุม

¹⁶ ส ด ด .118:22

12 ในผู้อื่นไม่มีความรอดเลย

เพราะไม่ได้ประธานนามอื่นที่จะช่วยให้เราทั้งหลายรอดแก่มนุษย์ทั่วได้ฟ้า”

13 เมื่อพวกเขาเห็นความกล้าหาญของเปโตรกับยอห์น

และตระหนักว่าคนทั้งสองเป็นชาวบ้านธรรมดาไร้การศึกษาก็ประหลาดใจ

และนึกขึ้นได้ว่าคนเหล่านี้เคยอยู่กับพระเยซู

14 แต่เพราะเขาได้เห็นชายที่หายโรคนอนอยู่กับคนเหล่านี้ เขาก็พูดอะไรไม่ได้

15 ดังนั้นจึงสั่งให้คนทั้งสองออกไปจากสภาแซนเฮดริน

จากนั้นหรือกันว่า 16” เราจะทำอย่างไรกับพวกนี้ดี?

ทุกคนที่อยู่ในกรุงเยรูซาเล็มรู้ว่าพวกเขาได้ทำการอัศจรรย์อันโดดเด่นประการหนึ่ง และเราไม่อาจปฏิเสธได้

17 แต่เพื่อยุติเรื่องนี้มิให้เลื่องลือไปอีกในหมู่ประชาชน

เราต้องสั่งห้ามพวกนี้มิให้เอ่ยนามนั้นกับใครอีก”

18 จากนั้นพวกเขาจึงเรียกตัวคนทั้งสองมาอีก

สั่งห้ามมิให้พูดหรือสอนในพระนามพระเยซูอีกเลย

19 แต่เปโตรกับยอห์นกล่าวว่า “ พวกท่านตัดสินเอาเองเถิดว่า

เป็นการถูกต้องแล้วหรือในสายพระเนตรพระเจ้าที่จะเชื่อฟังพวกท่านยิ่งกว่าเชื่อฟังพระเจ้า 20 เพราะพวกเราต้องพูดในสิ่งที่ได้เห็นและได้ยินมา”

21 หลังจากขู่สาทัณฑ์แล้ว พวกเขาก็ปล่อยคนทั้งสองไป

พวกเขาตัดสินใจไม่ได้ว่าจะลงโทษคนพวกนี้ได้อย่างไร

เพราะประชาชนทั้งปวงพากันสรรเสริญพระเจ้าสำหรับสิ่งที่เกิดขึ้น

22 ด้วยว่าชายคนที่ได้รับการรักษาให้หายอย่างอัศจรรย์นั้นอายุกว่า 40 ปีแล้ว

คำอธิษฐานของผู้เชื่อ

23 เมื่อได้รับการปล่อยตัวแล้ว เปโตรกับยอห์นก็กลับมาหาพวกพ้องของตนเล่าทุกอย่างตามที่พวกหัวหน้าปุโรหิตกับผู้อาวุโสได้กล่าวกับพวกเขา

24 เมื่อพวกเขาได้ฟังแล้วก็พร้อมใจกันเปล่งเสียงอธิษฐานทูลพระเจ้าว่า

“ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่สูงสุด พระองค์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์
แผ่นดินโลก ท้องทะเลและสิ่งสรรพัตินั้น
25พระองค์ตรัสโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านปากผู้รับใช้ของพระองค์
คือดาวิดบรรพบุรุษของเราว่า

“ ‘ ไฉนประชาชาติทั้งหลายจึงลุกฮือ
และชนชาติต่างๆ วางแผนอันป่วยการทำไม?
26เหล่ากษัตริย์ของโลกตั้งตนขัดขืน
และบรรดาผู้ปกครองรวมตัวกัน
ต่อต้านองค์พระผู้เป็นเจ้า
และต่อต้านผู้ซึ่งพระองค์ทรงเจิมไว้¹⁷ 18

27 อันที่จริงเฮโรดกับปอนทือสปีลาตร่วมกับคนต่างชาติ
และประชาชนชนอิสราเอลในกรุงนี้คบคิดกันต่อต้านองค์พระเยซูผู้รับใช้บริสุทธิ์
ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงเจิมไว้
28พวกเขากระทำการที่ทรนักร่างและพระดำริของพระองค์ได้กำหนดไว้ก่อนแ
ล้วว่าจะเกิดขึ้น 29บัดนี้ พระองค์เจ้าข้า ขอทรงพิจารณาคำข่มขู่ของเขา
และขอให้ผู้รับใช้ของพระองค์สามารถกล่าวพระวาทะของพระองค์ด้วยใจกล้า
หาญยิ่ง
30ขอทรงเหยียดพระหัตถ์ออกรักษาโรคและกระทำความสำคัญอันอัศจรรย์แล
ะการอิทธิฤทธิ์ต่างๆ
โดยพระนามแห่งพระเยซูผู้รับใช้บริสุทธิ์ของพระองค์เถิด”

---

17 4:26 คือ พระคริสต์ หรือ พระเมสสิยาห์

18 ส ด ด .2:1, 2

31 หลังจากพวกเขาอธิษฐานจบ
สถานที่ซึ่งพวกเขาประชุมกันอยู่นั้นก็สะท้อนสะท้อน
และพวกเขาล้วนเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์
และกล่าวพระวจนะของพระเจ้าด้วยใจกล้า

ผู้เชื่อแบ่งปันสิ่งที่ตนมี

32 ผู้เชื่อทั้งปวงมีความคิดจิตใจเป็นหนึ่งเดียวกัน
ไม่มีใครอ้างว่าทรัพย์สินที่มีอยู่เป็นของตนเอง แต่พวกเขาแบ่งปันทุกสิ่งที่ตนมี

33 โดยฤทธิ์อำนาจยิ่งใหญ่

เหล่าอัครทูตเป็นพยานอย่างต่อเนื่องถึงการคืนพระชนม์ขององค์พระเยซูเจ้า
และพระคุณมากล้นมีแก่พวกเขาทุก คน 34 ในหมู่พวกเขาไม่มีใครขัดสน

เพราะบางครั้งบางครั้งผู้ที่มีบ้านหรือที่ดิน ก็นำไปขายและนำเงินที่ได้

35 มาวางแทบเท้าของอัครทูต ซึ่งแบ่งให้ทุกคนตามความจำเป็น

36 โยเซฟชนเลวีจากเกาะไซปรัส ซึ่งอัครทูตเรียกว่าบารนาบัส (แปลว่า
ลูกแห่งการหนุนน้ำใจ)

37 ขายที่ดินของเขาและนำเงินมาวางแทบเท้าของอัครทูต

อานาเนียกับสัปปิรา

5 มีชายคนหนึ่งชื่ออานาเนียกับสัปปิราภรรยาของเขาก็ได้ขายที่ดินด้วย

2 เขาได้เก็บเงินส่วนหนึ่งไว้เพื่อตนเอง ซึ่งภรรยาของเขารู้ดี

แต่นำเงินที่เหลือมาวางแทบเท้าของอัครทูต

3 แล้วเปโตรจึงกล่าวว่า “ อานาเนียเอ๋ย ไฉนซาตานจึงครอบงำใจท่าน
จนท่านมุสาต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์และเก็บเงินค่าที่ดินส่วนหนึ่งไว้เพื่อตัวท่าน
เอง ? 4 ก่อนที่จะขายที่ดินนี้เป็นของท่านมิใช่หรือ?

เมื่อขายแล้วเงินก็อยู่ในอำนาจของท่านมิใช่หรือ? อะไรหนอ
ทำให้ท่านคิดทำเช่นนี้? ท่านมิได้มูสาต่อมนุษย์ แต่มูสาต่อพระเจ้า”

5 เมื่ออานาเนียได้ยินเช่นนี้ก็ล้มลงสิ้นชีวิต
คนทั้งปวงที่ได้ยินสิ่งที่เกิดขึ้นล้วนเกรงกลัวยิ่งนัก

6 แล้วพวกคนหนุ่มจึงออกมาห่อศพเขาและนำออกไปฝัง

7 หลังจากนั้นราว 3 ชั่วโมง

ภรรยาของเขาก็เข้ามาโดยยังไม่ทราบสิ่งที่เกิดขึ้น 8 เปโตรถามนางว่า

“ จงบอกเราเถิดท่านกับอานาเนียขายที่ดินได้เงินเท่านี้หรือ?”

นางตอบว่า “ ใช่ ได้เท่านี้เจ้าค่ะ”

9 เปโตรจึงกล่าวว่า

“ ไฉนท่านจึงเห็นพ้องกันที่จะลองดีกับพระวิญญูญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้า?

ดูเถิด! เท้าของบรรดาผู้ฝังศพสามีของท่านก็อยู่ที่ประตู

และพวกเขาจะห้ามท่านออกไปด้วย”

10 ทันใดนั้นเอง นางก็ล้มลงสิ้นชีพแทบเท้าเปโตร พวกคนหนุ่มจึงเข้ามา

ครั้นเห็นว่านางตายแล้ว ก็หามศพออกไปฝังข้างสามีของนาง

11 ทิวทั้งคริสตจักรและคนทั้งปวงที่ได้ยินเหตุการณ์เหล่านี้พากันเกรงกลัวยิ่งนัก

ก

อัครทูตรักษาคนเป็นอันมาก

12

อัครทูตกระทำหมายสำคัญอันอัศจรรย์และการอิทธิฤทธิ์หลายอย่างท่ามกลางประชาชน และผู้เชื่อทั้งปวงมักมาชุมนุมกันที่เฉลียงของโซโลมอน

13 คนอื่นๆ ไม่มีใครกล้ามาร่วมกับพวกเขา

แม้ว่าพวกเขาเป็นที่เคารพของประชาชนยิ่งนัก 14 อย่างไรก็ตาม

มีชายหญิงมากมายเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า

และมาร่วมกับพวกเขาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

15 ผลก็คือประชาชนหามคนเจ็บป่วยมาที่ถนน ให้นำนอนบนที่นอนบนแคร่ เพื่ออย่างน้อยเมื่อเปิดประตูเดินผ่านเงาของท่านจะได้ทาบบนคนป่วยบ้าง
16 มีฝูงชนจากเมืองต่างๆ รอบกรุงเยรูซาเล็มมาชุมนุมกัน
พาคนป่วยและคนที่ถูกวิญญาณชั่ว¹⁹ทรมานมาด้วย
และพวกเขาทั้งหมดก็ได้รับการรักษาให้หาย

อัครทูตถูกข่มเหง

17 ฝ่ายมหาปุโรหิตและพวกพ้องซึ่งอยู่ในกลุ่มสะดูสีริชยา ยิ่งนัก
18 จึงจับเหล่าอัครทูตขังในคุกสาธารณะ 19 แต่ในเวลากลางคืน
ทูตองค์หนึ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้าเปิดประตูต่างๆ ในคุก และพาพวกเขาออกมา
20 บอกว่า “ จงไปยืนในลานพระวิหาร
และบอกเรื่องชีวิตใหม่ได้อย่างครบถ้วนให้แก่ประชาชน”
21 พอรุ่งเช้า อัครทูตจึงเข้าไปยังลานพระวิหารตามที่ได้รับการบอกกล่าวมา
และสั่งสอนประชาชน

เมื่อมหาปุโรหิตกับพวกพ้องมาถึง ก็เรียกประชุมสภาแซนเฮดริน
คือกลุ่มผู้อาวุโสแห่งอิสราเอลทั้งสิ้น และให้คนไปที่คุกเพื่อนำตัวอัครทูตออกมา
22 แต่เมื่อพวกเขาเจ้าหน้าที่ไปถึงคุกก็ไม่พบอัครทูต จึงกลับมารายงานว่า
23” พวกเขาพบเจ้าเห็นคุกปิดไว้แน่นหนา พร้อมทั้งยามยืนเฝ้าที่ประตู
แต่พอเปิดออก ไม่มีสักคนอยู่ข้างใน
24 หัวหน้ายามรักษาพระวิหารกับพวกหัวหน้าปุโรหิตฟังแล้วก็งุนงง
ฉงนใจว่าเรื่องนี้จะเป็นอย่างไรต่อไป
25 แล้วมีคนหนึ่งมาบอกว่า “ ดูเถิด! พวกนั้นที่ท่านขังไว้ในคุก
กำลังยืนสอนประชาชนอยู่ในลานพระวิหาร”

---

¹⁹ 5:16 ภาษากรีกว่า โสโครก

26หัวหน้ายามรักษาพระวิหารกับเจ้าหน้าที่จึงไปนำตัวอัครทูตมา
พวกเขาไม่กล้าใช้กำลังเพราะกลัวถูกประชาชนเอาหินขว้าง

27

พวกเขาคุมตัวเหล่าอัครทูตมายืนอยู่ต่อหน้าสภาแซนเฮดรินเพื่อให้มหาปุ
โรหิตไต่สวนเขาซักว่า 28” เ ร า สั่งห้ามเด็ดขาด มิให้พวกเจ้าสอนในนามนี้
แต่เจ้าก็แพร่คำสอนของเจ้าไปทั่วทั้งกรุงเยรูซาเล็ม

ตั้งใจทำให้เรามีความผิดเนื่องด้วยความตายของชายผู้นี้

29 เปโตรกับอัครทูตอื่นๆ ตอบว่า

“ พวกข้าพเจ้าต้องเชื่อฟังพระเจ้ายิ่งกว่าเชื่อฟังมนุษย์!

30พระเยซูซึ่งพวกท่านประหารโดยแขวนไว้ที่ต้นไม้

พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเราได้ทรงให้เป็นขึ้นจากตาย

31พระเจ้าทรงเชิดชูพระเยซูให้อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์

ในฐานะองค์เจ้านายและพระผู้ช่วยให้รอด

เพื่อพระองค์จะให้อิสราเอลกลับใจใหม่และได้รับการอภัยโทษบาป

32ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นพยานในเรื่องเหล่านี้

และพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระเจ้าประทานแก่บรรดาผู้ที่เชื่อฟังพระองค์นั้นก็
ทรงเป็นพยานด้วย”

33 เมื่อพวกเขาได้ยินเช่นนี้ก็โกรธจัด และต้องการจะฆ่าพวกอัครทูตเสีย

34แต่ฟาริสีคนหนึ่งชื่อกามาลีเอล เป็นธรรมาจารย์ที่คนทั้งปวงนับถือ

ยืนขึ้นในสภาแซนเฮดริน สั่งให้นำตัวพวกอัครทูตออกไปข้างนอกชั่วคราว

35แล้วกล่าวว่า “ ชนอิสราเอลเอ๋ย

จงพิจารณาสิ่งที่ท่านตั้งใจจะทำกับคนเหล่านี้ให้ดี 36ก่อนหน้านี้

อูดาสปรากฎตัวแอบอ้างเป็นคนสำคัญ และมีราว 400 คนเข้าพวกด้วย

พอเขาถูกฆ่าพรรคพวกของเขาก็กระจัดกระจายสลายตัวไปหมด

37หลังจากนั้น

อูดาสชาวกาลิลีปรากฏขึ้นมาในช่วงจดทะเบียนสำมะโนประชากร

และนำกลุ่มประชาชนก่อการจลาจล เขาเองถูกฆ่าตายเช่นกัน
พรรคพวกของเขาก็แตกฉานซ่านเซ็นไป 38 ฉะนั้นในกรณีนี้
ข้าพเจ้าขอแนะนำท่านทั้งหลายว่า อย่าไปทำอะไรมนุษย์
ปล่อยเขาไปเถิด! เพราะถ้าเป้าหมายหรือกิจการของพวกเขาเกิดจากมนุษย์
ก็จะเลิกล้มไปเอง 39 แต่ถ้ามาจากพระเจ้า
พวกท่านก็ไม่อาจหยุดยั้งคนเหล่านี้ได้
จะกลายเป็นว่าท่านเองนั่นแหละที่ต่อสู้พระเจ้า”

40 เขาทั้งหลายฟังแล้วก็เห็นคล้อยตาม จึงเรียกตัวเหล่าอัครทูตเข้ามา
ให้โบยตีพวกเขา และสั่งมิให้กล่าวในพระนามของพระเยซู
จากนั้นก็ปล่อยตัวพวกเขาไป

41 พวกอัครทูตออกจากสภาแซนเฮดริน
ด้วยความชื่นชมยินดีเพราะเห็นว่าพวกเขาได้รับเกียรติให้ทนรับความอับอาย
เพื่อพระนามนั้น 42 ทุกๆ วันในลานพระวิหารและตามบ้าน ต่างๆ
เขาทั้งหลายไม่เคยหยุดสั่งสอนและประกาศข่าวประเสริฐว่าพระเยซูทรงเป็นพระ
คริสต์²⁰

การเลือกตั้งคนทั้งเจ็ด

6 ครั้งนั้น เมื่อสาวกเพิ่มจำนวนขึ้น

ชาวยิวผู้ถือธรรมเนียมกรีกบ่นไม่พอใจชาวยิวผู้ถือธรรมเนียมยิว
เพราะแม่ยายในหมู่พวกตนถูกละเลยในการแจกจ่ายอาหารประจำวัน
2 ดังนั้นอัครทูตทั้งสิบสองจึงเรียกสาวกทั้งปวงมาประชุมพร้อมหน้ากัน
และกล่าวว่า

“ เป็นการไม่ถูกต้องที่เราจะละเลยพันธกิจแห่งพระวาระของพระเจ้า

---

²⁰ 5:42 หรือ พระเมสสิยาห์

เพื่อไปรับใช้ที่โต๊ะอาหาร 3พี่น้องทั้งหลาย จึงเลือก 7 คนในพวกท่าน
ซึ่งเป็นที่ทราบกันว่าเต็มด้วยพระวิญญาณและสติปัญญา
เราจะได้อบรมความรับผิดชอบนี้แก่พวกเขา

4ส่วนเราจะได้อาใจใส่ในการอธิษฐาน และพันธกิจแห่งพระวจนะ”

5 ที่ประชุมทั้งหมดเห็นชอบกับข้อเสนอนี้จึงเลือกสเทเฟน
ชายผู้เปี่ยมด้วยความเชื่อ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ พร้อมทั้ง ฟิลิป โปรโครัส
นิคาโนร์ ทิโมน ปารเมนัส และนิโคเลาส์จากเมืองอันทิโอก ซึ่งมาเข้าจารีตยิว

6พวกเขาंनाทั้งเจ็ดคนนี้มาหาอัครทูต ซึ่งอัครทูตได้อธิษฐานและวางมือให้

7 ดังนั้นพระวจนะของพระเจ้าจึงแพร่ออกไป

จำนวนสาวกในกรุงเยรูซาเล็มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

และมีปฏิโรหิตจำนวนมากมารับเชื่อ

สเทเฟนถูกจับ

8 ฝ่ายสเทเฟนผู้เปี่ยมด้วยพระคุณและฤทธิ์เดชของพระเจ้า
ได้กระทำการอิทธิฤทธิ์และหมายสำคัญอันอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่หลายอย่างในหมู่
ป ร ะ ช า ช น

9แต่ถูกต่อต้านโดยสมาชิกของธรรมศาลาแห่งทาสที่ได้รับอิสราภาพ
(ตามที่เขาเรียกกัน) คือพวกยิวจากเมืองไซริน เมืองอเล็กซานเดรีย
ทั้งจากแคว้นซีลีเชียและเอเซีย คนเหล่านี้โต้เถียงกับสเทเฟน

10แต่ไม่สามารถเอาชนะสติปัญญาของเขาหรือพระวิญญาณผู้ตรัสผ่านเขา

11 พวกเขาจึงลอบยุบบางคนให้พูดว่า

“ เราได้ยินสเทเฟนกล่าวลบหลู่โมเสสและพระเจ้า”

12 ดังนั้นพวกเขาได้ปลุกปั่นประชาชน

ตลอดจนเหล่าผู้อาวุโสและพวกธรรมอาจารย์ให้ลุกฮือขึ้น พวกเขาจับสเทเฟน
และนำตัวมาต่อหน้าสภาแซนเฮดริน 13พวกเขาสร้างพยานเท็จมาให้การว่า

“ คนผู้นี้พูดลบหลู่สถานบริสุทธิ์และบทบัญญัติไม่หยุดเลย

14 เพราะเราได้ยินเขาพูดว่าพระเยซูแห่งนาซาเร็ธนั้นจะทำลายสถานที่นี้
และเปลี่ยนธรรมเนียมซึ่งโมเสสได้ให้สืบทอดมาจนถึงเรา”

15 คนทั้งปวงที่นั่งอยู่ในสภาแซนเฮดรินจ้องมองสเทเฟน
เห็นใบหน้าของเขาเหมือนดังใบหน้าของทูตสวรรค์

คำให้การของสเทเฟนต่อสภาแซนเฮดริน

7 แล้วมหาปุโรหิตจึงถามเขาว่า “จริงตามคำฟ้องร้องนี้หรือ?”

2 สเทเฟนตอบว่า “พี่น้องและผู้อาวุโสทั้งหลายโปรดฟังข้าพเจ้า!
พระเจ้าแห่งพระสิริทรงปรากฏแก่อับราฮัมบรรพบุรุษของเรา
ขณะที่ท่านยังอยู่ในดินแดนเมโสโปเตเมีย ก่อนจะมาอาศัยในเมืองฮาราน
3 พระเจ้าตรัสว่า

‘จงละบ้านเมืองและพวกพ้องไปยังดินแดนที่เราจะสำแดงแก่เจ้า’ ²¹

4

“ ดังนั้นท่านจึงออกจากดินแดนแห่งชาวเคลเดียไปตั้งรกรากที่เมืองฮาราน
ครั้นบิดาของท่านสิ้นชีวิตแล้ว

พระเจ้าทรงส่งท่านมายังดินแดนนี้ที่พวกท่านอาศัยอยู่ในปัจจุบัน

5 ที่นี้พระเจ้าไม่ได้ประทานกรรมสิทธิ์ใดๆ แม้ที่ดินเช่าฝ่าทำให้ท่าน

แต่พระเจ้าทรงสัญญาว่าท่านกับลูกหลานของท่านจะครอบครองดินแดนนี้ ทั่วๆ
ที่ขณะนั้นอับราฮัมยังไม่มีบุตร 6 พระเจ้าตรัสกับท่านดังนี้

‘วงศ์วานของเจ้าจะเป็นคนแปลกหน้าในดินแดนต่างชาติและเขาจะถูกกดขี่เป็
นทาสนานถึง 400 ปี 7 แต่เราจะลงโทษประเทศชาติที่เขาเป็นทาสรับใช้อยู่
และหลังจากนั้นเขาจะออกจากดินแดนนั้นมานมัสการเราที่นี่’ ²²

---

²¹ 7:3 ป ฐ ก .12:1

²² 7:7 ป ฐ ก .15:13, 14

8แล้วพระองค์ประทานพันธสัญญาแห่งการเข้าสู่หน้ตใให้อับราฮัม และต่อมาอับราฮัมก็ได้บุตรชื่ออิสอัค และท่านให้เขารับสัหน้ตเมื่ออายุ 8 วัน หลังจากนั้นอิสอัคมีบุตรชื่อยาโคบ และยาโคบเป็นบิดาแห่งบรรพบุรุษทั้งสิบสอง นั้น

9 “ เพราะบรรพบุรุษเหล่านั้นอิจฉาโยเซฟ

จึงขายท่านไปเป็นทาสอยู่ที่ประเทศอียิปต์ แต่พระเจ้าทรงสถิตกับท่าน

10และช่วยใให้ท่านพ้นจากทุกข์ร้อนทั้งปวง

ทรงใให้ท่านมีสติปัญญาและได้รับความดีความชอบจากฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ ถึงกับตั้งใให้ครอบครองทั้งอียิปต์และราชสำนัก

11 “ ต่อมา เกิดกันดารอาหารทั่วทั้งอียิปต์และคานาอัน

นำมาซึ่งทุกข์เข็ญครั้งใหญ่ และบรรพบุรุษของเราหาอาหารไม่ได้เลย

12เมื่อยาโคบได้ข่าวว่าที่อียิปต์มีข้าว

จึงใให้เหล่าบรรพบุรุษของเราไปเป็นครั้งแรก 13พอครั้งที่สอง

โยเซฟแสดงตัวต่อพี่น้อง และฟาโรห์ทรงทราบเกี่ยวกับครอบครัวของโยเซฟ

14หลังจากนั้น

โยเซฟจึงส่งคนไปรับยาโคบบิดาของท่านและครอบครัวของท่านทั้งหมดรวม

75 คน มา 15ยาโคบจึงลงไปอยู่ประเทศอียิปต์

ท่านและเหล่าบรรพบุรุษของเราได้สิ้นชีวิตที่นั่น

16ศพของพวกเขาถูกนำกลับมาไว้ในสุสานที่เซเคมซึ่งอับราฮัมได้จ่ายเงินจำนวนหนึ่ง ชื้อจากบุตรของฮาโมร์

17

“ ครั้นใกล้ถึงกำหนดที่พระเจ้าจะทรงใให้เป็นจริงตามพระสัญญาซึ่งทรงใให้ไว้กับอับราฮัม จำนวนประชากรของเราในอียิปต์ก็เพิ่มขึ้นอย่างมาก

18แล้วกษัตริย์อีกองค์หนึ่ง ซึ่งไม่รู้จักโยเซฟเลยขึ้นครองอียิปต์

19พระองค์ทรงใใช้อุบายเล่นงานชนชาติของเรา กดขี่เหล่าบรรพบุรุษของเรา บังคับใให้ทั้งทารกเกิดใหม่ของตนใให้ตายเสีย

20 “ ครั้งนั้นโมเสสเกิดมา มีลักษณะพิเศษกว่าเด็กทั่วไป²³
จึงได้รับการเลี้ยงดูในบ้านบิดาของท่านจนอายุ 3 เดือน
21 เมื่อถูกนำไปทิ้งไว้นอกบ้าน
พระธิดาของฟาโรห์ก็ได้รับไปเลี้ยงดูเป็นโอรสของตน
22 โมเสสได้รับการศึกษาในวิชาความรู้ทั้งปวงของอียิปต์
ทรงอำนาจทั้งด้านวาจาและการกระทำ
23 “ เมื่อโมเสสอายุ 40 ปี ก็ตัดสินใจไปเยี่ยมเยียนอิสราเอลพี่น้องร่วมชาติ
24 ท่านเห็นชาวอิสราเอลคนหนึ่งถูกชาวอียิปต์รังแก
ก็เข้าไปป้องกันและแก้แค้นแทนโดยฆ่าชาวอียิปต์คนนั้น
25 โมเสสคิดว่าพี่น้องร่วมชาติของตนจะตระหนักว่าพระเจ้าทรงใช้ท่านให้มาช
วยพวกเขา แต่พวกเขาหาได้ตระหนักเช่นนั้นไม่ 26 วันรุ่งขึ้น
โมเสสพบชาวอิสราเอล 2 คนกำลังต่อสู้กัน
จึงพยายามไกลเกลี่ยพวกเขาโดยกล่าวว่า ‘ เพื่อนเอ๋ย พวกท่านเป็นพี่น้องกัน
มาทำร้ายกันเองทำไม? ’ ”
27 “ แต่คนที่กำลังทำร้ายอีกคนอยู่ กลับผลักโมเสสออกไปและกล่าวว่า
‘ ใครตั้งเจ้าให้เป็นผู้ปกครองและตัดสินพวกเรา?
28 เจ้าคิดจะฆ่าเราอย่างไรที่ฆ่าชาวอียิปต์เมื่อวานนี้หรือ? ’ ” ²⁴
29 เมื่อโมเสสได้ยินเช่นนั้นจึงหนีไปอาศัยอยู่ที่มีเดีย
ท่านตั้งรกรากที่นั่นในฐานะคนต่างด้าวและมีบุตรชาย 2 คน
30 “ 40 ปีผ่านไป
ทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาปรากฏแก่โมเสสในพุ่มไม้ที่ลุกเป็นไฟที่ถิ่นทุรกันดารใกล้
ภูเขาซีนาย 31 โมเสสเห็นแล้วก็อัศจรรย์ใจ ขณะเข้าไปดูใกล้ๆ
ก็ได้ยินพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่า

---

²³ 7:20 หรือ งดงามในสายพระเนตรพระเจ้า

²⁴ 7:28 อ พ ย .2:14

32' เราคือพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเจ้า พระเจ้าแห่งอับราฮัม อิสอัค และ ย า โ ค บ ' ²⁵ โมเสสกลัวจนตัวสั่นและไม่กล้าที่จะมอง

33 “ แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับท่านว่า

‘ จงถอดรองเท้าออกเสียเพราะเจ้ากำลังยืนอยู่บนที่อันบริสุทธิ์

34 เราได้เห็นความทุกข์เข็ญแห่งประชากรของเราในอียิปต์

เราได้ยินเสียงคร่ำครวญของเขาแล้ว

เราลงมาเพื่อปลดปล่อยเขาทั้งหลายให้เป็นอิสระ มาเถิด

บัดนี้เราจะส่งเจ้ากลับไปยังอียิปต์’ ²⁶

35 “ โมเสสคนเดียวกันนี้ที่ถูกพวกเขาปฏิเสธว่า

‘ ใครตั้งเจ้าให้เป็นผู้ปกครองและเป็นตุลาการ?’

พระเจ้าเองได้ส่งเขามาเป็นผู้ปกครองและผู้ปลดปล่อยของพวกเขาผ่านทางทูต

สวรรค์ ผู้ได้ปรากฏแก่ท่านในพุ่มไม้ ³⁶ท่านนำพวกเขาออกจากอียิปต์

และได้กระทำการอิทธิฤทธิ์และหมายสำคัญอันอัศจรรย์ต่างๆ

ในอียิปต์ที่ทะเลแดง²⁷ แ ล ะ ต ล อ ด 40 ปีในถิ่นทุรกันดาร

37 “ โมเสสผู้นี้แหละที่บอกชนอิสราเอลว่า

‘ พระเจ้าจะทรงส่งผู้เผยพระวจนะเช่นดังข้าพเจ้าแก่พวกท่าน

เขาจะมาจากหมู่ประชากรของพวกเขาเอง’ ²⁸

38ท่านอยู่กับกลุ่มชนในถิ่นทุรกันดารอยู่กับทูตสวรรค์ที่กล่าวกับท่านบนภูเขาซีน

าย และอยู่กับบรรพบุรุษของเราทั้งหลาย

และท่านได้รับพระวจนะอันทรงชีวิตซึ่งสืบทอดมาถึงเรา

---

²⁵ 7:32 อ พ ย .3:6

²⁶ 7:34 อ พ ย .3:5, 7, 8, 10

²⁷ 7:36 คือ ทะเลกันก

²⁸ 7:37 ฉ ธ บ .18:15

39 “ แต่เหล่าบรรพบุรุษไม่ยอมเชื่อฟัง กลับปฏิเสธท่าน
และมีใจปรารถนาจะกลับไปยังอียิปต์ 40 พวกเขาบอกอาโรนว่า
‘ ช่วยสร้างเทพเจ้าขึ้นมา นำพวกเราไป
เพราะเราไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับโมเสสคนที่พาเราออกมาจากอียิปต์!’²⁹
41 ครั้งนั้น เหล่าประชากรได้ทำเทวรูปโค
พวกเขาถวายเป็นเครื่องบูชาแก่เทวรูปนั้นและเฉลิมฉลองเพื่อเป็นเกียรติแก่สิ่งที่สร้าง
ขึ้นด้วยน้ำมือตน
42 แต่พระเจ้าทรงหันไปเสียและปล่อยให้พวกเขานมัสการสิ่งต่างๆ ในท้องฟ้า
สมดังที่เขียนไว้ในหนังสือแห่งบรรดาผู้เผยพระวจนะว่า

“ ‘ พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย ตลอด 40 ปีในถิ่นทุรกันดาร
เจ้าได้ถวายเป็นเครื่องบูชาและมอบของถวายแก่เราหรือ?
43 เจ้าตั้งสถานบูชาแก่พระโมเสส
และแก่ดวงดาวแห่งเรฟานเทพเจ้าของเจ้า
คือรูปเคารพต่างๆ ซึ่งเจ้าสร้างขึ้นกราบไหว้
ฉะนั้นเราจะส่งเจ้าไปเป็นเชลย³⁰ ในดินแดนที่ไกลยิ่งกว่าบาบิโลน’

44 “ บรรพบุรุษของเรามีพลับพลาแห่งพันธสัญญาอยู่ด้วยในถิ่นทุรกันดาร
ซึ่งสร้างขึ้นตามที่พระเจ้าทรงบัญชาแก่โมเสส ตามแบบที่โมเสสเห็น
45 เมื่อได้รับพลับพลาแล้วบรรพบุรุษของเราภายใต้การบังคับบัญชาของโยชูว
าก็นำพลับพลา นั้นไปกับพวกเขาเมื่อเข้ายึดครองดินแดนจากชนชาติต่างๆ
ที่พระเจ้าทรงขับไล่ออกไปพ้นหน้าพวกเขา
พลับพลาคงอยู่ในดินแดนจนถึงสมัยของดาวิด

---

²⁹ 7:40 อ พ ย .32:1

³⁰ 7:43 อ ม ส .5:25-27

46 ผู้เป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า

และดาวิดทูลขอที่จะสร้างที่ประทับถวายพระเจ้าแห่งยาโคบ³¹

47 แต่เป็นโซโลมอนที่สร้างพระนิเวศถวายพระองค์

48 “ อย่างไรก็ตาม องค์กรผู้สูงสุดมิได้ประทับในนิเวศที่มนุษย์สร้างขึ้น
ดังที่ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า

49 “ องค์กรผู้เป็นเจ้าของตรัสว่า

‘ สวรรค์เป็นบัลลังก์ของเรา

และโลกเป็นที่วางเท้าของเรา

ก็แล้วนิเวศแบบไหนเล่าที่เจ้าจะสร้างให้เรา?

หรือที่ใดเล่าจะเป็นที่พักสำหรับเรา?

50 มือของเราเองมิใช่หรือที่ได้สร้างสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ขึ้น?’ “ 32

51 “ ท่านเหล่าประชากรผู้หัวแข็ง ผู้มีจิตใจและหูที่ไม่ได้เข้าสู่หนัด!

ท่านก็เป็นเช่นบรรพบุรุษของท่าน พวกท่านต่อต้านพระวิญญาณบริสุทธิ์เสมอ!

52 มีผู้เผยพระวจนะคนไหนบ้างที่ไม่ถูกบรรพบุรุษของท่านข่มเหง?

พวกเขาฆ่าแม้กระทั่งบรรดาผู้ที่พยากรณ์ถึงการเสด็จมาขององค์ผู้ชอบธรรม

และบัดนี้พวกท่านได้ทรยศและประหารพระองค์เสีย

53 ท่านผู้ได้รับบทบัญญัติซึ่งประทานผ่านทูตสวรรค์

แต่ไม่ได้เชื่อฟังบทบัญญัตินั้น”

สเทเฟนถูกหินขว้างตาย

---

³¹ 7:46 ต้นฉบับเก่าแก่บางสำเนาว่า พงศ์พันธุ์ของยาโคบ

³² 7:50 อ ส ย .66:1, 2

54 เมื่อเขาทั้งหลายได้ยินเช่นนี้ก็โกรธจัด เขนเขี้ยวเคี้ยวฟันเข้าไปใส่สเทเฟน
55 ฝ่ายสเทเฟนเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เเงหน้าขึ้นสู่ฟ้าสวรรค์
เห็นพระสิริของพระเจ้า

และเห็นพระเยซูประทับยืนอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า 56 เขากล่าวว่า
“ ดูเถิด ข้าพเจ้าเห็นฟ้าสวรรค์เปิดออก
และบุตรมนุษย์ประทับยืนอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า”

57 ถึงตรงนี้ พวกเขาอุดหู ตะโกนสุดเสียงพากันกรูเข้าไปใส่สเทเฟน
58 ลากเขาออกจากกรุง รุมขว้างก้อนหินใส่
ขณะเดียวกันเหล่าพยานผู้ปรักปรำสเทเฟนถอดเสื้อวางไว้แทบเท้าชายหนุ่มที่ชื่อ
อ เ ซ า โ ล

59 ขณะพวกเขาเอาหินขว้างใส่ สเทเฟนอธิษฐานว่า
“ ข้าแต่องค์พระเยซูเจ้า ขอทรงรับจิตวิญญาณของข้าพระองค์”

60 แล้วคุกเข่าร้องว่า “ พระองค์เจ้าข้า
ขออย่าทรงถือโทษพวกเขาเนื่องด้วยบาปนี้” ว่าแล้วก็ขาดใจตาย

8 และเขาโลอยู่ที่นั่น เห็นชอบในการตายของสเทเฟน

คริสตจักรถูกข่มเหงและกระจัดกระจายไป

ครั้งนั้น เกิดการข่มเหงคริสตจักรครั้งใหญ่ที่กรุงเยรูซาเล็ม
สาวกทั้งปวงยกเว้นพวกอัครทูตกระจัดกระจายไปทั่วแคว้นยูเดียและสะมาเรีย
2 บรรดาผู้อยู่ในทางพระเจ้าจัดการฝังศพสเทเฟน และอาลัยถึงท่านอย่างยิ่ง
3 ฝ่ายเขาโลเริ่มทำลายล้างคริสตจักร เขาเข้าไปบ้านนั้นบ้านนี้
จุดลากชายหญิงไปขังไว้ในคุก

ฟิลิปในสะมาเรีย

4

บรรดาผู้กระจัดกระจายไปนั้นก็เที่ยวประกาศพระวาระในทุกแห่งหนที่พ

ว ก เ ข า ไ ป

5 ส่วนฟิลิปลงไปยังเมืองหนึ่งในแคว้นสะมาเรียและประกาศเรื่องพระคริสต์³³ที่นั่น

6 เมื่อฝูงชนได้ฟังฟิลิป

และได้เห็นหมายสำคัญอันอัศจรรย์ที่ท่านทำก็ล้วนตั้งใจฟังสิ่งที่ท่านกล่าว

7 วิญญาณชั่ว³⁴ก็ดิ้นรนแล้วออกมาจากหลายคน

และคนเป็นอัมพาตและคนพิการหลายคนก็หาย

8 ดังนั้นจึงมีความชื่นชมยินดีใหญ่หลวงในเมืองนั้น

ซีโมนนักอากม

9 ในเมืองนั้นมีชายคนหนึ่งชื่อซีโมน

เขาได้เล่นคาถาอากมมาระยะหนึ่งแล้ว

และได้ทำให้ชาวสะมาเรียทั้งปวงอัศจรรย์ใจ เขายกตัวว่าเป็นผู้ยิ่งใหญ่

10 และประชาชนทุกคนทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อยต่างสนใจฟังเขา และพากันยกย่องว่า

“ ชายผู้นี้คือฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ที่รู้จักกันในนามว่าองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

11 คนเหล่านี้ติดตามเขา เพราะอัศจรรย์ใจในวิถียาคมของเขามานาน

12 แต่เมื่อฟิลิปประกาศข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรของพระเจ้าและพระนามของ

พระเยซูคริสต์ พวกเขา ก็เชื่อฟิลิปและรับบัพติศมาทั้งชายหญิง

13 ซีโมนเองก็เชื่อและรับบัพติศมา เขาติดตามฟิลิปไปทุกแห่ง

และรู้สึกประหลาดใจในหมายสำคัญและการอัศจรรย์อันยิ่งใหญ่ต่างๆ ที่ได้เห็น

14

ครั้นอัครทูตในกรุงเยรูซาเล็มได้ข่าวว่าชาวสะมาเรียรับพระวจนะของพร

ะเจ้าแล้ว ก็ส่งเปโตรกับยอห์นมาหาพ ว ก เ ข า 15 เมื่อคนทั้งสองมาถึง

ก็อธิษฐานเพื่อพวกเขาให้ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์

---

³³ 8:5 หรือ พระเมสสิยาห์

³⁴ 8:7 ภาษากรีกว่า โสโครก

16 เพราะยังไม่มีใครในพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์
เพียงแต่ได้รับบัพติศมาเข้าใน³⁵พระนามขององค์พระเยซูเจ้า
17 จากนั้นเปโตรกับยอห์นก็วางมือให้ และพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์
18 เมื่อซีโมนเห็นคนได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยอัครทูตวางมือให้
จึงนำเงินมาเสนอให้พวกเขา¹⁹และกล่าวว่า
“ ขอมอบความสามารถนี้ให้แก่ข้าพเจ้าด้วย
เพื่อว่าทุกคนที่ข้าพเจ้าวางมือให้จะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์
20 เปโตรตอบว่า “ ใ้เงินของท่านพินาศไปพร้อมกับตัวท่าน
เพราะท่านคิดจะใช้เงินซื้อของประทานจากพระเจ้า!
21 ท่านไม่มีส่วนร่วมในพันธกิจนี้ เพราะใจของท่านไม่ได้ซื้อตรงต่อพระเจ้า
22 จงกลับใจเสียใหม่จากการชั่วร้ายนี้และอธิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า
พระองค์อาจจะอภัยให้ท่านที่คิดเช่นนั้นอยู่ในใจ
23 เพราะเราเห็นว่าท่านเต็มไปด้วยความขมขื่นและตกเป็นเชลยของความบาป
”
24 แล้วซีโมนจึงตอบว่า
“ โปรดอธิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อข้าพเจ้าด้วย
เพื่อสิ่งที่ท่านกล่าวจะไม่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้า”
25
เมื่อเปโตรกับยอห์นเป็นพยานและประกาศพระวาทะขององค์พระผู้เป็นเจ้า
แล้วก็กลับไปยังกรุงเยรูซาเล็ม
โดยได้ประกาศข่าวประเสริฐในหมู่บ้านของชาวสะมาเรียหลายแห่ง

ฟิลิปกับขันทีชาวเอธิโอเปีย

---

³⁵ 8:16 หรือ ใน

26 ทูตองค์หนึ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้าสั่งฟิลิปว่า “ จงลงไป
ไปยังถนนที่เรียกว่าทางตุรกันดารซึ่งเชื่อมระหว่างกรุงเยรูซาเล็มกับเมืองกาซา
” 27 ดังนั้นฟิลิปก็ออกเดินทางไปในระหว่างทางพบชั้นที่ชาวเอทิโอเปีย³⁶

เป็นขุนนางคนสำคัญ ดูแลคลังทรัพย์ของพระนางคานดาสี
ราชินีแห่งเอทิโอเปีย ชั้นที่ผู้นี้ได้มานมัสการที่เยรูซาเล็ม

28 ระหว่างเดินทางกลับบ้าน เขานั่งอ่านหนังสืออิสยาห์ผู้เผยพระวจนะอยู่ในรถ

29 พระวิญญาณตรัสบอกฟิลิปว่า “ จงเข้าไปใกล้ๆ รถนั้นเถิด”

30 แล้วฟิลิปจึงวิ่งเข้าไปใกล้รถนั้น

เขาได้ยินเสียงคนอ่านพระธรรมอิสยาห์ผู้เผยพระวจนะก็ถามว่า

“ ท่านเข้าใจสิ่งที่ท่านอ่านหรือ?”

31 ชั้นที่นั้นตอบว่า “ ถ้าไม่มีใครอธิบาย ข้าพเจ้าจะเข้าใจได้อย่างไร?”

ดังนั้นเขาจึงเชิญฟิลิปขึ้นมานั่งด้วยกัน

32 พระคัมภีร์ที่ชั้นที่กำลังอ่านอยู่นั้นคือ

“ เขาถูกนำตัวไปเหมือนแกะที่ถูกนำไปฆ่า

และเหมือนลูกแกะที่เจียบอยู่ต่อหน้าผู้ตัดขน

เขาก็ไม่ปริปากดุดเดือดียวกัน

33 เมื่อเขาถูกย่ำยั้นเขาไม่ได้รับความยุติธรรมเลย

ใครเล่าจะพูดถึงเชื้อสายของเขาได้?

เพราะชีวิตของเขาถูกพรากไปจากโลก” ³⁷

34 ชั้นที่ถามฟิลิปว่า “ โปรดบอกเราเถิด ผู้เผยพระวจนะกำลังพูดถึงใคร
ตัวผู้เผยพระวจนะเองหรือใครอื่น?”

---

³⁶ 8:27 คือ จากแถบแม่น้ำไนล์ตอนบน

³⁷ 8:33 อ ส ย .53:7-8

35แล้วฟิลิปจึงเริ่มจากข้อพระคัมภีร์ตอนนั้น

และเล่าถึงข่าวประเสริฐเรื่องพระเยซูให้แก่เขา

36 ขณะเดินทางไปตามถนน พวกเขามาพบแอ่งน้ำ ชั้นที่จึงเอ่ยว่า “ ดูเถิด
ที่นี่มีน้ำ มีอะไรขัดข้องไม่ให้ข้าพเจ้ารับบัพติศมาเล่า?” ³⁸

38และเขาสั่งให้หยุดรถ จากนั้นฟิลิปกับชั้นที่ก็ลงไปอาบน้ำ

และฟิลิปให้ชั้นที่รับบัพติศมา 39เมื่อขึ้นจากน้ำ

พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรับฟิลิปไปทันที ชั้นที่ไม่เห็นเขาอีกเลย
แต่เดินทางต่อไปด้วยความชื่นชมยินดี

40อย่างไรก็ดีฟิลิปได้มาปรากฏตัวที่เมืองอาโซทัส และเดินทางไปที่

ประกาศข่าวประเสริฐในทุกเมือง จนมาถึงเมืองซีซารียา

เขาโลกกลับใจ

(ก จ .22:3-16, 26:9-18)

9 ขณะเดียวกัน เขาโลยังข่มขู่จะเช่นฆ่าสาวกขององค์พระผู้เป็นเจ้า

เขาโลเข้าพบมหาปุโรหิต 2และขอจดหมายถึงธรรมศาลาต่างๆ

ในเมืองดามัสกัส เพื่อว่าถ้าเขาพบใครก็ตามที่ถือทางนั้น ไม่ว่าจะชายหรือหญิง
จะได้คุมตัวเป็นนักโทษมายังกรุงเยรูซาเล็ม

3ครั้งเขาเดินทางมาเกือบถึงเมืองดามัสกัส ทันใดนั้น

มีแสงสว่างจากฟ้าสวรรค์ส่องแวบวาบรอบตัวเขาโล 4เขาล้มลงกับพื้น

และได้ยินพระสุรเสียงตรัสกับเขาว่า “ เขาโล เขาโลเอ๋ย

เจ้าข่มเหงเราทำไม?”

---

³⁸ 8:36 ต้นฉบับในสมัยหลังบางสำเนาว่า เล่า? ³⁷ฟิลิปกล่าวว่า

“ ถ้าท่านเชื่อด้วยสุดใจของท่านก็รับบัพติศมาได้” ชั้นที่ตอบว่า

“ ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า”

5 เขาโลถามว่า “ พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงเป็นผู้ใด?”

พระองค์ตรัสตอบว่า “ เราคือเยซู ผู้ที่เจ้ากำลังข่มเหง 6บัดนี้ จงลุกขึ้นเข้าไปในเมือง และจะมีผู้บอกให้เจ้ารู้ว่า เจ้าต้องทำอะไรใด”

7 ผู้คนที่ร่วมทางมากับเขาโลยืนนิ่งพูดไม่ออก พวกเขาได้ยินเสียงนั้น แต่ไม่เห็นใคร 8เขาโลลุกขึ้นจากพื้น แต่เมื่อเขาลืมตาก็มองอะไรไม่เห็น ดังนั้นพวกเขาจึงจูงมือเขาโลเข้าเมืองตามัสกัส 9ต ล อ ด 3 วัน

เขาโลتابอดและมิได้กินดื่มอะไรเลย

10 ในเมืองตามัสกัสมีสาวกคนหนึ่งชื่ออานาเนีย

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสเรียกเขาในนิมิตว่า “ อานาเนียเอ๋ย!”

เขาทูลว่า “ พระเจ้าข้า”

11 องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสบอกเขาว่า “ จงไปที่บ้านยูดาส

บนถนนที่เรียกว่าถนนตรง ถามหาคนชื่อเขาโลจากเมืองทาร์ซัส

เพราะเขากำลังอธิษฐานอยู่

12และในนิมิตเขาเห็นคนหนึ่งชื่ออานาเนียมาวางมือบนเขาเพื่อให้สายตาของเขา กลับเป็นปกติ

13 อานาเนียทูลตอบว่า “ พระองค์เจ้าข้า

ข้าพระองค์ได้ยินมามากมายเกี่ยวกับคนนี้

และการร้ายสารพัดที่เขาได้ทำแก่วิสุทธิชนของพระองค์ในกรุงเยรูซาเล็ม

14และเขาก็มาที่นี่พร้อมด้วยสิทธิอำนาจจากหัวหน้าปุโรหิต

เพื่อจับกุมคนทั้งปวงที่ร้องออกพระนามของพระองค์”

15 แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับอานาเนียว่า “ ไปเถิด!

ชายผู้นี้คือเครื่องมือที่เราได้เลือกสรรไว้ เพื่อนำนามของเราไปยังคนต่างชาติ

และบรรดาภคัตริย์ของพวกเขา ตลอดจนประชากรอิสราเอล

16เราจะแสดงให้เห็นว่าเขาต้องทนทุกข์มากมายเพียงใดเพื่อนามของเรา

”

17 แล้วอานาเนียจึงไปที่บ้านนั้น วางมือบนซาโล กล่าว “ พี่ซาโลเอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเยซูผู้ทรงปรากฏแก่ท่านระหว่างทางที่จะมาที่นี่ ได้ส่งข้าพเจ้ามา

เพื่อท่านจะมองเห็นได้อีกและเพื่อท่านจะได้เปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ 18 ทันใดนั้น มีบางอย่างเหมือนเกล็ดหล่นจากตาของซาโล

และเขาก็มองเห็นได้อีก เขาจึงลุกขึ้นและรับบัพติศมา

19 หลังจากรับประทานอาหารแล้วเขาก็กลับมีกำลังขึ้น

ซาโลในดามัสกัสและเยรูซาเล็ม

ซาโลพักอยู่กับพวกสาวกในเมืองดามัสกัสหลายวัน

20 เขาเริ่มเทศนาในธรรมศาลาต่างๆ ทันทีว่า

พระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า 21 ที่ได้ยื่นก็ประหลาดใจพูดกันว่า

“ ชายคนนี้ไม่ใช่หรือที่ทำลายล้างบรรดาผู้ที่ร้องออกพระนามนี้ในกรุงเยรูซาเล็ม?

และเขามาที่นี่ก็เพื่อจับคนพวกนั้นเป็นนักโทษส่งให้หัวหน้าปุโรหิตมิใช่หรือ?”

22 กระนั้นซาโลก็ยิ่งเข้มแข็งขึ้น และทำให้ชาวยิวในเมืองดามัสกัสจนปัญญา

โดยพิสูจน์ว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์³⁹

23 หลายวันผ่านไป พวกยิวคบคิดกันจะฆ่าเขาเสีย

24 แต่ซาโลล่วงรู้แผนการของพวกเขา พวกยิวเฝ้าอยู่ที่ประตูเมือง

ทั้งวันทั้งคืนเพื่อจะฆ่าเขา 25 แต่ศิษย์ของซาโลพาเขาออกมาตอนกลางคืน

ให้ซุกตัวในช่องแล้วหย่อนลงมาจากช่องกำแพงเมือง

26 เมื่อซาโลมาถึงเยรูซาเล็ม ก็พยายามเข้าร่วมกับเหล่าสาวก

แต่เขาเหล่านั้นล้วนกลัวซาโล ไม่เชื่อว่าเขาเป็นสาวกจริงๆ

27 แต่บารนาบัสพาเขาไปพบเหล่าอัครทูตเล่าให้ฟังว่าที่กลางทางซาโลได้เห็น

---

³⁹ 9:22 หรือ พระเมสสิยาห์

องค์พระผู้เป็นเจ้า และพระองค์ตรัสกับเขาอย่างไร และที่เมืองดามัสกัส
เขาได้เทศนาในพระนามของพระเยซูโดยไม่กลัวเกรงอย่างไรบ้าง
28ตั้งนั้นเขาโลจึงได้พักกับพวกเขาและเข้าออกนอกออกในอย่างอิสระในกรุงเยรูซา
เล็ม กล่าวในพระนามแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยความอาจหาญ
29เขาพูดและโต้แย้งกับพวกยิวผู้ถือธรรมนิยมกรีก
แต่พวกนั้นพยายามจะฆ่าเขา 30เมื่อพวกพี่น้องทราบเรื่อง
จึงพาเขาโลมายังเมืองซีซารียา และส่งไปเมืองทาร์ซัส
31 จากนั้นคริสตจักรทั่วแคว้นยูเดีย กาลิลี และสะมาเรียจึงมีสันติสุข
คริสตจักรได้รับการเสริมกำลังและได้รับการหนุนใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์
สมาชิกก็เพิ่มจำนวนขึ้นและอยู่กันด้วยความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า

ไอเนอัสและโตรคัส

32 ขณะเปโตรเดินทางไปยังที่ต่างๆ เขาได้ไปเยี่ยมมิสทธิชนในเมืองลิดดา
33ที่นั่น เขาพบชายคนหนึ่งชื่อไอเนอัส นอนเป็นอัมพาตมา 8 ปี
34เปโตรกล่าวกับเขาว่า “ ไอเนอัสเอ๋ย พระเยซูคริสต์ทรงรักษาท่าน
จงลุกขึ้นเก็บที่นอนเถิด” ทันใดนั้นไอเนอัสก็ลุกขึ้น
35คนทั้งปวงในเมืองลิดดาและในที่ราบซาโรน
เห็นแล้วก็กลับใจมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า
36 ในเมืองยัฟฟา มีสาวกคนหนึ่งชื่อ ทาบีธา (ซึ่งแปลว่า โตรคัส⁴⁰)
ซึ่งประกอบคุณงามความดีและช่วยเหลือผู้ยากไร้อยู่เสมอ 37ระหว่างนั้น
นางล้มป่วยและเสียชีวิต ร่างของนางได้รับการชำระและวางอยู่ที่ห้องชั้นบน
38เมืองลิดดาอยู่ใกล้กับเมืองยัฟฟา

---

⁴⁰ 9:36 ทั้งทาบีธา (ภ า ษ า อ า ร า เ ม ค) และโตรคัส (ภาษากรีก)
แปลว่า เนื้อทราย

ฉะนั้นเมื่อพวกเขาได้เห็นเขาว่าเปโตรอยู่ในเมืองลิดดา จึงส่งชาย 2 คนมาหาเขาและรับรู้ว่า “ ขอโปรดมาในทันที!”

39 เปโตรมากับคนทั้งสอง

เมื่อมาถึงพวกเขา ก็พาเปโตรขึ้นไปยังห้องชั้นบนนั้น

บรรดาหญิงม่ายมาห้อมล้อมเปโตร ร้องไห้ และให้เขาดูเสื้อผ้าต่างๆ ที่โตรคัสทำให้ขณะยังมีชีวิตอยู่

40 เปโตรให้คนทั้งปวงออกไปจากห้อง แล้วคุกเข่าลงอธิษฐาน

หันมาทางหญิงผู้ตาย กล่าวว่า “ ทาบีธาเอ๋ย ลุกขึ้นเถิด” นางก็ลืมตา

เมื่อเห็นเปโตรก็ลุกขึ้นนั่ง 41 เขาจึงจับมือนาง พยุงให้ยืนขึ้น

แล้วเรียกบรรดาผู้เชื่อและพวกหญิงม่ายนั้นมามอบหญิงซึ่งเป็นชั้นนั้นให้พวกเขา 42 เรื่องนี้แพร่ไปทั่วเมืองยัฟฟา

และคนเป็นอันมากได้มาเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า

43 เปโตรพักอยู่กับซีโมนช่างฟอกหนังในเมืองยัฟฟาระยะหนึ่ง

โครเนลิอัสส่งคนมาเชิญเปโตร

10 ที่เมืองซีซาริยา มีนายร้อยคนหนึ่งชื่อโครเนลิอัส

อยู่ในกองทหารที่เรียกว่ากองอิตาลี

2 เขากับทั้งครอบครัวของเขาเคร่งศาสนาและยำเกรงพระเจ้า

เขาช่วยเหลือเจือจานผู้ขัดสนด้วยใจกว้างขวางและอธิษฐานต่อพระเจ้าอยู่เสมอ

3 3 วันหนึ่งราวบ่าย 3 โมง เขาได้รับนิมิต

เห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้าอย่างชัดเจน

ทูตนั้นเข้ามาหาเขาและกล่าวว่า “ โครเนลิอัสเอ๋ย!”

4 โครเนลิอัสจึงมองทูตนั้นด้วยความกลัว ถามว่า

“ ท่านเจ้าข้ามีอะไรหรือ?”

ทูตสวรรค์ตอบว่า

“ คำอธิษฐานของท่านและสิ่งที่ท่านเจ้อจานแก่ผู้ยากไร้นั้นขึ้นไปเป็นเครื่องบูชาให้ระลึกถึงต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าแล้ว 5บัดนี้ จงส่งคนไปยังเมืองยัฟฟา รับตัวชายชื่อซีโมน ที่เรียกกันว่าเปโตรมาเถิด

6เขาพักอยู่กับซีโมนช่างฟอกหนังซึ่งบ้านอยู่ริมทะเล”

7 เมื่อทูตสวรรค์ที่มาบอกนั้นไปแล้ว โครเนลััสจึงเรียกบ่าว 2 คนกับทหารรับใช้คนหนึ่งซึ่งเป็นผู้เคร่งศาสนา

8เสาทูทุกอย่างที่เกิดขึ้นให้พวกเขาฟัง และส่งพวกเขาไปยัฟฟา

นิมิตของเปโตร

9 วันรุ่งขึ้นราวเที่ยงวัน

ขณะที่คนพวกนั้นกำลังเดินทางมาจนเกือบจะถึงเมืองนั้นแล้ว

เปโตรขึ้นไปบนดาดฟ้าเพื่ออธิษฐาน 10เขาหิวอยากจะได้อะไรมารับประทาน ในระหว่างที่คนกำลังเตรียมอาหารอยู่ เปโตรก็เข้าสู่ภวังค์

11เขาเห็นฟ้าสวรรค์เปิดออก มีสิ่งหนึ่งดั่งผ้าผืนใหญ่หย่อนลงมาบนโลกทั้ง 4 มุม 12ในนั้นมีสัตว์ 4 เท้าสารพัดชนิด

ตลอดจนสัตว์เลื้อยคลานแห่งแผ่นดินโลกและนกในอากาศ

13แล้วมีเสียงหนึ่งบอกเขาว่า “ เปโตรเอ๋ย จงลุกขึ้น ฆ่ากินเถิด”

14 เปโตรตอบว่า “ มิได้พระเจ้าข้า!

ข้าพระองค์ไม่เคยรับประทานสิ่งที่เป็นมลทินหรือไม่สะอาดเลย”

15 เสียงนั้นพูดกับเขาเป็นครั้งที่สองว่า

“ อย่าเรียกสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงชำระแล้วว่าเป็นมลทิน”

16 เป็นเช่นนี้ถึง 3 ครั้ง ทันใดนั้น ผ้าผืนนั้นก็ถูกรับขึ้นสู่ฟ้าสวรรค์

17 ขณะที่เปโตรกำลังงงใจเกี่ยวกับความหมายของนิมิตนี้

คนที่โครเนลััสส่งมาก็พบบ้านของซีโมน และมายืนอยู่ที่ประตู

18แล้วร้องถามว่าซีโมนที่เรียกกันว่าเปโตรอยู่ที่นี้หรือไม่

19 ฝ่ายเปโตรกำลังครุ่นคิดเรื่องนิมิตนั้น พระวิญญาณตรัสกับเขาว่า

“ ซิโมนเอ๋ย ชาย 3 คน ⁴¹กำลังตามหาท่านอยู่

20 ฉะนั้นจงลุกขึ้นลงไปข้างล่าง อย่าลืมนะที่จะไปกับพวกเขา

เพราะเราส่งเขามา”

21 เปโตรจึงลงมากบอกชายเหล่านั้นว่า “ ข้าพเจ้าคือคนที่ท่านถามหาอยู่ พวกท่านมาทำไมหรือ?”

22 พวกเขาตอบว่า “ พวกเรามาจากนายร้อยโครเนลิอัส

ท่านเป็นผู้ชอบธรรมและยำเกรงพระเจ้า เป็นที่เคารพนับถือของชาวยิวทั้งปวง

ทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ได้บอกนายร้อยให้มาเชิญท่านไปที่บ้าน

เพื่อจะได้ฟังสิ่งที่ท่านกล่าว” 23 แล้วเปโตร

จึงเชิญคนเหล่านั้นเข้ามาเป็นแขกพักค้างคืนในบ้านของเขา

เปโตรที่บ้านโครเนลิอัส

วันรุ่งขึ้น เปโตรก็ออกเดินทางไปกับพวกเขา

และมีพี่น้องบางคนจากเมืองยัฟฟาไปด้วย

24 วันต่อมาเปโตรก็มาถึงเมืองซีซาริยา

โครเนลิอัสกำลังคอยต้อนรับพวกเขาอยู่ และได้เชิญญาติตลอดจนเพื่อนสนิทมา

ชุมนุมกัน 25 พอเปโตรเข้าในบ้าน โครเนลิอัสก็ออกมาพบ

หมอบลงแทบเท้าด้วยความยำเกรง 26 แต่เปโตรร้องเขาให้ลุกขึ้นกล่าวว่า

“ ยืนขึ้นเถิด ข้าพเจ้าเองก็เป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่ง” 27

เปโตรสนทนาพลางเดินเข้าไป พบคนมากมายชุมนุมกันอยู่

28 จึงกล่าวกับพวกเขาว่า “ ท่านทั้งหลายย่อมทราบดีว่า

เป็นการขัดต่อบทบัญญัติของเราที่ชาวยิวจะคบหาหรือเยี่ยมเยียนคนต่างชาติ

---

⁴¹ 10:19 ต้นฉบับเก่าแก่สำเนาหนึ่งว่า ชาย 2 คน ต้นฉบับอื่นๆ

ไม่ได้ระบุจำนวน

แต่พระเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า

ไม่ควรเรียกใครว่าเป็นมลทินหรือไม่สะอาด 29 ฉะนั้นเมื่อมีคนไปเชิญ

ข้าพเจ้าก็มาโดยไม่คัดค้านแต่ประการใด

ขอถามว่าเหตุใดจึงไปเชิญข้าพเจ้ามา?”

30 โครเนลีสตอบว่า “ 4 วันก่อน ข้าพเจ้าอธิษฐานอยู่ในบ้าน ราวๆ ตอนนี่
คือ บ่าย 3 โมง ทันใดนั้น

มีชายคนหนึ่งสวมชุดเป็นประกายวาววับมายืนอยู่ตรงหน้าข้าพเจ้า

31 และกล่าวว่า ‘ โครเนลีสเอ๋ย

พระเจ้าทรงได้ยินคำอธิษฐานของท่านและระลึกถึงสิ่งที่ท่านได้เจ้อจานแก่คนย

ากไรแล้ว 32 จึงส่งคนไปเมืองยัฟฟา รับตัวซีโมนที่เรียกกันว่าเปโตรมาเถิด

เขาเป็นแขกพักอยู่ในบ้านของซีโมนช่างฟอกหนังซึ่งอยู่ที่ริมทะเล’

33 ดังนั้นข้าพเจ้าจึงส่งคนไปเชิญท่านมาทันที และท่านก็เมตตามาแล้ว

บัดนี้ข้าพเจ้าทั้งหลายพร้อมหน้ากันอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า

เพื่อรับฟังทุกสิ่งทุกอย่างที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้ท่านกล่าวแก่เรา”

34 แล้วเปโตรจึงกล่าวว่า

“ บัดนี้ข้าพเจ้าประจักษ์แล้วว่า เป็นความจริงอย่างยิ่งที่พระเจ้ามิได้ทรงเลือกที่รั

กมภ์ที่ซัง 35 แต่ทรงรับคนจากทุกชาติที่ย่าเกรงพระองค์และกระทำการที่ถูกต้อง

36 ท่านยอมทราบเรื่องราวที่พระเจ้าทรงมีไปถึงชนชาวอิสราเอล

แจ้งถึงข่าวประเสริฐแห่งสันติสุขโดยทางพระเยซูคริสต์

ผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของคนทั้งปวง

37 ท่านยอมทราบถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วแคว้นยูเดีย เริ่มตั้งแต่ในแคว้นกาลิลี

ภายหลังบังเกิดมาที่ยอห์นประกาศ

38 คือที่พระเจ้าทรงเจิมพระเยซูแห่งนาซาเร็ธด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วย

ฤทธิ์อำนาจ และที่พระองค์เสด็จไปทั่ว

ทรงทำความดีและรักษาคนทั้งปวงที่ตกอยู่ใต้อำนาจของมาร

เพราะพระเจ้าทรงสถิตกับพระองค์

“ พวกข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งสารพัดที่พระองค์ทรงกระทำในดินแดนของชาวยิวและในกรุงเยรูซาเล็ม

พวกเขาฆ่าพระองค์โดยแขวนพระองค์บนต้นไม้ 40แต่ในวันที่สาม

พระเจ้าทรงให้พระองค์เป็นขึ้นจากตายและให้พระองค์ปรากฏแก่สายตาของผู้คน 41มิใช่ทุกคนได้เห็นพระองค์

มีแต่พยานทั้งหลายที่พระเจ้าได้ทรงเลือกไว้เท่านั้นที่เห็น

คือพวกข้าพเจ้าซึ่งได้กินดื่มกับพระองค์ หลังจากທີ່พระองค์ทรงเป็นขึ้นจากตาย

42พระองค์ทรงบัญชาพวกข้าพเจ้าให้ประกาศแก่คนทั้งปวงและเป็นพยานว่า

พระองค์คือผู้ที่พระเจ้าทรงตั้งให้เป็นผู้พิพากษาทั้งคนเป็นและคนตาย

43ผู้เผยพระวจนะทั้งปวงล้วนยืนยันเกี่ยวกับพระองค์ว่า

ทุกคนที่เชื่อในพระองค์จะได้รับการอภัยบาปโดยทางพระนามของพระองค์”

44 ขณะเปโตรยังกล่าวถ้อยคำเหล่านี้อยู่

พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาเหนือคนทั้งปวงที่ได้ยินเรื่องราวนี้

45 เหล่าผู้เชื่อที่เข้าสู่นัดแล้วซึ่งมากับเปโตรพากันประหลาดใจที่พระเจ้าทรงเทพพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาเหนือคนต่างชาติด้วย

46 เพราะพวกเขาได้ยินคนเหล่านั้นพูดภาษาแปลกๆ ⁴²และสรรเสริญพระเจ้า

แล้วเปโตรกล่าวว่า 47 “ ใครจะห้ามคนเหล่านี้มิให้รับบัพติศมาด้วยน้ำ?

ในเมื่อพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เช่นเดียวกับเรา” 48 ดังนั้นเปโตรจึง

สั่งให้คนเหล่านั้นรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์

จากนั้นพวกเขาเชิญเปโตรให้พักอยู่ด้วยสัก 2-3 วัน

เปโตรชี้แจงการกระทำ

---

⁴² 10:46 หรือ ภาษาอื่นๆ

11

เหล่าอัครทูตและพวกพี่น้องทั่วแคว้นยูเดียได้ยืนยันว่าคนต่างชาติก็ได้รับพร
ระ วจนะของพระเจ้าด้วย 2 ดังนั้นเมื่อเปโตรกลับมาที่กรุงเยรูซาเล็ม
พวกผู้เชื่อซึ่งเข้าสู่หน้ดแล้วจึงวิพากษ์วิจารณ์ท่าน 3 และกล่าวว่า

“ ท่านเข้าไปในบ้านของผู้ไม่ได้รับสัห้ดและรับประทานอาหารกับเขา”

4 เปโตรจึงชี้แจงทุกสิ่งที่เกิดขึ้นให้ฟังโดยสรุปว่า

5” ข้าพเจ้าอยู่ที่เมืองยัฟฟา ขณะกำลังอธิษฐานและตกอยู่ในภวังค์ก็ได้รับนิมิต
เห็นสิ่งหนึ่งดั่งผ้าผืนใหญ่ทั้ง 4 มุมหย่อนจากฟ้าสวรรค์

ลงมายังที่ซึ่งข้าพเจ้าอยู่ 6 ข้าพเจ้ามองเข้าไปเห็นสัตว์ 4 เท้าแห่งแผ่นดินโลก

สัตว์ป่า สัตว์เลื้อยคลาน และนกในอากาศ

7 แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงหนึ่งบอกข้าพเจ้าว่า ‘ เปโตรเอ๋ย จงลุกขึ้น
ฆ่ากินเถิด’

8 “ ข้าพเจ้าตอบว่า ‘ มิได้พระเจ้าข้า!

ไม่เคยมีสิ่งเป็นมลทินหรือไม่สะอาดเข้าปากของข้าพระองค์เลย’

9 “ เสียงนั้นพูดจากฟ้าสวรรค์เป็นครั้งที่สองว่า

‘ อย่าเรียกสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงชำระให้สะอาดแล้วว่าเป็นมลทิน’

10 เป็นเช่นนี้ถึง 3 ครั้ง และแล้วทั้งหมดนั้นก็ถูกรับขึ้นสู่ฟ้าสวรรค์อีก

11 “ ทันใดนั้นเอง ชาย 3

คนจากเมืองซีซารียาที่ถูกส่งมาหาข้าพเจ้าก็มาหยุดอยู่ที่บ้านซึ่งข้าพเจ้าพักอยู่

12 พระวิญญาณทรงสั่งให้ข้าพเจ้าไปกับพวกเขาโดยไม่ต้องลังเล พี่น้อง 6

คนนี้ก็ไปด้วย และเราเข้าไปในบ้านของชายผู้นั้น 13 เขาเล่าให้เราฟังว่า

ได้เห็นทูตสวรรค์มาปรากฏในบ้านของเขาและกล่าวว่า

‘ จงส่งคนไปเมืองยัฟฟา รับตัวซีโมน ที่เรียกกันว่าเปโตรมาเถิด

14 เขาจะแจ้งเรื่องราวแก่เจ้า

ซึ่งโดยทางเรื่องราวนั้นเจ้ากับทั้งคร้วเรือนของเจ้าจะได้รับความรอด’

15 “ พอข้าพเจ้าเริ่มพูด

พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาเหนือพวกเขาเหมือนที่ได้เสด็จมาเหนือเราทั้ง
หลาย ใน ตอน แรก

16แล้วข้าพเจ้าจึงนึกขึ้นได้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ว่า

‘ ยอห์นให้บัพติศมาด้วย⁴³น้ำ

แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์’

17ดังนั้นถ้าพระเจ้าทรงให้ของประทานอย่างเดียวกันแก่พวกเขาเหมือนที่ทรงให้
แก่พวกเราผู้เชื่อในองค์พระเยซูคริสต์เจ้า

แล้วข้าพเจ้าเป็นใครกันเล่าที่คิดว่าจะขัดขวางพระเจ้าได้?”

18 เมื่อพวกเขาได้ยินเช่นนี้ ก็ไม่มีข้อคัดค้านใดอีก

และพากันสรรเสริญพระเจ้าว่า “ เช่นนั้นแล้ว

พระเจ้าได้ทรงโปรดให้กระทั้งคนต่างชาติกลับใจใหม่เข้าสู่ชีวิตด้วย”

คริสตจักรในอันติโอก

19

ฝ่ายบรรดาผู้ที่กระจัดกระจายไปเนื่องจากการข่มเหงอันเกี่ยวโยงกับสเท
เฟนก็เดินทางไปไกลถึงเมืองฟินิเชีย เกาะไซปรัสและเมืองอันติโอก
และเล่าเรื่องราวนั้นแก่พวกยิวเท่านั้น

20แต่ก็มีบางคนในพวกเขาที่มาจากเกาะไซปรัสและจากเมืองไซรีน
ได้ไปที่เมืองอันติโอก

และเล่าข่าวประเสริฐเรื่ององค์พระเยซูเจ้าแก่ชาวกรีกด้วย

21พระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่กับเขาเหล่านั้น

ผู้คนมากมายเชื่อและกลับใจมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า

---

⁴³ 11:16 หรือ ใน

22 ข่านนี้มาถึงคริสตจักรที่กรุงเยรูซาเล็ม

พวกเขาจึงส่งบารนาบัสไปยังเมืองอันทิโอก

23เมื่อบารนาบัสมาถึงและได้เห็นพยานหลักฐานแห่งพระคุณของพระเจ้า ก็ชื่นชมยินดีและหนุนใจพวกเขาให้สัตย์ซื่อมั่นคงต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างสุด
ใจ 24บารนาบัสเป็นคนดี เต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และความเชื่อ
คนจำนวนมากก็ถูกนำมาถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า

25 แล้วบารนาบัสจึงไปตามหาเซาโลที่เมืองทาร์ซัส

26เมื่อพบแล้วก็พาเขามายังเมืองอันทิโอก ตลอด 1 ปีเต็ม

บารนาบัสกับเซาโลร่วมประชุมกับคริสตจักรและสั่งสอนคนเป็นอันมาก
ที่เมืองอันทิโอกนั่นเอง พวกเขาได้ชื่อว่าคริสเตียนเป็นครั้งแรก

27 ครั้งนั้น มีผู้เผยพระวจนะบางคนจากกรุงเยรูซาเล็มมาที่อันทิโอก

28พวกเขาคนหนึ่งชื่อ อากาบัส

ยื่นขึ้นพยากรณ์โดยพระวิญญาณว่าจะเกิดกันดารอาหารครั้งใหญ่ทั่วจักรวรรดิ
โรมัน (เหตุการณ์ครั้งนี้เกิดขึ้นในสมัยของคลาวดิอัส)

29เหล่าสาวกจึงตกลงใจว่า

จะร่วมกันช่วยเหลือพวกพี่น้องที่อยู่ในแคว้นยูเดียตามกำลังของแต่ละคน

30พวกเขาทำ

ตามนั้นโดยฝากความช่วยเหลือของพวกเขาให้บารนาบัสกับเซาโลนำมาให้
เหล่าผู้ปกครองคริสตจักร

เปโตรพ้นจากคุกอย่างอัศจรรย์

12 ช่วงนั้น

กษัตริย์เฮโรดได้จับกุมคนของคริสตจักรไปโดยเจตนาจะข่มเหงพวกเขา

2เฮโรดให้มายากอบพี่ชายของยอห์นด้วยดา บ

3ครั้นเห็นว่าการนั้นถูกใจพวกยิว

ก็สิ่งจับเปโตรด้วยเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในระหว่างเทศกาลขนมปังไม้ใส่เชื้อ
4 หลังจากจับกุมเปโตรแล้วก็ให้จำคุกไว้ โดยมีทหาร 4 หมู่ หมู่ละ 4 คนคอยเฝ้า
เฮโรดตั้งใจจะนำเขาออกมาไต่สวนต่อหน้าประชาชนหลังเทศกาลปัสกา

5 ดังนั้นเปโตรจึงถูกคุมขังอยู่ในคุก

แต่คริสตจักรได้อธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อเขาอย่างจริงจัง

6 ในคืนก่อนที่เฮโรดจะนำเขามาไต่สวน เปโตรกำลังหลับอยู่ระหว่างทหาร
2 คน ถูกล่ามด้วยโซ่ 2 เส้น และทหารยามยืนเฝ้าอยู่ที่ประตูคุก 7 ทันใดนั้น
ทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็มาปรากฏ และมีแสงสว่างเข้ามาในห้องขัง
ทูตนั้นตอบที่สี่ข้างเปโตร ปลุกท่านตื่น กล่าวว่า “ เร็ว ลุกขึ้น!”

โซ่ก็หลุดจากข้อมือของเปโตร

8 แล้วทูตนั้นก็กล่าวว่า “ จงสวมเสื้อผ้าและรองเท้า” เปโตรก็ทำตาม
ทูตบอกว่า “ สวมเสื้อคลุมและตามเรามาเถิด” 9 เปโตรก็ตามออกไปจากคุก
เขาไม่รู้เลยว่าสิ่งที่ทูตนั้นทำอยู่เป็นเรื่องจริง

เขาคิดว่าตนเองกำลังเห็นนิมิต 10 เมื่อพวกเขาออกไปพ้นทหารยามชุดที่หนึ่งแล
ะชุดที่สองแล้ว ก็มาถึงประตูเหล็กที่จะเข้าเมือง

ประตูนั้นเปิดออกเองให้พวกเขาผ่านไป ครั้นเดินมาตามถนนได้ระยะหนึ่ง
ทันใดนั้นทูตสวรรค์องค์นั้นก็จากเขาไป

11 เปโตรจึงรู้สึกตัวและว่า “ เดียวนี้เรารู้แน่แล้วว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งทูตของพระองค์มาช่วยเราให้พ้นเงื้อมมือของเฮโรดแล
ะการปองร้ายทั้งปวงของพวกยิว”

12 เมื่อเกิดความเข้าใจเช่นนี้แล้ว

ก็ไปยังบ้านของมารีย์ผู้เป็นมารดาของยอห์น ซึ่งเรียกอีกชื่อหนึ่งว่ามาระโก
บ้านนั้นเป็นที่ซึ่งหลายคนประชุมอธิษฐานกันอยู่ 13 เปโตรเคาะประตูชั้นนอก
หญิงรับใช้คนหนึ่งชื่อโรดาจึงมาที่ประตู 14 ครั้งจำได้ว่าเป็นเสียงของเปโตร
นางดีใจมากจนวิ่งกลับไปโดยไม่ได้เปิดประตู พลังร้องว่า

“ เปโตรอยู่ที่ประตู!”

15 คนเหล่านั้นจึงว่า “ เธอเสียชีวิตไปแล้ว” ครั้นนางยีนกราน
ว่าเป็นเช่นนั้นจริงๆ พวกเขาก็พูดว่า “ ต้องเป็นทูตสวรรค์ประจำตัวท่าน”

16 แต่เปโตรยังคงเกาะประตูไม่หยุด
เมื่อพวกเขาเปิดประตูมาพบเปโตรก็แปลกใจมาก

17 แต่เปโตรโบกมือให้พวกเขาสงบ
แล้วเล่าว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำเขาออกมาจากคุกอย่างไร พร้อมกับสั่งว่า
“ จ ง บ อ ก เ รื่ อ ง น ี้ แ ก่ ย า ก อ บ และ พวก ฟ ี น ้อง ”
แล้วเขาก็จากไปยังอีกที่หนึ่ง

18 ครั้นรุ่งเช้า
พวกทหารก็แตกตื่นตกใจกันใหญ่ว่าเกิดอะไรขึ้นกับเปโตร 19 หลังจากเฮโรดเฝ้า
ห้ค้นหาตัวเปโตรจนทั่วแต่ไม่พบ
จึงไต่สวนพวกทหารยามและสั่งให้ประหารเสีย

ค ว า ม ต า ย ข อ ง เ ส ี ร อ ด

จากนั้นเฮโรดออกจากแคว้นยูเดียไปพักอยู่ที่เมืองซีซาร์ียาระยะหนึ่ง
20 ก่อนหน้านั้นเฮโรดมีเรื่องบาดหมางกับชนชาวไทระและไซดอน
บัดนี้พวกเขาพร้อมตัวกันมาขอเข้าเฝ้า

โดยอาศัยบัลลังก์สมหาดเล็กคนสนิทของเฮโรด พวกเขามาขอคืนดี
เพราะต้องพึ่งเสบียงอาหารจากดินแดนของเฮโรด

21 ในวันนั้น เฮโรดแต่งตัวเต็มยศนั่งบนบัลลังก์
และกล่าวปราศรัยต่อประชาชน 22 เขาทั้งหลายร้องตะโกนว่า

“ นี่เป็นเสียงเทพเจ้า ไม่ใช่เสียงมนุษย์”

23 เนื่องจากเฮโรดไม่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า

ทันใดนั้นทูตองค์หนึ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้าจึงให้เฮโรดล้มป่วยและถูกหนอนกั
ดกินจนสิ้นชีพ

24 แต่พระวณะของพระเจ้ายังคงทวียิ่งขึ้นและแพร่กระจายไป

25 เมื่อบาร์นาบัสกับเซาโลทำพันธกิจเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็กลับจาก⁴⁴กรุงเยรูซาเล็มและพายอห์นซึ่งมีอีกชื่อว่ามีระโกไปด้วย

ส่งบาร์นาบัสกับเซาโลออกไป

13 ในคริสตจักรที่เมืองอันทิโอก มีผู้เผยพระวจนะและอาจารย์ได้แก่ บาร์นาบัส สิเมโอน ที่เรียกกันว่า นิเกอร์ ลูสิอัสชาวไซริน มานาเอน (ผู้เติบโตมากับเฮโรดผู้ครองแคว้น) และ เซาโล 2 ขณะเขาทั้งหลายกำลังนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าและอดอาหาร พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ตรัสว่า “ จงตั้งบาร์นาบัสกับเซาโลไว้สำหรับเรา เพื่องานซึ่งเราได้เรียกให้พวกเขาทำ” 3 ดังนั้นหลังจากอดอาหารและอธิษฐานแล้ว พวกเขาจึงวางมือบนท่านทั้งสอง แล้วส่งออกไป

บนเกาะไซปรัส

4 พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงส่งท่านทั้งสองลงมาที่เมืองเซลูเซีย และจากที่นั่นนั่งเรือมายังเกาะไซปรัส 5 เมื่อมาถึงเมืองซาลามิส พวกเขา ก็ประกาศพระวจนะของพระเจ้าในธรรมศาลาของพวกยิว ยอห์นอยู่ด้วยเป็นผู้ช่วยของพวกเขา

6 พวกเขาเดินทางไปที่เกาะจนมาถึงเมืองปาโอส ที่นั่นพบนักคาถาอาคมชาวยิว ซึ่งเป็นผู้พยากรณ์เท็จชื่อ บารเยชู

7 เขาเป็นคนที่ผู้ตรวจการเสอร์จัสพอลัส ผู้ตรวจการคนนี้เป็นคนเฉลียวฉลาด เขาส่งคนมาตามบาร์นาบัสกับเซาโลไปพบ

---

⁴⁴ 12:25 บ ำ ง ต้นฉบับว่า ไป

เพราะต้องการฟังพระวจนะของพระเจ้า 8 แต่เอลีมาสนักคาถาอาคม
(เพราะชื่อของเขาหมายความว่าอย่างนั้น)

ขัดขวางและพยายามดึงผู้ตรวจการให้หันเหจากความเชื่อ

9 แล้วเขาโลผู้มียกชื่อหนึ่งว่า เปาโล เปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์
มองตรงไปที่เอลีมาสและกล่าวว่า

10” เจ้าเป็นลูกของมารร้ายเป็นศัตรูต่อทุกสิ่งที่ถูกต้อง!

เจ้าเต็มไปด้วยความหลอกลวงและเล่ห์เพทุบาย

เจ้าจะไม่หยุดบิดเบือนวิถีอันถูกต้องขององค์พระผู้เป็นเจ้าเลยหรือ?

11 บัดนี้พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะจัดการกับเจ้า

เจ้าจะตาบอดมองไม่เห็นแสงตะวันตลอดช่วงหนึ่ง ทันใดนั้น

ความมืดมัวเกิดแก่เอลีมาสและเขาต้องคลำหาคนให้จูงมือไป

12 เมื่อผู้ตรวจการเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก็เชื่อ

เพราะอัศจรรย์ใจในคำสอนเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้า

ในเมืองอันทิโอกในแคว้นปีสิเดีย

13 จากเมืองปาโพล

เปาโลกับพวกนั่งเรือไปยังเมืองเปอร์ก้าในแคว้นปัมฟีเลีย ที่นั่น

ยอห์นผละจากพวกเขากลับไปยังกรุงเยรูซาเล็ม 14 จากเมืองเปอร์ก้า

พวกเขาเดินทางต่อมายังเมืองอันทิโอกในแคว้นปีสิเดีย

ในวันสะบาโตก็เข้ามานั่งในธรรมศาลา

15 หลังจากอ่านหนังสือบทบัญญัติและหนังสือผู้เผยพระวจนะแล้ว

เหล่านายธรรมศาลาก็ให้คนมาบอกพวกท่านว่า “ พี่น้องเอ๋ย

หากมีอะไรจะหนุนใจที่ประชุมเชิญกล่าวเถิด”

16 เปาโลยืนขึ้น โบกมือและกล่าวว่า

“ ชนอิสราเอลและท่านชาวต่างชาติผู้นมัสการพระเจ้า โปรดฟังข้าพเจ้า!

17 พระเจ้าแห่งชนชาติอิสราเอลทรงเลือกสรรบรรพบุรุษของเรา

ทรงให้เหล่าประชากรเจริญรุ่งเรืองขณะอยู่ในอียิปต์
ทรงนำพวกเขาออกจากประเทศนั้นด้วยฤทธานุภาพยิ่งใหญ่
18 ทรงอดทนต่อความประพฤติของเหล่าบรรพบุรุษ⁴⁵เป็นเวลา 40
ปีในถิ่นทุรกันดาร 19 ทรงโค่นล้ม 7 ประชาชาติในคานาอัน
และประทานดินแดนของเขาให้เป็นกรรมสิทธิ์แห่งประชากรของพระองค์
20 ทั้งหมดนี้อยู่ในช่วง 450 ปี

“ หลังจากนั้น พระเจ้าได้ประทานเหล่าผู้วินิจฉัยให้เขา
จนถึงสมัยของซามูเอลผู้เผยพระวจนะ 21 จากนั้นเหล่าประชากรขอมีกษัตริย์
และพระองค์ประทานซาอูลบุตรของคีชแห่งตระกูลเบนยามิน ซึ่งปกครองอยู่ 40
ปี 22 หลังจากปลดซาอูล ทรงตั้งดาวิดขึ้นเป็นกษัตริย์
ทรงเป็นพยานเกี่ยวกับดาวิดว่า ‘ เราพบว่า
ดาวิดบุตรเจสซีเป็นคนที่เราชอบใจยิ่งนัก
เขาจะกระทำทุกสิ่งที่เราต้องการให้เขาทำ’

23 “ จากวงศัวานของดาวิดนี้เอง
พระเจ้าทรงนำพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดตามที่ทรงสัญญาไว้มาสู่อิสราเอล
24 ก่อนพระเยซูเสด็จมา
ยอห์นประกาศเรื่องการกลับใจใหม่และการรับบัพติศมาแก่ปวงชนอิสราเอล
25 เมื่อยอห์นทำงานของตนใกล้จะเสร็จแล้ว ท่านกล่าวว่า
‘ พวกท่านคิดว่าข้าพเจ้าเป็นใคร? ข้าพเจ้ามิใช่ผู้นั้น
แต่พระองค์กำลังจะมาภายหลังข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าไม่คู่ควรแม้แต่จะถอดฉลองพระบาทของพระองค์’

26 “ พี่น้องทั้งหลายผู้เป็นลูกหลานของอับราฮัม
และท่านชาวต่างชาติผู้ยำเกรงพระเจ้า
พ ว ก เรานี้แหละคือผู้ที่เรื่องราวแห่งความรอดนี้มีมาถึง

---

⁴⁵ 13:18 บางต้นฉบับว่า และทรงดูแลพวกเขา

27 ชาวกรุงเยรูซาเล็มกับพวกผู้นำของเขาไม่รู้ว่าพระเยซูทรงเป็นผู้ใด
ถึงกระนั้นที่เขาตัดสินลงโทษพระองค์ ก็เป็นไปตามคำแห่ง
ผู้เผยพระวจนะซึ่งอ่านกันอยู่ทุกๆ วันสะบาโต 28 ทั้งๆ
ที่พวกเขาไม่พบมูลเหตุใดๆ ที่จะเอาผิดถึงตาย
ก็ยิ่งขอให้ปีลาตประหารพระองค์
29 เมื่อเขาทั้งหลายได้กระทำตามสิ่งทั้งปวงที่มีเขียนไว้เกี่ยวกับพระองค์แล้ว
ก็นำพระศพลงจากต้นไม้ไปวางไว้ในอุโมงค์
30 แต่พระเจ้าทรงให้พระองค์เป็นขึ้นจากตาย
31 และบรรดาผู้ที่ได้ติดตามเสด็จพระองค์จากแคว้นกาลิลีมายังกรุงเยรูซาเล็ม
ได้เห็นพระองค์เป็นเวลาหลายวัน บัดนี้
พวกเขาเป็นพยานเรื่องพระองค์แก่ประชาชนของเรา
32 “ พวกเราแจ้งข่าวประเสริฐนี้แก่ท่าน คือว่า
สิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้กับเหล่าบรรพบุรุษของเรา
33 พระองค์ได้ทรงกระทำสำเร็จแล้วเพื่อพวกเรา
ผู้เป็นลูกหลานของท่านเหล่านั้น โดยทรงให้พระเยซูเป็นขึ้น
ดังที่เขียนไว้ในพระธรรมสดุดีบทที่สองว่า

“ ‘ เจ้าเป็นบุตรของเรา
วันนี้เราได้เป็นบิดาของเจ้า⁴⁶’ 47

34 ความจริงที่ว่า พระเจ้าทรงให้พระองค์เป็นขึ้นจากตาย ไม่ต้องเพื่อย่นาเลย
ระบุไว้ในข้อความที่ว่า

---

⁴⁶ 13:33 หรือ เราได้ให้กำเนิดเจ้า

⁴⁷ ส ด ด .2:7

“ ‘ เราจะให้พรอันบริสุทธิ์และแน่นอนแก่เจ้า
ตามที่ได้สัญญาไว้กับดาวิด’ 48

35และอีกตอนหนึ่งที่ว่า

“ ‘ พระองค์จะมีทรงปล่อยให้องค์บริสุทธิ์ของพระองค์เนาเปื่อย’ 49

36

เพราะเมื่อดาวิดได้กระทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าในชั่วอายุของท่าน
แล้วท่านก็ล่วงลับไป

ถูกฝังไว้กับเหล่าบรรพบุรุษและร่างกายของท่านก็เปื่อยเนาไป

37แต่พระองค์ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงให้เป็นขึ้นจากตายนั้นไม่เคยเนาเปื่อย

38ฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าอยากให้คุณรู้ว่า

โดยทางพระเยซูนี้จึงมีการประกาศการอภัยโทษบาปแก่ท่านทั้งหลาย

39โดยทางพระองค์ ทุกคนที่เชื่อก็ได้เป็นผู้ชอบธรรมพ้นจากโทษทุกอย่าง

ซึ่งไม่อาจพ้นได้โดยอาศัยบทบัญญัติของโมเสส 40จงระวังให้ดี

อย่าให้สิ่งที่บรรดาผู้เผยพระวจนะกล่าวไว้เกิดขึ้นแก่ท่าน คือ ที่ว่า

41” ‘ ดูเถิด เจ้าพวกคนชอบเยาะเย้ย

จงฉงนสนเท่ห์และพินาศไป

เพราะเราจะทำบางสิ่งในสมัยของเจ้า

ซึ่งถึงแม้มีใครบอกเจ้า

เจ้าก็จะมีวันเชื่อ’ 50”

---

48 13:34 อ ส ย .55:3

49 13:35 ส ด ด .16:10

42 ขณะเปาโลกับบารนาบัสออกจากธรรมศาลา

คนทั้งหลายก็เชื่อเชิญท่านให้กล่าวเรื่องเหล่านี้ต่อไปในวันสะบาโตหน้า

43 เมื่อเลิกประชุมแล้ว ชาวยิวและคนเข้าจารีตยิวซึ่งเคร่งศาสนาหลายคน
ก็ติดตามเปาโลกับบารนาบัสไป

คนทั้งสองพูดคุยและเร่งเร้าพวกเขาให้อยู่ในพระคุณของพระเจ้าต่อไป

44 ในวันสะบาโตต่อมา

คนเกือบทั้งเมืองมาชุมนุมกันเพื่อฟังพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า

45 ครั้นพวกยิวเห็นผู้คนมากมายก็ริษยายังนัก

จึงพูดให้ร้ายต่อต้านสิ่งที่เปาโลกำลังกล่าว

46 แล้วเปากับบารนาบัส จึงโต้ตอบพวกเขาด้วยใจกล้าว่า

“ เราต้องประกาศพระวจนะของพระเจ้าแก่พวกท่านก่อน

ในเมื่อท่านปฏิเสธและไม่เห็นว่าตัวเองคู่ควรกับชีวิตนิรันดร์

บัดนี้เราก็จะหันไปหาพวกต่างชาติ

47 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงบัญชาเราไว้ว่า

“ ‘ เราได้ทำให้เจ้าเป็นแสงสว่างสำหรับชนต่างชาติ

เพื่อเจ้าจะนำความรอดไปจนถึงสุดปลายแผ่นดินโล ก ’ 51”

48 ฝ่ายคนต่างชาติเมื่อได้ยินเช่นนี้

ก็ดีใจและยกย่องพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า

และบรรดาผู้ที่ถูกกำหนดไว้ให้มีชีวิตนิรันดร์ก็เชื่อ

---

⁵⁰ 13:41 ฮ บ ก .1:5

⁵¹ 13:47 อ ส ย .49:6

49 พระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าแพรวไปทั่วภูมิภาคนั้น
50 แต่พวกยิวยุยงสตรีสูงศักดิ์ผู้ยำเกรงพระเจ้า
และเหล่าบุรุษที่เป็นผู้นำในเมืองนั้น พวกเขาปลุกปั่นให้คนเหล่านี้ข่มเหง
เปาโลกับบารนาบัสและขับไล่คนทั้งสองออกจากภูมิภาคนั้น
51 ดังนั้นคนทั้งสองจึงสะบัดฝุ่นจากเท้าเป็นการประท้วงพวกเขา
แล้วไปยังเมืองอิโคเนียม
52 และเหล่าสาวกเปี่ยมด้วยความชื่นชมยินดีและพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในเมืองอิโคเนียม

14

ที่เมืองอิโคเนียมเปาโลกับบารนาบัสเข้าไปในธรรมศาลาของพวกยิวตาม
ปกติ พวกเขาประกาศอย่างเกิดผลจนมีชาวยิวและชาวต่างชาติมากมายมาเชื่อ
2 แต่พวกยิวที่ไม่ยอมเชื่อก็ปลุกปั่นคนต่างชาติ
และทำให้พวกเขามีใจคิดร้ายต่อพวกพี่น้อง
3 ฝ่ายเปาโลกับบารนาบัสใช้เวลาอยู่ที่นั่นนานพอสมควร
ประกาศด้วยใจกล้าเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของ
ผู้ทรงยืนยันเรื่องราวแห่งพระคุณของพระองค์
โดยให้ท่านทั้งสองกระทำหมายสำคัญอันอัศจรรย์ และการอิทธิฤทธิ์ต่างๆ
4 ชาวเมืองนั้นแยกเป็น 2 ฝ่าย พวกหนึ่งอยู่ฝ่ายพวกยิว อีกพวกอยู่ฝ่ายอัครทูต
5 คนต่างชาติดกับพวกยิวและหัวหน้าของพวกเขาคบคิดกันจะทำร้ายและเอาหิน
ขว้างเปาโลกับบารนาบัส 6 แต่เขาทั้งสองล่วงรู้แผนการณ์นี้
จึงหนีไปยังแคว้นลิกาโอเนีย ที่เมืองลิสตรา
เมืองเดอร์บีกับแถบใกล้เคียงโดยรอบ 7 และได้ประกาศข่าวประเสริฐที่นั่นต่อไป

ในเมืองลิสตราและเมืองเดอร์บี

8 ที่เมืองลิสตรามีชายชาวพิการคนหนึ่งนั่งอยู่ เขาเป็นง่อยมาตั้งแต่เกิด ไม่เคยเดินเลย 9คนนั้นนั่งฟังเปาโลพูด เปาโลมองตรงไปที่เขา เห็นว่าเขามีความเชื่อที่จะได้รับการรักษาให้หายได้ 10จึงร้องว่า “ จงลุกขึ้นยืน!” คนนั้นก็กระโดดขึ้นยืนและเริ่มเดินไป

11 เมื่อฝูงชนเห็นสิ่งที่เปาโลได้กระทำ ก็ร้องตะโกนเป็นภาษาลึคาโอเนียว่า “ เหล่าเทพเจ้าได้จำแลงเป็นมนุษย์ลงมาหาพวกเราแล้ว!”

12พวกเขาเรียกบารนาบัสว่า เทพเจ้าซุส และเรียกเปาโลว่า เทพเจ้าเฮอร์เมส เพราะส่วนใหญ่เปาโลเป็นผู้พูด 13ปุโรหิตแห่งเทพเจ้าซุส ซึ่งวิหารอยู่นอกเมืองไปเล็กน้อย ได้นำโคและพวงมาลามาที่ประตูเมือง เพราะเขากับฝูงชนประสงค์จะถวายเครื่องบูชาให้แก่เปาโลกับบารนาบัส

14 แต่เมื่ออัครทูตบารนาบัสกับเปาโลได้ยินเรื่องนี้ก็ฉีกเสื้อผ้า ถลันเข้าไปกลางฝูงชน ตะโกนว่า 15” ท่านทั้งหลาย เหตุใดจึงทำเช่นนี้? เราเป็นเพียงมนุษย์ธรรมดาเช่นเดียวกับพวกท่าน

เรานำข่าวประเสริฐมาเพื่อให้ท่านหันจากสิ่งไร้ค่าเหล่านี้มาหาพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ท้องทะเล ตลอดจนสรรพสิ่งในนั้น 16ในอดีตพระองค์ทรงปล่อยประชาชาติทั้งปวงไปตามทางของเขา 17กระนั้นพระองค์โปรดให้มีพยานหลักฐานถึงพระองค์เอง คือทรงสำแดงพระคุณ โดยให้ฝนจากฟ้าและพืชผลตามฤดูกาล พระองค์ประทานอาหารอันอุดมสมบูรณ์แก่ท่านและให้จิตใจของท่านเปี่ยมด้วยความชื่นชมยินดี 18แม้กล่าวเช่นนี้แล้ว ก็ยังยากที่เขาทั้งสองจะห้ามฝูงชนมิให้ถวายเครื่องบูชาแก่พวกเขา

19 แล้วพวกยิวบางคนมาจากเมืองอันทิโอกและเมืองอิโคนีอุม ชักจูงฝูงชนให้มาเป็นพวกตนได้สำเร็จ พวกเขาเอาหินขว้างเปาโลและลากออกนอกเมือง เพราะคิดว่าเขาตายแล้ว 20แต่หลังจากที่เหล่าสาวกเข้ามาห้อมล้อมเขา

เปาโลก็ลุกขึ้นและกลับเข้าไปในเมือง วันรุ่งขึ้น
เขากับบารนาบัสก็ออกเดินทางไปเมืองเดอริบี

กลับมายังเมืองอันทิโอกในแคว้นซีเรีย

21 พวกเขาประกาศข่าวประเสริฐในเมืองนั้น และมีคนมากมายมาเป็นสาวก
จากนั้นกลับไปยังเมืองลิสตรา เมืองอีโคเนียม และเมืองอันทิโอก

22 เสริมกำลังพวกสาวกและหนุนใจ พวกเขาให้สัตย์ซื่อมั่นคงในความเชื่อ
ท่านกล่าวว่า “ เราต้องเผชิญความยากลำบากมาก
มา ย เพื่อเข้าอาณาจักรของพระเจ้า”

23 เปาโลกับบารนาบัสแต่งตั้งเหล่าผู้ปกครอง⁵²ในแต่ละคริสตจักรและมอบพวกเขาไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งพวกเขาเชื่อวางใจด้วยการอธิษฐาน
และ ก า ร อ ด อ า ห า ร 24 หลังจากไปทั่วแคว้นปีลีเดียแล้ว
พวกเขามายังแคว้นปัมฟีเลีย

25 และเมื่อประกาศพระวจนะในเมืองเปอร์กาลแล้วก็ลงไปเมืองอัททาลิยา

26 และจากเมืองอัททาลิยาพวกเขาลงเรือกลับมายังเมืองอันทิโอก
ที่ซึ่งพวกเขาถูกมอบไว้ในพระคุณของพระเจ้าให้ทำงานซึ่งบัดนี้พวกเขาได้ทำ
สำเร็จแล้ว 27 เมื่อมาถึงที่นั่น พวกเขาได้ประชุมคริสตจักร
และรายงานสิ่งทั้งปวงที่พระเจ้าได้ทรงกระทำผ่านพวกเขา
ตลอดจนการที่ทรงเปิดประตูแห่งความเชื่อแก่คนต่างชาติ
28 และพวกเขาอยู่กับเหล่าสาวกที่นั่นเป็นเวลานาน

การประชุมสภาที่เยรูซาเล็ม

---

⁵² 14:23 หรือบารนาบัสสถาปนาเหล่าผู้ปกครอง หรือ
บารนาบัสให้เลือกตั้งเหล่าผู้ปกครอง

15 มีบางคนจากแคว้นยูเดียมาที่เมืองอันทิโอก และสอนพวกพี่น้องว่า
“ ถ้าท่านไม่เข้าสุหนัตตามธรรมเนียมที่โมเสสสอนไว้ ท่านจะรอดไม่ได้”
2 คำสอนนี้ทำให้เปาโลกับบารนาบัสโต้แย้งถกเถียงกับพวกเขาอย่างรุนแรง
ดังนั้นเปาโลและบารนาบัสจึงได้รับการแต่งตั้งพร้อมกับผู้เชื่อบางคน
ให้ขึ้นไปพบเหล่าอัครทูตและผู้ปกครองที่เยรูซาเล็มเกี่ยวกับปัญหานี้
3 คริสตจักรได้ส่งพวกเขาไป และขณะเดินทางผ่านแคว้นฟีนิเซียกับสะมาเรีย
พวกเขาก็ได้เล่าเรื่องที่คนต่างชาติกลับใจใหม่
ชาวนี้นำให้พี่น้องทั้งปวงยินดียิ่งนัก 4 เมื่อมาถึงกรุงเยรูซาเล็ม
พวกเขาก็ได้รับการต้อนรับจากคริสตจักร เหล่าอัครทูตและผู้ปกครอง
และได้รายงานทุกสิ่งทีพระเจ้าได้ทรงกระทำผ่านพวกเขาให้คนเหล่านั้นฟัง
5 จากนั้น ผู้เชื่อบางคนซึ่งอยู่ในกลุ่มพวกฟาริสี ยืนขึ้นกล่าวว่า
“ คนต่างชาติต้องรับสุหนัตและปฏิบัติตามบทบัญญัติของโมเสส”
6 เหล่าอัครทูตและผู้ปกครองประชุมกันเพื่อพิจารณาปัญหานี้
7 หลังจากอภิปรายกันมากแล้ว เปโตรก็ลุกขึ้นกล่าวว่า “ พี่น้องทั้งหลาย
ท่านทราบอยู่แล้วว่า
ก่อนหน้านี้พระเจ้าได้ทรงเลือกสรรข้าพเจ้าจากพวกท่านให้ประกาศเรื่องราวแ
ห่งข่าวประเสริฐแก่คนต่างชาติ เพื่อพวกเขาจะได้ยินและเชื่อ
8 พระเจ้าผู้ทรงทราบจิตใจได้ทรงสำแดงว่าทรงรับพวกเขา
โดยประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่เขาเหมือนที่พระองค์ประทานแก่เรา
9 พระองค์มิได้ทรงแยกพวกเขาจากพวกเราแตกต่างกัน
ด้วยว่าทรงชำระจิตใจของพวกเขาด้วยความเชื่อ 10 ก็แล้วบัดนี้
ไฉนท่านจึงพยายามลองดีกับพระเจ้า
โดยวางแอกลงบนคอของสาวกเหล่านั้น?
แอกซึ่งไม่ว่าเราหรือบรรพบุรุษของเราล้วนแบกไม่ไหว 11 อย่าเลย!
เราเชื่อว่าที่เรารอดก็โดยพระคุณขององค์พระเยซูเจ้าของเราเช่นเดียวกับพวก
เขา ”

12

ทั่วทั้งที่ประชุมหนึ่งฟังบารนาบัสกับเปาโลเล่าถึงหมายสำคัญอันอัศจรรย์แ
ละการอธิษฐานที่พระเจ้าได้ทรงกระทำท่ามกลางคนต่างชาติผ่านพวกเขา
13 ครั้งพวกเขาพูดจบแล้ว ยากอบกล่าวขึ้นว่า “ พี่น้องทั้งหลาย
โปรดฟังข้าพเจ้า 14 ซิโมน⁵³ ได้อธิบายให้เราฟังแล้วว่า
ตั้งแต่แรกพระเจ้าทรงแสดงความห่วงใยของพระองค์
โดยเลือกคนต่างชาติบางคนมาเป็นประชากรของพระองค์
15 ทั้งนี้สอดคล้องกับคำแห่งผู้เผยพระวจนะซึ่งเขียนไว้ว่า

16” ‘ หลังจากนั้นเราจะกลับมา

และจะสร้างเต็นท์ของดาวิดที่พังลงแล้วขึ้นมาใหม่

เราจะสร้างสิ่งปรักหักพังขึ้นมาใหม่

และเราจะทำให้สิ่งเหล่านั้นคืนสู่สภาพดี

17 เพื่อบรรดาผู้ที่เหลืออยู่กับชนต่างชาติทั้งปวงที่ได้ชื่อตามนามของเรา

จะแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า

ผู้ทรงกระทำสิ่งเหล่านี้’ ⁵⁴

18 ซึ่งเป็นที่ทราบกันมาหลายยุคสมัย⁵⁵

19 “ ฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า

เราไม่ควรสร้างความลำบากให้กับคนต่างชาติที่หันมาหาพระเจ้า

20 แต่ให้เราเขียนไปบอกพวกเขาว่า

---

⁵³ 15:14 ก ก ข อกรีกว่า สิโมน เป็นอีกรูปหนึ่งของคำว่า ซิโมน คือ เปโตร

⁵⁴ 15:17 อ ม ส .9:11, 12

⁵⁵ 15:17, 18 บางต้นฉบับว่า

¹⁸ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบมาหลายยุคสมัยในพระราชกิจของพระองค์

ให้ละเว้นจากอาหารที่เป็นมลทินโดยรูปเคารพ จากการผิดศีลธรรมทางเพศ
จากการกินเนื้อสัตว์ที่ถูกรัดคอตาย และจากการกินเลือด
21 เพราะตั้งแต่โบราณกาลในทุกเมืองมีการเทศนาและอ่านธรรมบัญญัติของโม
เสสในธรรมศาลาต่างๆ ทุกวันสะบาโต”

จดหมายจากที่ประชุมถึงผู้เชื่อชาวต่างชาติ

22

แล้วเหล่าอัครทูตและผู้ปกครองกับทุกคนในคริสตจักรได้ตัดสินใจให้เลือ
กบางคนในพวกเขา และส่งไปยังอันติโอกกับเปาโลและบารนาบัส
ที่ประชุมได้เลือกยูดาส (ที่เรียกกันว่าบารซับบาส) กับสิลาส
ชายทั้งสองนี้เป็นผู้นำในหมู่พวกพี่น้อง 23 แล้วฝากจดหมายไปกับพวกเขาด้วย
ความว่า

จ ก เหล่าอัครทูต และผู้ปกครอง ผู้เป็นพี่น้องของท่าน

เรียน ท่านผู้เชื่อซึ่งเป็นชาวต่างชาติในเมืองอันติโอก
ในแคว้นซีเรียและในแคว้นซีสเซีย

24 ข้าพเจ้าทั้งหลายได้ยินว่า

มีพวกเราบางคนไปหาท่านโดยมิได้รับมอบหมาย พวกเขาไปรบกวนท่าน
กล่าวสิ่งที่ทำให้ท่านไม่สบายใจ

25 ฉะนั้นเราทั้งปวงเห็นพ้องกันที่จะเลือกบางคนและส่งมาหาพวกท่านพร้อมกับ
บารนาบัสและเปาโลเพื่อนที่รักของเรา

26 ผู้ซึ่งยอมเสี่ยงชีวิตเพื่อพระนามขององค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา

27 ด้วยเหตุนี้ เราจึงส่งยูดาสกับสิลาสมาเพื่อยืนยันด้วยวาจาในสิ่งที่เราเขียน

28 พระวิญญาณบริสุทธิ์และพวกข้าพเจ้าเห็นชอบที่จะไม่วางภาระใดๆ

บนพวกท่าน เว้นแต่ข้อกำหนดต่อไปนี้คือ
29 ท่านทั้งหลายจงงดเว้นจากอาหารที่เช่นสังเวจรูปเคารพ งดจากการกินเลือด
การกินเนื้อสัตว์ที่ถูกรัดคอตาย และงดจากการผิดศีลธรรมทางเพศ
หากพวกท่านงดสิ่งเหล่านี้ได้จะเป็นการดี

ขอความสุขสวัสดิ์มีแก่ท่าน

30 คนเหล่านั้นจึงออกเดินทางมายังเมืองอันทิโอก
ที่นั่นพวกเขาเรียกประชุมคริสตจักร และมอบจดหมายให้
31 ครั้นผู้คนที่นั่นอ่านแล้วก็ชื่นชมยินดีในคำหุนใจนั้น
32 ยูดาสกับสิลาสเองซึ่งเป็นผู้เผยพระวจนะได้กล่าวหลายสิ่งหลายอย่างเพื่อหุน
ใจและเสริมกำลังพวกพี่น้อง 33 หลังจากใช้เวลาอยู่ที่นั่นระยะหนึ่ง
พวกพี่น้องก็ส่งพวกเขากลับไปหาบรรดาผู้ที่
ส่งพวกเขามาพร้อมทั้งอวยพรให้มีสันติสุข⁵⁶
35 ส่วนเปาโลกับบารนาบัสยังคงอยู่ที่เมืองอันทิโอก
สั่งสอนและประกาศพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าร่วมกับอีกหลายคน

เปาโลแยกจากบารนาบัส

36 ต่อมา เปาโลกล่าวกับบารนาบัสว่า
“ ให้เรากลับไปเยี่ยมพี่น้องในทุกเมืองที่เราได้ประกาศพระวจนะขององค์พระ
ผู้เป็นเจ้า ดูว่าพวกเขาเป็นอย่างไรกันบ้าง”
37 บารนาบัสต้องการจะพาอห็นที่มีอีกชื่อว่ามีมาระโกไปด้วย
38 แต่เปาโลเห็นว่าไม่ควรที่จะพาเขาไปด้วย
เพราะครั้งก่อนอห็นได้ละทิ้งพวกเขาที่แคว้นปัมฟีเลียและไม่เข้าร่วมงานต่อไป

---

⁵⁶ 15:33 บางต้นฉบับว่า สันติสุข 14 แต่สิลาสตัดสินใจที่จะอยู่ที่นั่นต่อไป

39 ท่านทั้งสองขัดแย้งกันอย่างรุนแรงจนต้องแยกกัน

บารนาบัสพามาระโกลงเรือไปเกาะไซปรัส

40 แต่เปาโลเลือกสิลาสและออกเดินทางไปด้วยพี่น้องได้มอบพวกเขาไว้ในพระ
คุณขององค์พระผู้เป็นเจ้า

41 เขาไปทั่วแคว้นซีเรียและซีสเซียเสริมกำลังคริสตจักรต่างๆ

ทิโมธีสมทบกับเปาโลและสิลาส

16 เขามาถึงเมืองเดอโรบี จากนั้นไปยังเมืองลิสตรา

ที่นั่นมีสาวกคนหนึ่งชื่อทิโมธี อาศัยอยู่กับมารดาของเขา เป็นผู้เชื่อชาวยิว
แต่บิดาของเขาเป็นชาวกรีก

2 ทิโมธีมีชื่อเสียงดีในหมู่พี่น้องที่เมืองลิสตราและเมืองอีโคเนียม

3 เปาโลต้องการจะพาทิโมธีไปด้วย

จึงให้เขาได้รับสัปดาห์เพราะเห็นแก่ชาวยิวที่อยู่แถบนั้น เนื่องจากใครๆ

ก็รู้ว่าบิดาของเขาเป็นคนกรีก 4 ขณะเดินทางไปยังเมืองต่างๆ

พวกเขาก็ถ่ายทอดมติของเหล่าอัครทูตและพวกผู้ปกครองที่กรุงเยรูซาเล็ม

เพื่อให้คนทั้งหลายปฏิบัติตาม 5 ดังนั้นคริสตจักรต่างๆ

จึงได้รับการเสริมกำลังให้เข้มแข็งในความเชื่อ และสมาชิกก็เพิ่มขึ้นทุกวัน

ชาวมาซิโดเนียในนิมิตของเปาโล

6 พระวิญญาณบริสุทธิ์มิให้ประกาศพระวจนะในแคว้นเอเชีย

เปาโลกับคณะจึงเดินทางไปทั่วภูมิภาคฟรีเจียและกาลาเทีย

7 เมื่อมาถึงชายแดนแคว้นมิเซีย พวกเขาก็พยายามจะเข้าไปในแคว้นบิธีเนีย

แต่พระวิญญาณแห่งพระเยซูไม่ทรงอนุญาต

8 พวกเขาจึงผ่านแคว้นมิเซียลงไปยังเมืองโตรอัส 9 ในเวลากลางคืน

เปาโลได้รับนิมิตเห็นชาวมาซิโดเนียคนหนึ่งยื่นอ้อนวอนว่า

“ โปรดมาช่วยพวกข้าพเจ้าที่แคว้นมาซิโดเนียด้วยเถิด”

10 หลังจากเปาโลเห็นนิมิต เราก็ตริยมพร้อมกันที่จะไปยังแคว้นมาซิโดเนีย ด้วยเห็นว่าพระเจ้าได้ทรงเรียกเราให้ไปประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกเขา

นางลิเดียกลับใจในฟิลิปปี

11 จากเมืองโตรอัส เราลงเรือแล่นตรงไปยังเกาะสาโมธรัส

และรุ่งขึ้นถึงเมืองเนอาโปลิส

12 จากที่นั่นไปยังเมืองฟิลิปปีซึ่งเป็นอาณานิคมของโรมัน

และเป็นเมืองเอกเมืองหนึ่งของแคว้นมาซิโดเนีย เราพักอยู่ที่นั่นหลายวัน

13 ในวันสะบาโต เราออกนอกประตูเมืองไปที่แม่น้ำ

คาดว่าจะพบที่สำหรับอธิษฐาน

เรานั่งลงพูดคุยกับพวกผู้หญิงที่ชุมนุมกันอยู่ที่นั่น

14 มีหญิงคนหนึ่งเฝ้าฟังอยู่ชื่อลิเดีย เป็นคนค้าผ้าสีม่วง

มาจากเมืองธียาทรา นางเป็นผู้นมัสการพระเจ้า

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดใจนางให้ตอบรับถ้อยคำของเปาโล

15 เมื่อนางกับสมาชิกในครัวเรือนของนางได้รับบัพติศมา

นางก็เชิญเราเข้าไปในบ้าน โดยกล่าวว่า

“ หากท่านเห็นว่าข้าพเจ้าเป็นผู้เชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า

เชิญมาพักที่บ้านของข้าพเจ้าเถิด” นางพูดชักชวนจนเราตกลง

เปาโลกับสิลาสในคุก

16 ครั้งหนึ่ง ขณะเรากำลังจะไปยังที่อธิษฐาน

ทาสหญิงคนหนึ่งซึ่งมีผีหมอดูสิงอยู่มาพบเรา

หญิงนี้ทำเงินให้นายมากมายจากการทำนายโชคชะตา

17 นางตามเปาโลกับพวกเรามาร้องว่า

“ คนเหล่านี้เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าสูงสุด

พวกเขาบอกทางรอดให้ท่านทั้งหลาย” 18นางทำเช่นนี้อยู่หลายวัน
รบกวนเปาโลอย่างมาก จนในที่สุดเขาหันไปสั่งผืนนั้นว่า

“ ในพระนามพระเยซูคริสต์ เราสั่งให้เจ้าออกมาจากนาง!”

ผืนนั้นก็ออกมาจากนางทันที

19 เมื่อเจ้าของทาสนั้นเห็นว่าหมดหวังที่จะหาเงินแล้ว

ก็จับเปาโลกับสิลาสลากตัวมาที่ย่านชุมชนเพื่อพบเจ้าหน้าที่

20 พวกเขานำคนทั้งสองมาต่อหน้าคณะผู้ปกครองเมือง เรียกว่า

“ คนเหล่านี้เป็นยิว และกำลังก่อกวนบ้านเมืองให้วุ่นวาย

21 โดยแนะนำสั่งสอนธรรมเนียมนั้นผิดกฎหมายซึ่งเราชาวโรมันไม่ควรรับหรือ
ปฏิบัติตามเลย”

22 ผู้จนเข้าร่วมเล่นงานเปาโลกับสิลาส

คณะผู้ปกครองเมืองสั่งให้กระชากเสื้อผ้าของพวกเขาออกและโบยตีพวกเขา

23 หลังจากโบยตีอย่างหนักแล้ว ก็โยนพวกเขาเข้าห้องขัง

และกำชับพัศดีให้ดูแลอย่างกวดขัน 24 เมื่อได้รับคำสั่งเช่นนั้น

พัศดีก็จองจำพวกเขาไว้ในห้องขังชั้นใน และใส่ชื่อที่เท้าของพวกเขา

25 ราวเที่ยงคืน

เปาโลกับสิลาสกำลังอธิษฐานและร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า และนักโทษอื่นๆ

ฟังอยู่ 26 ทันใดนั้น เกิดแผ่นดินไหวใหญ่ จนฐานรากของคุกสั่นคลอน

ประตูคุกทุกบานเปิดออกทันที และโซ่ตรวนหลุดจากทุกคน 27 พุศดีตื่นขึ้นมา

เมื่อเห็นประตูคุกเปิด

ก็ชักดาบออกมาจะฆ่าตัวตายเพราะคิดว่านักโทษหนีไปแล้ว

28 แต่เปาโลตะโกนว่า “ อย่าทำร้ายตัวเอง! เราทุกคนอยู่ที่นี้!”

29 พุศดีเรียกให้จุดไฟ แล้ววิ่งเข้ามาหมอบลงตัวสั่นต่อหน้าเปาโลกับสิลาส

30 จากนั้นพาพวกเขาออกมาแล้วถามว่า “ ท่านเจ้าข้า

ข้าพเจ้าต้องทำอะไรจึงจะได้รับความรอด?”

31 พวกเขาตอบว่า “ จงเชื่อในองค์พระเยซูเจ้า
แล้วท่านกับครัวเรือนของท่านจะได้รับ ความรอด ”

32 แล้วพวกเขาประกาศพระวาระขององค์พระผู้เป็นเจ้าแก่พัสติและแก่คนทั้งปวง
ที่อยู่ในบ้านของเขา 33 กลางดึกชั่วโมงเดียวกันนั่นเอง

พัสติก็พาพวกเขาไปล้างแผล แล้วพัสติกับทั้งครอบครัวก็รับบัพติศมาทันที

34 พัสติพาพวกเขาเข้าไปในบ้าน และจัดอาหารมาเลี้ยงพวกเขา

พัสติซึ่งชื่นชมยินดียิ่งนักที่ตัวเขาและทุกคนในครอบครัวของเขาได้มาเชื่อในพระ
เจ้า

35 พอรุ่งเช้า คณะผู้ปกครองเมืองส่งเจ้าหน้าที่มาหาพัสติสั่งว่า

“ ปลดปล่อยตัวคนเหล่านั้นไป ” 36 พัสติบอกเปาโลว่า

“ คณะผู้ปกครองเมืองได้สั่งให้ปลดปล่อยตัวท่านกับสิลาส

บัดนี้เชิญท่านออกไปโดยสงบเถิด ”

37 แต่เปาโลกล่าวกับเจ้าหน้าที่พวกนั้นว่า

“ พวกเขาโบยเรตต่อหน้าประชาชนโดยไม่มี การไต่สวน ใดๆ

ที่เราเป็นพลเมืองโรมัน และโยนเราเข้าคุก

แล้วบัดนี้พวกเขาจะมาเลือกใส่เราออกไปอย่างเจียบๆ หรือ? ไม่ได้!

ให้พวกเขาเองนั้นแหละมาพาเราออกไป ”

38 พวกเขาเจ้าหน้าที่กลับไปรายงานเรื่องนี้แก่คณะผู้ปกครองเมือง

เมื่อพวกเขาได้ยินว่า เปาโลกับสิลาสเป็นพลเมืองโรมันก็ตกใจ

39 พวกเขาเอาใจเปาโลกับสิลาส และพาออกจากคุก

ขอร้องไห้ ออกไปจากเมืองนั้น

40 หลังจากเปาโลและสิลาสออกจากคุกแล้วก็มาที่บ้านของลิเดีย

พบกับพวกพี่น้องและหนุนใจพวกเขา แล้วลาจากไป

ในเรสะโลนิกา

17 เมื่อผ่านเมืองอัมฟีโพลิสและเมืองอปอลโลเนียแล้ว พวกเขาก็มายังเมืองเธสะโลนิกาซึ่งมีธรรมศาลาของพวกยิว

2 เปาโลเข้าไปในธรรมศาลาตามที่เขาเคยปฏิบัติมา และในวันสะบาโตทั้งสามสัปดาห์

เปาโลได้ยกข้อพระคัมภีร์มาอภิปรายกับพวกเขา

3 ชี้แจงและพิสูจน์ว่าพระคริสต์⁵⁷ ต้องทนทุกข์และเป็นขึ้นจากตาย ท่านกล่าวว่า “พระเยซูนี้ที่ข้าพเจ้าประกาศแก่พวกท่านคือพระคริสต์⁵⁸”

4 ชาวยิวบางคนเห็นด้วยและเข้าร่วมกับเปาโลและสิลาส เช่นเดียวกับชาวกรีกผู้ยำเกรงพระเจ้าจำนวนมาก และสตรีคนสำคัญๆ อีกไม่น้อย

5 แต่พวกยิวริษยา จึงระดมนักเลงจากตลาด รวมกลุ่มกันก่อการจลาจลในเมือง

พวกเขาบุกเข้าไปหาตัวเปาโลกับสิลาสในบ้านของยาโสน เพื่อนำออกมาให้ฝูงชน⁵⁹

6 แต่เมื่อไม่พบก็ลากตัวยาโสนกับพวกพี่น้องบางคนมาพบเจ้าหน้าที่ของเมือง ร้องตะโกนว่า “คนพวกนี้ที่ได้สร้างปัญหามาทั่วโลก บัดนี้ได้มาที่นี่

7 และยาโสนก็ต้อนรับพวกเขาไว้ในบ้านของตน

คนพวกนี้ทั้งหมดทำทายกฤษฎีกาของซีซาร์

พวกเขา กล่าวว่า มีกษัตริย์อีกองค์หนึ่งที่เราเรียกว่าพระเยซู” 8 เมื่อประชาชนและเจ้าหน้าที่ของเมืองได้ฟังดังนั้นก็ไม่พอใจลุกฮือขึ้น

9 แล้วพวกเขาจึงบังคับให้ยาโสนกับคนอื่นๆ ประกันตัว แล้วปล่อยไป

---

⁵⁷ 17:3 หรือ พระเมสสิยาห์

⁵⁸ หรือ พระเมสสิยาห์

⁵⁹ 17:5 หรือ ที่ประชุมของประชาชน

ใน เบ เร อ า

10 ทันทีที่มีดคำ พวกพี่น้องก็ส่งเปาโลกับสิลาสไปยังเมืองเบเรอา
เมื่อพวกเขามาถึงก็เข้าไปในธรรมศาลาของพวกยิว

11ชาวเมืองเบเรอามีจิตใจสูงกว่าชาวเมืองเธสะโลนิกา
เพราะพวกเขาต้อนรับเรื่องราวนี้ด้วยความกระตือรือร้น
และค้นพระคัมภีร์ทุกวัน เพื่อตรวจ สอบว่าสิ่งที่เปาโลกล่าวเป็นจริงหรือไม่

12ชาวยิวหลายคนเชื่อเช่นเดียวกับสตรีคนสำคัญชาวกรีกจำนวนหนึ่ง
และบุรุษชาวกรีกอีกหลายคน

13 เมื่อพวกยิวในเมืองเธสะโลนิกาทราบว่า
เปาโลกำลังประกาศพระวจนะของพระเจ้าที่เมืองเบเรอา ก็มาที่นั่นด้วย
พวกเขาปลุกปั่นฝูงชนให้ลุกฮือขึ้น 14พวกพี่น้องจึงส่งเปาโลไปที่ชายฝั่งทันที
ส่วนสิลาสกับทิโมธียังอยู่ที่เมืองเบเรอา

15ผู้คนที่คุ้มกันเปาโลนำเขาไปยังกรุงเอเธนส์
จากนั้นก็รับคำสั่งกลับมาบอกสิลาสกับทิโมธีให้ไปสมทบกับเปาโลทันทีที่เป็นไปได้

ในกรุงเอเธนส์

16 ขณะรอสิลาสกับทิโมธีอยู่ในกรุงเอเธนส์
เปาโลก็เป็นทุกข์ใจยิ่งนักที่เห็นเมืองนี้เต็มไปด้วยรูปเคารพ

17ดังนั้นเขาจึงยกเหตุผลมาอภิปรายกับพวกยิวและชาวกรีกที่ย่าเกรงพระเจ้าใน
ธรรมศาลา และกับผู้คนซึ่งเขาพบที่ย่านตลาดแต่ละวัน

18มีนักปรัชญาแนวเอปิคูเรียนและสโตอิกกลุ่มหนึ่งมาถกเถียงกับเขา
บางคนเอ่ยว่า “ เจ้าคนนี่มาพล่ามอะไร?” คนอื่นๆ กล่าววว่า
“ ดูเหมือนเขาจะนำเทพเจ้าต่างชาติมาเผยแพร่” ที่พวกเขาพูดเช่นนี้
เพราะเปาโลประกาศข่าวประเสริฐเรื่องพระเยซูและการคืนพระชนม์

19พวกเขาจึงนำตัวเปาโลมาที่สภาอาเรโอปากัส แล้วว่า

“ พวกเราขอทราบคำสอนใหม่ที่ท่านกำลังนำเสนอได้ไหม?

20 ท่านนำความคิดแปลกๆ เข้ามา

เราเลยอยากรู้ว่าสิ่งเหล่านี้มีความหมายว่าอะไร”

21 (ชาวเอเธนส์และชาวต่างชาติที่นั่น วันๆ ไม่ทำอะไร

นอกจากพูดคุยและรับฟังสิ่งใหม่ๆ)

22 เปาโลจึงยืนขึ้นต่อหน้าที่ประชุมสภาอาเรโอปากัส กล่าวว่า

“ ชาวเอเธนส์ทั้งหลาย! ข้าพเจ้าเห็นว่าพวกท่านเคร่งศาสนาในทุกด้าน

23 เพราะขณะที่ข้าพเจ้าเดินไปทั่วสังเกตเห็นสิ่งที่ท่านนมัสการ

ข้าพเจ้าถึงกับพบแท่นบูชาแท่นหนึ่งที่มีคำจารึกไว้ว่า แต่พระเจ้าที่ไม่รู้จัก

บัดนี้ข้าพเจ้ามาประกาศแก่ท่านถึงสิ่งที่ท่านนมัสการทั้งที่ไม่รู้จัก

24 “ พระเจ้าองค์นี้ผู้ทรงสร้างโลกและสรรพสิ่งในโลก

ทรงเป็นเจ้าของฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก

พระองค์มิได้ประทับในวิหารที่สร้างขึ้นด้วยน้ำมือมนุษย์

25 และมิได้ฟังการปรนนิบัติจากมือมนุษย์ เสมือนหนึ่งว่าทรงต้องการสิ่งใด

เพราะพระองค์เองคือผู้ประทาน ชีวิต ลมปราณ และสิ่งอื่นๆ ทั้งปวงแก่มนุษย์

26 จากมนุษย์เพียงคนเดียว พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ทุกชาติให้อาศัยทั่วพิภพ

พระองค์ทรงกำหนดเวลาและเขตแดนที่พวกเขาควรจะอยู่

27 พระเจ้าทรงทำเช่นนี้เพื่อมนุษย์จะได้แสวงหาพระองค์

เพื่อว่าพวกเขาจะไขว่คว้าหาพระองค์และพบพระองค์

แต่ว่าพระองค์มิได้ทรงอยู่ไกลจากเราแต่ละคนเลย 28

‘ เพราะไว้ในพระองค์เรามีชีวิต เคลื่อนไหวและเป็นอยู่’

ดังที่กวีบางคนในพวกท่านเองกล่าวว่า ‘ เราเป็นเชื้อสายของพระองค์’

29 “ ฉะนั้นในเมื่อเราเป็นเชื้อสายของพระเจ้า

เราก็ไม่ควรคิดว่าพระเจ้าทรงเป็นเช่น ทอง เงิน หรือหิน

คือเป็นประติมากรรมที่สร้างขึ้นโดยการออกแบบและฝีมือของมนุษย์ 30 ในอดีต

พระเจ้าทรงมองข้ามความไม่รู้เช่นนั้น แต่บัดนี้

ทรงบัญชามนุษย์ทั้งปวงทั่วทุกแห่งให้กลับใจใหม่

31 เพราะพระองค์ได้ทรงกำหนดวันหนึ่งไว้

วันซึ่งจะทรงพิพากษาโลกด้วยความยุติธรรมโดยผู้หนึ่งที่ได้ทรงแต่งตั้งไว้
ทรงยืนยันข้อนี้แก่คนทั้งปวง โดยให้ผู้นั้นเป็นขึ้นจากตาย”

32 เมื่อพวกเขาได้ยินเรื่องการเป็นขึ้นจากตาย บางคนก็เย้ยหยัน
แต่บางคนกล่าวว่า “ เราอยากฟังท่านพูดเรื่องนี้อีก”

33 แล้วเปาโลก็ออกจากสภา 34 มีบางคนติดตามเปาโลไปและได้เชื่อเช่น
ติโอนีสัส ผู้เป็นสมาชิกคนหนึ่งของสภาอาเรโอปากัส หญิงคนหนึ่งชื่อดามาริส
และคนอื่นๆ อีกจำนวนหนึ่ง

ในโครินธ์

18 หลังจากนั้น เปาโลออกจากกรุงเอเธนส์ไปยังเมืองโครินธ์ 2 ที่นั้น

เขาพบชาวยิวคนหนึ่งชื่อ อากวิลลา ชาวแคว้นปอนทัส

เพิ่งมาจากอิตาลีพร้อมกับภรรยาชื่อปรัสสิลลา

ด้วยว่าจักรพรรดิคลาวดิอัสออกคำสั่งให้ชาวยิวทั้งปวงออกจากกรุงโรม

เปาโลไปพบคนทั้งสอง 3 และพักอาศัย ทำงานด้วยกัน

เนื่องจากเป็นช่างทำเต็นท์เหมือนกัน

4 ทุกวันสะบาโตเปาโลยกเหตุผลมาอภิปรายในธรรมศาลาเพื่อชักชวนทั้งชาวยิว
และชาวกรีก

5 เมื่อสิลาสกับทิโมธีมาจากแคว้นมาซิโดเนีย

เปาโลก็อุทิศตัวทั้งหมดให้การเทศนา

เป็นพยานแก่ชาวยิวว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์⁶⁰ 6 แต่เมื่อพวกยิวต่อต้าน

และกระทำต่อเปาโลอย่างหยาบช้า

---

⁶⁰ 18:5 หรือ หรือ พระเมสสิยาห์

เขาก็สะบัดเสื้อผ้าแสดงการประท้วงและกล่าวว่า

“ ให้พวกท่านรับผิดชอบการตัดสินใจของท่านเอง!⁶¹

ข้าพเจ้าพ้นความรับผิดชอบแล้ว แต่จะไปข้าพเจ้าจะไปหาคนต่างชาติ

7 แล้วเปาโลก็ออกจากธรรมศาลาไปยังบ้านทิทัสยัสทัสซึ่งอยู่ถัดไป

เขาเป็นคนหนึ่งที่นมัสการพระเจ้า 8 ฝ่ายคริสตัส

นายธรรมศาลากับทั้งครัวเรือนได้เชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้าและชาวโครินธ์หลาย

คนที่ได้ฟังเขาก็เชื่อและรับบัพติศมา

9 คือน้ององค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับเปาโลในนิมิตว่า “ อย่ากลัวเลย

จงประกาศต่อไป อย่าเจ็บเสีย 10 เพราะเราอยู่กับเจ้า

และไม่มีใครจะเล่นงานทำร้ายเจ้าได้ ด้วยว่าคนของเราในเมืองนี้มีมาก”

11 ดังนั้นเปาโลจึงอยู่สั่งสอนพระวณะของพระเจ้าที่นั่นตลอดปีครึ่ง

12 ขณะที่กาลลิโอเป็นผู้ตรวจการแคว้นอาคาญา

พวกยิวรวมตัวกันโจมตีเปาโล และนำเขาขึ้นศาล 13 ฟ้องว่า

“ ชายผู้นี้ชักจูงให้ผู้คนนมัสการพระเจ้าในทางที่ขัดต่อกฎหมาย”

14 พอเปาโลจะเอ่ยปาก กาลลิโอก็กล่าวกับพวกยิวว่า

“ หากท่านชาวยิวจะร้องทุกข์คดีอาญาไม่ว่าสถานหนักหรือสถานเบา

ก็สมควรที่เราจะรับฟังพวกท่าน 15 แต่นี้เป็นปัญหาเรื่องถ้อยคำ เรื่องชื่อ

และบทบัญญัติของพวกท่านเอง ไปตกลงกันเองเถิด

เราจะไม่ตัดสินใจในเรื่องเหล่านี้ 16 แล้วก็ให้พวกเขาออกไปจากศาล

17 เขาทั้งหลายจึงจับโสสเธเนส นายธรรมศาลาไปโบยตีหน้าศาล

แต่กาลลิโอไม่สนใจเลย

ปรีสซิลลา อากวิลลา และอปอลโล

---

⁶¹ 18:6 แปลตรงตัวว่า ให้โลหิตของท่านตกบนศีรษะของท่านเอง

เปาโลพักอยู่ในเมืองโครินธ์ชั่วคราวหนึ่งแล้วก็จากพวกพี่น้องลงเรือไปแคว้นซีเรีย โดยมีปริสซิลลา กับ อากวิลลา ไปด้วย ก่อนที่จะลงเรือ เขาได้ตัดผมที่เมืองเคนเคเรีย เพราะได้สาบานตนไว้ 19 ครั้งมาถึงเมืองเอเฟซัส เปาโลก็ละจากปริสซิลลา กับ อากวิลลา

ส่วนเขาเองเข้าไปในธรรมศาลายกเหตุผลมาอภิปรายกับพวกยิว

20 เมื่อพวกนั้นขอให้เขาอยู่ต่อไปอีก เขาก็ปฏิเสธ 21 แต่ตอนจากกัน

เปาโลสัญญาว่า “ หากเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ข้าพเจ้าจะกลับมาอีก ”

แล้วเขาก็ลงเรือไปจากเมืองเอเฟซัส 22 เมื่อขึ้นฝั่งที่เมืองซีซารียา

เขาขึ้นไปพักทนายคริสตจักร จากนั้นลงไปอยู่ที่เมืองอันทิโอก

23 หลังจากอยู่ที่เมืองอันทิโอกชั่วคราวหนึ่ง

เปาโลเดินทางจากที่นั่นไปยังที่ต่างๆ ทั่วแคว้นกาลาเทียและฟรีเจีย

เพื่อเสริมกำลังสาวกทั้งปวง

24 ขณะเดียวกันมีสาววยิวคนหนึ่งชื่อปอลโล

พื้นเพเป็นชาวอเล็กซานเดรียมาที่เมืองเอเฟซัส

เขาเป็นคนคงแก่เรียนรู้พระคัมภีร์อย่างดี

25 ได้รับการอบรมในทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า

เขาพูดด้วยใจร้อนรน⁶² และสอนเรื่องพระเยซูอย่างถูกต้อง

แม้ว่ารู้จักแต่เพียงบังเกิดมาของยอห์น 26 เขาพูดในธรรมศาลาด้วยใจกล้า

เมื่อปริสซิลลา กับ อากวิลลา ได้ฟังเขา

แล้วก็เชิญมาที่บ้านและอธิบายเรื่องทางของพระเจ้าให้เขาเข้าใจมากยิ่งขึ้น

27 เมื่อปอลโลอยากจะไปแคว้นอากายา พวกพี่น้องก็ห่วงใจเขา

และเขียนจดหมายถึงสาวกที่นั่นให้ต้อนรับเขา

เมื่อเขาไปถึงก็ได้ให้ความช่วยเหลืออย่างมากมายแก่บรรดาผู้ที่โดยพระคุณขอ

---

⁶² 18:25 หรือ ใจร้อนรนในพระวิญญูญาณ

งพระเจ้าได้มาเชื่อ

28 เพราะเขาโต้แย้งอย่างแข็งขันกับพวกยิวต่อหน้าสาธารณชน

ยกข้อพระคัมภีร์มาพิสูจน์ว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์

เปาโลในเมืองเอเฟซัส

19 ขณะอ پولโลอยู่ที่เมืองโครินธ์

เปาโลเดินทางไปตามถนนที่ผ่านดินแดนด้านใน และมาที่เมืองเอเฟซัส

ที่นั่นเขาพบสาวกบางคน 2 และถามว่า “เมื่อ⁶³ท่านเชื่อ

ท่านได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่?”

พวกเขาตอบว่า “ไม่ เราไม่เคยแม้แต่ได้ยืนยันว่ามีพระวิญญาณบริสุทธิ์

3 ดังนั้นเปาโลจึงถามว่า “ถ้าเช่นนั้น ท่านได้รับบัพติศมาอะไร?”

พวกเขาตอบว่า “บัพติศมาของยอห์น”

4 เปาโลจึงว่า “บัพติศมาของยอห์นคือบัพติศมาแห่งการกลับใจใหม่

ยอห์นได้บอกประชาชนให้เชื่อในพระองค์ผู้ซึ่งมาภายหลังท่าน

คือให้เชื่อในพระเยซู” 5 เมื่อได้ฟังเช่นนี้

พวกเขา ก็รับบัพติศมาเข้าใน⁶⁴พระนามขององค์พระเยซูเจ้า

6 เมื่อเปาโลวางมือบนพวกเขา พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จมายังคนเหล่านี้

พวกเขาก็พูดภาษาแปลกๆ⁶⁵และพยากรณ์ 7 คนเหล่านี้ทั้งหมดเป็นชายราว 12

คน

8 เปาโลเข้าไปในธรรมศาลาและกล่าวด้วยใจกล้าเป็นเวลา 3 เดือน

ชี้แจงเรื่องอาณาจักรของพระเจ้าด้วยเหตุผลอย่างน่าเชื่อถือ

---

⁶³ 19:2 หรือ หลังจาก

⁶⁴ 19:5 หรือ ใน

⁶⁵ 19:6 หรือ ภาษาอื่นๆ

9 แต่บางคนใจดีต่อต้านไม่ยอมเชื่อและพูดให้ร้ายทางนั้นต่อหน้าสาธารณชน
ดังนั้นเปาโลจึงพาพวกสาวกแยกไป
และทุกวันพวกเขาไปอภิปรายกันที่ห้องประชุมของที่รันนัส 10 เขาทำเช่นนี้อยู่
2 ปี จนชาวยิวและชาวกรีกทั้งปวงใน
แคว้นเอเชียได้ยินพระวาทะขององค์พระผู้เป็นเจ้า
11 พระเจ้าทรงกระทำการอัศจรรย์ที่พิเศษกว่าปกติผ่านทางเปาโล
12 กระทั่งเมื่อนำผ้า
เช็ดหน้ากับผ้ากันเปื้อนที่แตะถูกตัวท่านไปวางบนตัวคนเจ็บป่วย
คนนั้นก็หายโรค และวิญญาณชั่วก็ออกจากเขาไป
13 ชาวยิวบางคนไปตามที่ต่างๆ
ขับไล่วิญญาณชั่วโดยพยายามออกพระนามขององค์พระเยซูเจ้าเหนือคนที่ถูก
ผีสิง พวกเขาจะสั่งว่า “ ในพระนามพระเยซูซึ่งเปาโลประกาศ
เราสั่งเจ้าให้ออกมา” 14 บุตรชาย 7
คนของเสวาหัวหน้าปุโรหิตชาวยิวก็ทำเช่นนี้
15 วันหนึ่งวิญญาณชั่วตอบพวกเขาว่า “ พระเยซูข้ารู้จัก
และข้าก็เคยได้ยินเรื่องเปาโล แต่พวกเจ้าเป็นใครกัน?”
16 แล้วคนที่วิญญาณชั่วสิงก็กระโจนเข้าไป เอาชนะพวกเขาทั้งหมด
คนนั้นทุบตีพวกเขาจนต้องเผ่นหนีจากบ้านต่างๆ ที่เปลือยกายและมีเลือดไหล
17 เมื่อเรื่องนี้ไปถึงหูชาวยิวและชาวกรีกในเมืองเอเฟซัส
พวกเขาทั้งปวงพากันเกรงกลัวจับใจ
และพระนามขององค์พระเยซูเจ้าก็เป็นที่ยกย่องอย่างสูง
18 หลายคนที่ยึดมั่นนี้มาสารภาพการกระทำที่ชั่วร้ายอย่างเปิดเผย
19 คนที่ใช้เวทมนตร์คาถานำม้วนตำราของตนมาเผาทิ้งต่อหน้าสาธารณชน
ตำราเหล่านั้นรวมแล้วคิดเป็นเงินถึง 50,000 แ ต ร ก ม า ⁶⁶

---

⁶⁶ 19:19 1 แตรกมา คือ เหรียญเงิน 1 เหรียญมีค่าเท่ากับค่าจ้าง 1 วัน

20 โดยเหตุนี้พระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้าจึงแพร่ออกไปอย่างกว้างไกล และเกิดผลยิ่งๆ ขึ้น

21 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ เปาโลตกลงใจว่าจะไปกรุงเยรูซาเล็ม โดยผ่านทางแคว้นมาซิโดเนียและอากายา เขากล่าวว่า “ หลังจากได้ไปที่นั่นแล้ว เราต้องไปเยี่ยมกรุงโรมด้วย”

22 เปาโลส่งผู้ช่วยของเขา 2 คนคือ ทิโมธี กับเอร์ัสทัสไปแคว้นมาซิโดเนีย ขณะที่เขาอยู่ในแคว้นเอเชียต่ออีกหน่อยหนึ่ง

การจลาจลในเมืองเอเฟซัส

23 ครั้งนั้น เกิดเหตุวุ่นวายครั้งใหญ่เกี่ยวกับทางนั้น

24 ช่างเงินคนหนึ่งชื่อเดเมตรีอัส

ซึ่งทำรูปเงินจำลองสถานบูชาของเทวีอาร์เทมิส

เขาทำรายได้ให้พวกช่างฝีมือไม่น้อย

25 เขาเรียกประชุมช่างเหล่านั้นกับคนงานในธุรกิจที่เกี่ยวข้องมาและกล่าวว่า

“ ท่านทั้งหลาย ท่านย่อมทราบอยู่ว่าธุรกิจนี้สร้างรายได้ให้เราอย่างมาก

26 ท่านก็ได้เห็นและได้ยินที่เปาโลคนนี้ชักจูงผู้คนมากมายให้หลงทาง

ทั้งที่นี้ในเอเฟซัสกับทั่วแคว้นเอเชียก็ว่าได้ เขาพูดว่า

รูปเคารพที่มนุษย์สร้างขึ้นไม่ได้เป็นเทพเจ้าเลย

27 สิ่งนี้เป็นอันตรายเพราะไม่เพียงแต่จะทำให้การค้าของเราเสียชื่อ

ยังทำให้ผู้คนเสื่อมศรัทธาในวิหารแห่งเทวีอาร์เทมิสผู้ยิ่งใหญ่ไปด้วย

และเทวีเองที่ผู้คนกราบไหว้ทั่วแคว้นเอเชียและทั่วโลกจะถูกล้นความยิ่งใหญ่

อันศักดิ์สิทธิ์ของพระนางไป ”

28 เมื่อพวกเขาทั้งหลายได้ยินดังนั้นก็โกรธจัด และเริ่มตะโกนว่า

“ เทวีอาร์เทมิสของชาวเอเฟซัสนั้นยิ่งใหญ่!” 29 ไม่ช้าทั่วทั้งเมืองก็โกลาหล

ผู้คนจับกายอัสกับอาริสทาร์คัสผู้เป็นเพื่อนร่วมทางของเปาโลจากแคว้นมาซิโด

เนีย และพากันกรูเข้าไปในที่ซึ่งคนทั้งเมืองใช้ประชุมกัน

30 เปาโลอยากจะแสดงตัวต่อหน้าฝูงชน แต่พวกสาวกไม่ยอม
31 แม้แต่เจ้าหน้าที่บางคนของแคว้นนั้น
ซึ่งเป็นเพื่อนของเปาโลยังส่งข่าวมาขอร้องมิให้เขาเข้าไปในสถานที่นั้น
32 ที่ประชุมวุ่นวายมาก บางคนตะโกนว่าอย่างนี้ บางคนว่าอย่างนั้น
ประชาชนส่วนใหญ่ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าตัวเองไปที่นั่นทำไม
33 พวกยิวพลั๊กอเล็กซานเดอร์ให้ออกไปข้างหน้า
และบางคนในฝูงชนก็ตะโกนแนะว่าเขาควรพูดอะไร
เขาโบกมือให้เงียบเพื่อจะแก้ต่างต่อหน้าประชาชน
34 แต่เมื่อพวกนั้นเห็นว่าเขาเป็นยิว ก็ร้องเป็นเสียงเดียวกันราว 2 ชั่วโมงว่า
“ เทววิหารเทมเปิลของชาวเอเฟซัสนั้นยิ่งใหญ่!”
35 เจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจของเมืองนั้นทำให้ฝูงชนเงียบ แล้วกล่าวว่า
“ ชนชาวเอเฟซัส ใครๆ ก็รู้มิใช่หรือว่าเมืองเอเฟซัส
คือผู้ดูแลวิหารแห่งเทววิหารเทมเปิลผู้ยิ่งใหญ่
ตลอดจนเทวรูปของพระนางซึ่งตกลงมาจากฟ้าสวรรค์?
36 ฉะนั้นในเมื่อข้อเท็จจริงเหล่านี้ไม่อาจปฏิเสธได้ ท่านทั้งหลายก็ควรนิ่งสงบ
ไม่ทำอะไรวุ่นวาย 37 พวกท่านนำตัวคนเหล่านี้มาที่นี้ ทั้งๆ
ที่พวกเขา ก็ไม่ได้ปล้นวิหารต่างๆ หรือลบลู่เทววิหารของเรา
38 แล้วถ้าเดเมตรีอัสกับพวกพ่อช่างฝีมือมีเรื่องจะร้องทุกข์เกี่ยวกับใครคนใดคน
หนึ่ง ศาลก็เปิดอยู่ และผู้ตรวจการก็มี พวกเขาสามารถฟ้องร้องได้
39 หากท่านมีข้อหาอื่นใดก็ต้องตกลงกันในที่ประชุมตามกฎหมาย
40 เหตุการณ์วันนี้ทำให้เราเสี่ยงต่อการตกเป็นผู้ก่อการจลาจล
เพราะเราไม่มีเหตุผลที่จะอธิบายความวุ่นวายครั้งนี้
41 หลังจากกล่าวเช่นนั้นแล้ว เขาก็ให้เลิกชุมนุม

ผ่านแคว้นมาซิโดเนียและประเทศกรีซ

20 เมื่อความวุ่นวายสงบลง เปาโลก็ให้ตามพวกสาวกมา
หลังจากหนุนใจพวกเขาแล้วก็กล่าวอำลา และออกเดินทางไปมาซิโดเนีย
2 เขาเดินทางไปที่ทั่วแถบนั้น
พูดถ้อยคำมากมายหนุนใจคนทั้งหลายและในที่สุดได้มาถึงประเทศกรีซ
3 และพักอยู่ที่นั่น 3 เดือน
เนื่องจากพวกยิวคบคิดกันจะเล่นงานเขาขณะที่เขากำลังจะลงเรือไปแคว้นซีเรีย
เขาจึงตัดสินใจกลับไปทางแคว้นมาซิโดเนีย 4 ผู้ที่ร่วมทางกับเปาโลได้แก่
โสปาเทอร์ บุตรปรัสจากเมืองเบเรอา อาริสทาร์คัส
และเสคนด์สจากเมืองเธสะโลนิกา กายอัสจากเมืองเดอโรบี ทิโมธีด้วย
และทีกัสกับโตรฟีมัสจากแคว้นเอเชีย
5 คนเหล่านี้เดินทางล่วงหน้าไปคอยเราที่เมืองโตรอัส
6 แต่หลังจากผ่านเทศกาลขนมปังไม้ใส่เชื้อไปแล้ว
เราก็ลงเรือจากเมืองฟิลิปปีและอีก 5 วันก็มาสมทบกับพวกเขาที่เมืองโตรอัส
เราอยู่ที่นั่น 7 วัน

ยุทธศาสตร์เป็นขึ้นจากตาย

7 ในวันต้นสัปดาห์ เรามาประชุมกันเพื่อหักขนมปัง
เปาโลกล่าวแก่คนทั้งหลาย และเนื่อง จากเขาตั้งใจจะจากไปใน วันรุ่งขึ้น
จึงพูดต่อเนื่องไปจนถึงเที่ยงคืน 8 ในห้องชั้นบนที่เราประชุมกัน
มีตะเกียงหลายดวง 9 ชายหนุ่มคนหนึ่งชื่อยุทธศาสตร์ นั่งอยู่ที่หน้าต่าง
ยิงเปาโลพูดนานขึ้นเขาก็ยิ่งง่วงนอนมากขึ้นทุกที
เมื่อเขาหลับสนิทก็พลัดตกจากชั้นที่ 3 ถึงพื้นดิน
ครั้นยกขึ้นมาก็พบว่าตายเสียแล้ว 10 เปาโลลงไปทึ่งตัวโอบเขาไว้และว่า
“ไม่ต้องตกใจ เขายังมีชีวิตอยู่!” 11 จากนั้นเขาก็กลับขึ้นมาที่ห้องชั้นบนอีก
หักขนมปังรับประทาน และสนทนากันต่อจนถึงรุ่งเช้าจึงลาไป

12คนทั้งหลายพาชายหนุ่มคนนั้นซึ่งยังมีชีวิตอยู่กลับบ้านไป
และรู้สึกสบายใจอย่างมาก

เปาโลอำลาผู้ปกครองชาวเอเฟซัส

13 เราลงเรือแล่นไปยังเมืองอัสโอสจะไปรับเปาโล
ตามที่ได้นัดไว้เนื่องจากเขาจะมาทางบก 14เมื่อพบกันที่เมืองอัสโอส
ก็รับเขาลงเรือและเดินทางต่อไปยังเมืองมิทเลนี 15ออกจากที่นั่นได้ 1
วันก็มาถึงที่ตรงข้ามเกาะคีโอส อีกวันมาที่เกาะสามอส วันรุ่งขึ้นมาถึงมิเลทัส
16เปาโลตั้งใจจะเล่นเลยเมืองเอเฟซัสไป
จะได้ไม่ต้องเสียเวลาอยู่ที่แคว้นเอเชีย

เพราะเขาจะรีบไปกรุงเยรูซาเล็มให้ทันวันเพ็นเทคอสต์หากเป็นได้

17 จากเมืองมิเลทัส

เปาโลส่งคนไปเชิญเหล่าผู้ปกครองคริสตจักรเอเฟซัสมา 18เมื่อพวกเขามาถึง
เปาโลก็กล่าวกับคนเหล่านั้นว่า “ ท่านทั้งหลายทราบอยู่ว่า
ตลอดเวลานับตั้งแต่วันแรกที่ข้าพเจ้ามายังแคว้นเอเชีย
ข้าพเจ้าใช้ชีวิตอยู่กับพวกท่านอย่างไร

19ข้าพเจ้ารับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยความถ่อมใจอย่างยิ่งและด้วยน้ำตา
แม้เผชิญการทดสอบอย่างหนักหน่วงโดยแผนการของพวกยิว

20ท่านรู้ว่าข้าพเจ้ามิได้รีรอที่จะเทศนาสิ่งใดๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อท่าน
แต่ได้สั่งสอนทั้งในที่สาธารณะและตามบ้านต่างๆ

21ข้าพเจ้าประกาศแก่ทั้งคนยิวและชาวกรีกว่า

พวกเขาต้องกลับใจเสียใหม่หันมาหาพระเจ้า

และเชื่อในองค์พระเยซูเจ้าของเรา

22 “ และบัดนี้ พระวิญญูณทรงบังคับให้ข้าพเจ้าไปกรุงเยรูซาเล็ม

ไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับข้าพเจ้าที่นั่น 23รู้แต่เพียงว่าในทุกๆ เมือง

พระวิญญูณบริสุทธิทรงเตือนว่าคุกและความยากลำบากรอคอยข้าพเจ้าอยู่

24 ถึงกระนั้นข้าพเจ้าถือว่าชีวิตของข้าพเจ้าไม่ได้มีคุณค่าอันใดสำหรับตน
ขอแต่เพียงวังให้ถึงหลักชัย

และทำภารกิจซึ่งองค์พระเยซูเจ้าทรงมอบหมายให้สำเร็จก็แล้วกัน
คือภารกิจแห่งการเป็นพยานถึงข่าวประเสริฐแห่งพระคุณของพระเจ้า

25 “ บัดนี้ ข้าพเจ้าทราบว่ ไม่มีสักคนในพวกท่าน
ซึ่งข้าพเจ้าได้เที่ยวป่าวประกาศอาณาจักรของพระเจ้าให้ฟังนั้น
จะได้เห็นหน้าข้าพเจ้าอีก

26 ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอประกาศแก่พวกท่านในวันนี้ว่า

ข้าพเจ้าพ้นจากความรับผิดชอบต่อความตายของทุกคน

27 ด้วยว่าข้าพเจ้ามิได้รือที่จะประกาศน้ำพระทัยทั้งสิ้นของพระเจ้าแก่ท่าน

28 ท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังตัวของท่านเอง

และฝูงแกะทั้งสิ้นที่พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงตั้งให้ท่านเป็นผู้ปกครองดูแล⁶⁷

จงเป็นผู้เลี้ยงแกะแห่งคริสตจักรของพระเจ้า⁶⁸

ซึ่งทรงซื้อมาด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง

29 ข้าพเจ้าทราบว่ เมื่อข้าพเจ้าจากไป

สุนัขป่าร้ายกาจจะเข้ามาในหมู่พวกท่าน และจะไม่ปล่อยฝูงแกะทั้งสิ้นไว้เลย

30 แม้ในหมู่ท่านเองก็จะมีคนลุกขึ้นมาบิดเบือนความจริง

เพื่อจะดึงเหล่าสาวกไปติดตามพวกเขา 31 ฉะนั้นจงเฝ้าระวังให้ดี!

จงระลึกว่ ทั่ววันทั้งคืนตลอด 3 ปี

ข้าพเจ้าไม่เคยหยุดยั้งที่จะเตือนท่านแต่ละคนด้วยน้ำตา

32

“ บัดนี้ข้าพเจ้าขอมอบท่านไว้กับพระเจ้าและพระวจนะแห่งพระคุณของ
พระองค์

---

⁶⁷ 20:28 ตามธรรมเนียมว่า บิชอป

⁶⁸ หลายต้นฉบับว่า ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ซึ่งสามารถเสริมสร้างท่านและให้ท่านมีมรดกร่วมกับคนทั้งปวงที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ 33ข้าพเจ้ามิได้โลภเงินหรือทองหรือเสื้อผ้าของใคร

34ท่านเองทราบว่าย 2 มือของข้าพเจ้านี้
ได้จัดหาปัจจัยสำหรับตนเองและคนที่อยู่กับข้าพเจ้า

35ทุกอย่างที่ข้าพเจ้าทำไปแสดงให้เห็นแล้วว่า โดยการทำงานหนักเช่นนี้ เราต้องช่วยผู้อ่อนแอ จงระลึกถึงพระดำรัสที่องค์พระเยซูเจ้าเองตรัสไว้ที่ว่า ‘ การให้เป็นเหตุให้มีความสุขยิ่งกว่าการรับ’ “

36 เมื่อกล่าวจบแล้ว เปาโลก็คุกเข่าลงอธิษฐานร่วมกับพวกเขา

37พวกเขาทั้งปวงร้องไห้ขณะสวมกอดและจูบลาเปาโล

38สิ่งที่ทำให้พวกเขาโศกเศร้าเป็นที่สุดคือที่เปาโลกล่าวว่าพวกเขาจะไม่ได้เห็นหน้าเปาโลอีก จากนั้นพวกเขาก็พากันมาส่งเปาโลที่เรือ

ไปกรุงเยรูซาเล็ม

21 เมื่อเราแยกจากคนเหล่านั้นมาแล้ว เราก็ออกทะเล
แล่นตรงมาที่เกาะไซปรัสถึงเกาะโรดส์ในวันรุ่งขึ้น
และจากที่นั่นมาถึงเมืองปาทารา

2เราพบเรือลำหนึ่งกำลังข้ามไปยังเมืองฟีนิเซีย จึงลงเรือลำนั้นไป

3หลังจากเห็นเกาะไซปรัส และล่องผ่านทางใต้ของเกาะลงมาถึงแคว้นซีเรีย
เรือเทียบท่า และขนสินค้าลงที่เมืองไทระ

4ที่นั่นเราพบพวกสาวกและพักอยู่กับพวกเขาเจ็ดวัน
โดยการทรงนำของพระวิญญาณ พวกเขาชวนเราเปาโลมิให้ไปกรุงเยรูซาเล็ม

5แต่เมื่อถึงเวลา เราก็อำลาออกเดินทางต่อ สาวกทั้งปวงตลอดจนภรรยากับลูกๆ
ของพวกเขามาส่งเราออกจากเมือง และเราคุกเข่าลงอธิษฐานกันที่ชายหาด

6หลังจากรำลึกัน เราก็ลงเรือ ส่วนพวกเขากลับบ้าน

7 จากเมืองไทระเราเดินทางต่อมาขึ้นฝั่งที่เมืองทอเลมาอิส
ที่นั่นเราได้พักทนายพวกพี่น้องและพักอยู่ด้วยหนึ่งวัน 8วันรุ่งขึ้น
เราออกจากที่นั่นและมาถึงเมืองซีซารียา
พักอยู่ที่บ้านของฟิลิปผู้ประกาศข่าวประเสริฐซึ่งเป็นหนึ่งในคนทั้งเจ็ด
9ฟิลิปมีบุตรสาวที่ยังไม่ได้ส ม ร ส 4 คน ซึ่งเป็นผู้พยากรณ์
10 หลังจากที่เรายู่ที่นั่นหลายวันแล้ว ก็มีผู้พยากรณ์คนหนึ่งชื่ออากาบัส
มาจากแคว้นยูเดีย 11เขาเข้ามาหาเรา
เอาที่คาดเอวของเปาโลมัดมือเท้าของตนและว่า “ พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสว่า
‘ ชาวยิวในกรุงเยรูซาเล็มจะมัดเจ้าของที่คาดเอวนี้เป็นอย่างนี้แหละ
และจะมอบเขาให้คนต่างชาติ’ “
12 เมื่อได้ฟังเช่นนี้ เรากับคนที่นั่นจึงอ้อนวอนเปาโลมิให้ไปกรุงเยรูซาเล็ม
13เปาโลตอบว่า “ พวกท่านร้องให้และทำให้ข้าพเจ้าชอกช้ำใจทำไมเล่า?
อย่าว่าแต่ถูกมัดเลย
ต่อให้ต้องตายในเยรูซาเล็มเพื่อพระนามขององค์พระเยซูเจ้า
ข้าพเจ้าก็พร้อมแล้ว” 14เมื่อเขาไม่ยอมโอนอ่อนผ่อนตาม
เราจึงเลิกอ้อนวอนและว่า
“ ขอให้เป็นไปตามน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า”
15 หลังจากนั้นเราก็เตรียมตัว และขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม
16สาวกบางคนจากเมืองซีซารียามากับเราด้วย
และนำเรามาพักที่บ้านของมนาสัน
เ ข า ม า จ า ก เ ก า ะ ไชปรัสและเป็นสาวกรุ่นแรกๆ

เปาโลมาถึงกรุงเยรูซาเล็ม

17 เมื่อเรามาถึงกรุงเยรูซาเล็ม พวกพี่น้องต้อนรับเราอย่างอบอุ่น
18วันรุ่งขึ้น เปาโลกับพวกเราไปพบยากอบ
และผู้ปกครองทั้งปวงก็อยู่พร้อมหน้ากันที่นั่น

19 เปาโลชักทายพวกเขาและรายงานสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำในหมู่คนต่างชาตินานทางพันธกิจของท่านอย่างละเอียด

20 เมื่อพวกเขาได้ฟังแล้วก็สรรเสริญพระเจ้า และกล่าวกับเปาโลว่า “ พี่เอ๋ย ท่านก็เห็นชาวยิวหลายพันคนได้เชื่อ

และพวกเขาทั้งหมดล้วนแต่เคร่งครัดร้อนรนในบทบัญญัติ

21 พวกเขาได้ข่าวว่าท่านสอนบรรดาชาวยิวที่อยู่ในหมู่คนต่างชาติให้หันหนีจากโมเสส โดยบอกพวกเขาว่าไม่ต้องให้ลูกหลานรับสühนัต

หรือยึดถือธรรมเนียมของเรา 22 จะให้พวกเราทำอย่างไร?

พวกเขาขอมารู้ว่าท่านมาแล้ว 23 ดังนั้นจงทำตามที่เราบอก เรามี 4

คนที่สาบานตัวไว้ 24 ท่านจงพาคนเหล่านี้ไปทำพิธีชำระตัวร่วมกับเขา

และจ่ายค่าธรรมเนียมให้พวกเขา เพื่อเขาจะได้โกนผม

แล้วทุกคนจะได้รู้ว่าสิ่งที่ได้ยินมาเกี่ยวกับท่านนั้นไม่เป็นความจริง

ที่แท้ท่านเองดำเนินชีวิตตามบทบัญญัติต่างหาก 25 สำหรับผู้เชื่อชาวต่างชาติ

เราได้เขียนจดหมายแจ้งมติของเราที่ให้พวกเขางดจากอาหารที่เช่นสังเวยกัรूपเคารพ จากเลือด จากเนื้อสัตว์ที่ถูกรัดคอตาย

และจากการผิดศีลธรรมทางเพศ”

26 วันรุ่งขึ้น เปาโลจึงพา 4 คนนั้นไปชำระตนร่วมกับเขา

แล้วเข้าไปในพระวิหารเพื่อประกาศวันครบกำหนดการชำระตนและจะถวายเครื่องบูชาสำหรับพวกเขาแต่ละคน

เปาโลถูกจับกุม

27 ครั้นใกล้จะครบ 7 วัน

ชาวยิวบางคนจากแคว้นเอเชียเห็นเปาโลที่พระวิหาร

ก็ปลุกปั่นฝูงชนทั้งปวงแล้วจับเปาโล 28 ร้องตะโกนว่า “ ชนอิสราเอลเอ๋ย

มาช่วยเราเถิด! นั่นคือคนที่เลียมสอนคนทั้งปวงทุกหนแห่ง

ให้ต่อต้านชนชาติของเรา ให้ต่อต้านธรรมเนียมบัญญัติของเราและสถานที่นี้

ยิ่งไปกว่านี้ เขาได้พาคนต่างชาติเข้ามาในบริเวณพระวิหาร

ทำให้สถานบริสุทธิ์นี้เป็นมลทิน” 29(ก่อนหน้านี้

พวกเขาเห็นโตรฟีมัสชาวเอเฟซัสอยู่กับเปาโลในเมือง

จึงคิดว่าเปาโลได้พาเขาเข้าไปในบริเวณพระวิหาร)

30 คนทั้งเมืองจึงลุกฮือขึ้น และผู้คนจากทุกสารทิศวิ่งเข้ามาจับเปาโล

ลากตัวเขาออกจากพระวิหาร แล้วประตูก็ปิดทันที

31 ขณะพวกเขากำลังหาทางจะฆ่าเปาโล

ข่าวไปถึงผู้บังคับกองพันทหารโรมันว่าทั่วทั้งกรุงเยรูซาเล็มอยู่ในความวุ่นวาย

32 เขาจึงนำเจ้าหน้าที่กับทหารวิ่งมาที่ฝูงชนทันที

เมื่อพวกก่อความวุ่นวายเห็นนายพันกับทหารมาก็หยุดทุบตีเปาโล

33 นายพันตรงเข้ามาจับเปาโล สั่งให้เอาโซ่ 2 เส้นล่ามไว้

แล้วถามว่าท่านเป็นใคร และทำอะไรมา 34 บางคนในหมูชนตะโกนว่าอย่างนี้

อีกคนว่าอย่างนั้น

วุ่นวายจนนายพันจับความไม่ได้ว่าความจริงเป็นอย่างไรกันแน่

จึงสั่งให้นำตัวเปาโลเข้าไปในกองทหาร 35 เมื่อมาถึงบันได

ต้องให้ทหารหามตัวเปาโลไปเนื่องจากฝูงคนกำลังบ้าคลั่ง

36 ฝูงชนที่ตามมาเฝ้าแต่ตะโกนว่า “ ฆ่ามัน!”

เปาโลกล่าวกับประชาชน

37 ขณะที่พวกทหารจะนำเปาโลเข้าไปในกองทหาร เขาถามนายพันว่า

“ ข้าพเจ้าขอพูดอะไรกับท่านสักหน่อยได้ไหม?”

นายพันถามว่า “ เจ้าพูดภาษากรีกได้หรือ? 38 เจ้าไม่ใช่คนอียิปต์

ที่ก่อนหน้านี้ได้ก่อการกบฏ และนำผู้ก่อการร้าย 4,000

คนเข้าไปในถิ่นทุรกันดารหรือหรือ?”

39 เปาโลตอบว่า “ ข้าพเจ้าเป็นคนยิวจากเมืองทาร์ซัสในแคว้นซีลีเชีย

พลเมืองจากเมืองสำคัญ โปรดอนุญาตให้ข้าพเจ้ากล่าวกับประชาชน”

40 ครั้นนายพันอนุญาตแล้ว เปาโลจึงยืนอยู่ที่บันได โบกมือให้ฝูงชน
เมื่อคนทั้งปวงเจียบลง เปาโลจึงกล่าวเป็นภาษาอารเมค⁶⁹ว่า

22 “ พ่อแม่พี่น้อง บัดนี้โปรดฟังคำชี้แจงของข้าพเจ้า”

2 เมื่อพวกนั้นได้ยินเขากล่าวเป็นภาษาอารเมคก็เจียบงัน

แล้วเปาโลจึงกล่าวว่า 3” ข้าพเจ้าเป็นยิว เกิดที่เมืองทาร์ซัส
ในแคว้นซีลีเซีย แต่เติบโตขึ้นในเมืองนี้

ข้าพเจ้าเป็นศิษย์ของท่านอาจารย์กามาเลียล

ได้รับการอบรมสั่งสอนในด้านบทบัญญัติแห่งบรรพบุรุษของเราเป็นอย่างดี
และมีใจร้อนรนเพื่อพระเจ้าเช่นเดียวกับท่านทั้งหลายเป็นอยู่ทุกวันนี้

4 ข้าพเจ้าได้ข่มเหงบรรดาผู้ติดตามทางนี้ถึงตาย

จับกุมทั้งชายหญิงและโยนพวกเขาเข้าคุก

5 ท่านมหาปุโรหิตกับสมาชิกสภาทั้งปวงก็เป็นพยานได้

ข้าพเจ้าถึงกับขอลดหมายจากท่านเหล่านี้ไปถึงพวกพี่น้องของท่านในเมืองดามัสกัส แล้วเดินทางไปที่นั่นเพื่อจับคนพวกนี้เป็นนักโทษ

และพามาที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อลงโทษ

6 “ ประมาณเที่ยง ขณะที่ข้าพเจ้ามาเกือบจะถึงเมืองดามัสกัสแล้ว

ทันใดนั้นมีแสงสว่างจ้าจากฟ้าสวรรค์ส่องแวววาวรอบตัวข้าพเจ้า

7 ข้าพเจ้าล้มลงกับพื้น ได้ยินพระสุรเสียงตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘ เ ซ า โ ล !

เซาโลเอ๋ย! เจ้าข่มเหงเราทำไม?’ ”

8 “ ข้าพเจ้าถามว่า ‘ พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงเป็นผู้ใด?’ ”

“ พระองค์ตรัสตอบว่า ‘ เราคือเยซูแห่งนาซาเร็ธ ผู้ที่เจ้ากำลังข่มเหง’

9 คนที่ไปกับข้าพเจ้าเห็นแสงสว่างนั้น

แต่ไม่เข้าใจพระสุรเสียงที่ตรัสกับข้าพเจ้า

---

⁶⁹ 21:40 หรือ อาจจะเป็น ฮีบรู เช่นเดียวกับข้อ 22:2

10 “ ข้าพเจ้าทูลถามว่า ‘ พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์ควรทำเช่นไร ’ ?”

“ องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า ‘ จงลุกขึ้น เข้าไปในเมืองดามัสกัส
ที่นั่นจะมีผู้บอกให้รู้ทุกสิ่งที่คุณจะได้รับมอบหมายให้ทำ’

11 คนที่ไปด้วยจึงมือข้าพเจ้าพาเข้าเมืองดามัสกัส

เพราะแสงจ้าทำให้ข้าพเจ้าตาบอด

12 “ มีคนหนึ่งชื่ออานาเนียมาหาข้าพเจ้า ท่านเคร่งครัดในบทบัญญัติ

และเป็นที่น่าเชื่อถืออย่างยิ่งของชาวยิวทั้งปวงที่นั่น 13 ท่านยืนข้างๆ

ข้าพเจ้าและกล่าวว่า ‘ พี่ซาโลเอ๋ย จงมองเห็นเถิด!’ วินาทีนั้นเอง

ข้าพเจ้าก็สามารถมองเห็นท่าน

14 “ แล้วท่านกล่าวว่า

‘ พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเราได้ทรงเลือกสรรท่านให้ทราบน้ำพระทัยของพ
ระองค์และให้ได้เห็นองค์ผู้ชอบธรรม

และให้ได้ยินพระดำรัสจากพระโอษฐ์ของพระองค์

15 ท่านจะเป็นพยานฝ่ายพระองค์แก่คนทั้งปวงถึงสิ่งที่ท่านได้เห็นและได้ยิน

16 และบัดนี้ท่านมัวรีรออะไร? จงลุกขึ้น

รับบัพติศมาและชำระล้างความผิดบาปของท่าน

ร้องออกพระนามของพระองค์’

17 “ เมื่อข้าพเจ้ากลับมาที่กรุงเยรูซาเล็ม

ขณะกำลังอธิษฐานอยู่ในพระวิหาร ข้าพเจ้าก็เข้าสู่ภวังค์

18 และเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า ‘ เร็วเข้า!

จงออกไปจากกรุงเยรูซาเล็มโดยทันที

เพราะพวกเขาจะไม่ยอมรับคำพยานของเจ้าเกี่ยวกับเรา’

19 “ ข้าพเจ้าทูลตอบว่า ‘ พระองค์เจ้าข้า

คนเหล่านี้รู้อยู่ว่าข้าพระองค์ได้ไปยังธรรมศาลาต่างๆ

เพื่อจับกุมคุมขังและโบยตีบรรดาผู้ที่เชื่อในพระองค์

20และเมื่อสเทเฟนพยาน⁷⁰ของพระองค์ถูกฆ่าตาย ข้าพระองค์ก็ยืนอยู่ที่นั่น เห็นชอบในการนั้น และเฝ้าเสื้อผ้าให้คนที่ฆ่าสเทเฟน'

21 “ แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘ ไปเถิด เราจะส่งเจ้าไปไกล ไปยังคนต่างชาติ’ “

เปาโลพลเมืองโรมัน

22 ผูกชนฟังเปาโลพูดมาถึงตอนนี้ ก็ร้องตะโกนว่า

“ กำจัดเขาเสียจากแผ่นดิน! คนเช่นนี้ไม่ควรมีชีวิตอยู่!”

23 ขณะที่พวกเขากำลังร้องตะโกน ถอดเสื้อคลุมออกชด์ฝุ่นขึ้นไปในอากาศ

24 นายพันสั่งให้นำเปาโลเข้าไปในกองทหาร

เขาสั่งให้เขียนเปาโลและไต่สวนหาสาเหตุที่ทำให้ประชาชนร้องตะโกนใส่เปาโลเช่นนั้น 25เมื่อพวกเขาจับเปาโลจึงจะเขียน

ท่านกล่าวกับนายร้อยผู้ยืนอยู่ที่นั่นว่า

“ เป็นการถูกต้องตามกฎหมายหรือที่จะเขียนพลเมืองโรมันซึ่งยังไม่ได้ถูกตัดสินว่ามีความผิด?”

26 เมื่อนายร้อยได้ยินเช่นนั้น ก็ไปรายงานนายพันพร้อมกับถามว่า

“ ท่านจะทำอะไรกันนี้?ชายผู้นี้เป็นพลเมืองโรมัน”

27 นายพันไปหาเปาโลและถามว่า “ จงบอกเรามา

ท่านเป็นพลเมืองโรมันหรือ?”

เปาโลตอบว่า “ ใช่”

28 นายพันจึงว่า “ เราต้องจ่ายเงินจำนวนมากกว่าจะได้สัญชาติโรมัน”

เปาโลตอบว่า “ แต่ข้าพเจ้าเป็นพลเมืองโรมันโดยกำเนิด”

29บรรดาผู้ที่ไต่สวนเปาโลจึงผละไปทันที

นายพันเองก็ตกใจที่ได้ส่งสามโซ่เปาโลซึ่งเป็นพลเมืองโรมัน

---

⁷⁰ 22:20 หรือ ผู้พลีชีพเพื่อความเชื่อ

ต่อหน้าสภาแซนเฮดริน

30 วันรุ่งขึ้น เนื่องจากอยากรู้ชัดว่าทำไมพวกยิวจึงกล่าวหาเปาโล นายพันจึงสั่งปล่อยเขาและเรียกประชุมพวกหัวหน้าปุโรหิตกับทั้งสภาแซนเฮดริน จากนั้นนำเปาโลมายืนอยู่ต่อหน้าพวกเขา

23 เปาโลมองตรงไปที่สมาชิกสภาแซนเฮดรินและกล่าวว่า

“ พี่น้องทั้งหลาย

ข้าพเจ้าได้ทำหน้าที่ของตนต่อพระเจ้าด้วยจิตสำนึกอันดีมาจนทุกวันนี้

2 ถึงตรงนี้ มหาปุโรหิตอานาเนียสั่งให้คนที่ยืนอยู่ใกล้ๆ ตบปากเปาโล

3 แล้วเปาโลจึงกล่าวกับเขาว่า “ พระเจ้าจะทรงตบท่านผู้เป็นผนังฉาบปูนขาว!

ท่านนั่งอยู่ที่นั่นเพื่อตัดสินข้าพเจ้าตามบทบัญญัติ

แล้วยังละเมิดบทบัญญัติโดยสั่งให้ตบข้าพเจ้า!”

4 บรรดาผู้ที่ยืนอยู่ใกล้ๆ เปาโลกล่าวว่า

“ เจ้าบังอาจลบหลู่มหาปุโรหิตของพระเจ้าหรือ?”

5 เปาโลตอบว่า “ พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าเป็นมหาปุโรหิต เพราะมีคำเขียนไว้ว่า ‘ อย่าพูดล่วงเกินผู้ปกครองประชาชนของเจ้า’ ⁷¹”

6 ครั้นเปาโลเห็นว่า บางคนในพวกนั้นเป็นพวกสะดูสี บ้างก็เป็นฟาริสี จึงร้องขึ้นต่อหน้าสภาแซนเฮดรินว่า “ พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าเป็นฟาริสี เป็นลูกของฟาริสีที่ต้องถูกพิจารณาคดีก็เพราะข้าพเจ้ามีความหวังในการเป็นซื่อ
น จ า ก ต า ย ” 7 พอเขากล่าวเช่นนั้น

พวกฟาริสีกับพวกสะดูสีก็ถกเถียงกัน ที่ประชุมแบ่งเป็น 2 ฝ่าย

---

⁷¹ 23:5 อ พ ย .22:28

8(พวกสะดูสีบอกว่าไม่มีการเป็นขึ้นจากตาย ไม่มีทูตสวรรค์ และไม่มีความวิญญาน ส่วนพวกฟาริสียอมรับว่ามีสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด)

9 จึงเกิดโกลาหลกันใหญ่

พวกธรรมาจารย์ที่เป็นฟาริสีบางคนลุกขึ้นโต้แย้งอย่างแข็งขันว่า

“ เราเห็นว่าชายผู้นี้ไม่มีความผิด

หากวิญญานหรือทูตสวรรค์ได้พูดกับเขาจะว่าอย่างไร?”

10การโต้เถียงดุเดือดขึ้นจนนายพันเกรงว่าเปาโลจะถูกพวกเขาฉีกเป็นชิ้นๆ

จึงสั่งทหารให้ลงไปใช้กำลังเอาตัวเปาโลออกมาจากพวกนั้น

และนำเขาไปที่กองทหาร

11 ในคืนต่อมา องค์พระผู้เป็นเจ้าประทับยื่นมือให้เปาโล ตรัสว่า

“ จงกล้าหาญเถิด! เจ้าได้เป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็มอย่างไร

เจ้าจะต้องเป็นพยานในกรุงโรมด้วยอย่างนั้น”

แผนสังหารเปาโล

12 เช้าวันต่อมา

พวกยิวคบคิดกันและสาบานตัวว่าจะไม่กินไม่ดื่มจนกว่าจะได้ฆ่าเปาโลเสีย

13มีชายสี่สิบกว่าคนที่ร่วมในแผนการนี้

14เขาเหล่านั้นไปพบพวกหัวหน้าปุโรหิตและผู้อาวุโส เรียนว่า

“ ข้าพเจ้าทั้งหลายสาบานตนเด็ดขาดว่าจะไม่กินดื่มอะไร

จนกว่าจะได้ฆ่าเปาโลเสีย 15ฉะนั้นบัดนี้ขอให้ท่านทั้งหลายกับสภาแซนเฮดริน

ยื่นคำขอต่อนายพัน เพื่อนำตัวเปาโลมาต่อหน้าท่าน

โดยทำเป็นว่าต้องการได้ส่วนหาข้อมูลเกี่ยวกับคดีของเขาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

พวกข้าพเจ้าพร้อมที่จะฆ่าเขาเสียก่อนที่เขาจะมาถึงที่นี่

16 แต่บุตรชายของน้องสาวเปาโลล่วงรู้แผนการนี้

จึงเข้าไปบอกเปาโลที่กองทหาร

17 แล้วเปาโลก็เรียกนายร้อยคนหนึ่งมา บอกว่า
“ โปรดนำเด็กหนุ่มผู้นี้ไปพบท่านนายพัน เขามีเรื่องจะแจ้งให้ทราบ”

18 ดังนั้นนายร้อยผู้นี้จึงพาเขาไปพบนายพัน

เรียนว่า “ นักโทษเปาโลเรียกหาข้าพเจ้า
ขอให้พาเด็กหนุ่มผู้นี้มาพบท่าน เพราะเขามีเรื่องจะเรียนให้ท่านทราบ”

19 นายพันจึงจูงมือเด็กหนุ่มคนนั้นเลี้ยงออกมา ถามว่า

“ เจ้าต้องการจะบอกอะไรเรา?”

20 เขาตอบว่า

“ พวกยิวตกลงกันจะขอท่านให้นำตัวเปาโลลงไปต่อหน้าสภาแซนเฮดรินวันพรุ่งนี้ ทำที่ว่าจะอยากได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเขาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

21 ขอท่านอย่าอนุมัติ เพราะพวกเขากว่า 40 คนกำลังชุมนุมหาเปาโล พวกเขาสาบานตัวไว้ว่าจะไม่กินดื่มอะไรจนกว่าจะได้ฆ่าเปาโลเสีย ตอนนี้พวกเขาพร้อมแล้ว รอแต่ท่านอนุมัติตามคำขอของเขา”

22 นายพันจึงให้เด็กหนุ่มนั้นไป และกำชับเขาว่า

“ อย่าบอกใครว่าเจ้ามารายงานเรื่องนี้แก่เรา”

ส่งตัวเปาโลไปยังเมืองซีซารียา

23 จากนั้น ก็เรียกนายร้อย 2 คนมาสั่งว่า “ เตรียมกำลังทหาร 200 นาย พลม้า 70 นาย และ พล ท ว น ⁷² 200 นาย

ไปเมืองซีซารียาตอนสามทุ่มคืนนี้ 24 จัดพาหนะให้เปาโลขึ้น เพื่อจะได้คุ้มกันตัวเขาไปส่งให้ผู้ว่าการเฟลิกส์อย่างปลอดภัย”

25 นายพันเขียนจดหมายฉบับหนึ่ง มีใจความดังนี้

26 ข้าพเจ้า คลาวดิอัส ลีเซียส

---

⁷² 23:23 ในภาษากรีกคำนี้มีความหมายไม่ชัดเจน

เรียน ท่านผู้ว่าการเฟลิกส์

27 พวกยิวจับตัวคนนี้ไว้ เกือบจะฆ่าเสีย แต่ข้าพเจ้านำทหารเข้าช่วยไว้ได้ เพราะทราบว่าเขาเป็นพลเมืองโรมัน 28ข้าพเจ้าต้องการทราบข้อกล่าวหา จึงนำตัวเขาไปยังสภาแซนเฮดรินของพวกยิว

29พบว่าข้อกล่าวหาเป็นเรื่องบทบัญญัติของพวกนั้น แต่ไม่มีข้อหาใดสมควรสั่งประหารหรือจำคุก

30ครั้นข้าพเจ้าได้รับแจ้งว่ามีแผนกำจัดชายคนนี้

จึงส่งเขาตรงมายังใต้เท้าทันที ทั้งสั่งให้โจทก์มาว่าความกันต่อหน้าใต้เท้า

31 คินนัสนั้น พวกทหารจึงนำตัวเปาโลไปตามคำสั่ง จนถึงเมืองอันทิปาตริส

32วันรุ่งขึ้น ก็ให้กองทหารม้านำตัวเขาต่อไป ส่วนพวกเขากลับมายังกองทหาร

33เมื่อกองทหารม้าไปถึงเมืองซีซาริยา

ก็ยื่นจดหมายต่อผู้ว่าการและมอบตัวเปาโลให้แก่เขา

34ผู้ว่าการอ่านจดหมายแล้ว จึงถามเปาโลว่า มาจากแคว้นใด

ครั้นทราบว่าเป็นมาจากซีลีเชีย 35ก็กล่าวว่า

“ เราจะฟังคดีของเจ้าเมื่อโจทก์มาพร้อมหน้ากันที่นี่

จากนั้นสั่งให้คุมตัวเปาโลไว้ที่วังของเฮโรด

ใต้สวนคดีต่อหน้าเฟลิกส์

24 ห้าววันต่อมา มหาปุโรหิตอานาเนีย กลุ่มผู้อาวุโสและนายเทออร์ทูลลัส

มายังเมืองซีซาริยา และยื่นฟ้องเปาโลต่อผู้ว่าการ 2เมื่อเบิกตัวเปาโลเข้ามา

เทออร์ทูลลัสก็แถลงคดีต่อหน้าผู้ว่าการดังนี้ “ กราบเรียนใต้เท้า

พวกข้าพเจ้าสุขสงบกันมานานภายใต้การปกครองของใต้เท้า
และการที่ใต้เท้าเห็นการณ์ไกลได้นำมาซึ่งการปฏิรูปต่างๆ ในชนชาตินี้
3 ใต้เท้าเฟลิกส์ ทุกหนทุกแห่งและในทุกๆ ด้าน
พวกข้าพเจ้าน้อมรับสิ่งนี้ด้วยความสำนึกในบุญคุณอย่างยิ่ง
4เพื่อมิให้เป็นการรบกวนใต้เท้าไปกว่านี้ ข้าพเจ้าขอวิงวอนใต้เท้า
ใต้โปรดรับฟังเราโดยสังเขปดังนี้
5 พวกข้าพเจ้าพบว่าชายผู้นี้เป็นตัวก่อกวน
ปลุกปั่นให้เกิดการจลาจลในหมู่ชาวยิวทั่วโลก
เขาเป็นแกนนำคนหนึ่งของพวกนิกายนาซาเรธ
6และถึงกับพยายามจะทำให้พระวิหารเสื่อมความศักดิ์สิทธิ์
ดังนั้นพวกข้าพเจ้าจึงจับกุมตัวเขาไว้ 8ข อ ⁷³ใต้เท้าใต้สวนเขาเอง
แล้วใต้เท้าจะทราบความจริงเกี่ยวกับข้อกล่าวหาทั้งปวงที่พวกข้าพเจ้าฟ้องเขา
”

9 พวกยิวร่วมมือให้การกล่าวหาด้วยยืนยันว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความจริง
10 เมื่อผู้ว่าการโบกมือให้พูด เปาโลจึงกล่าวว่า
“ ข้าพเจ้าทราบที่ใต้เท้าตัดสินความให้ชน ชาตินี้มาตลอดหลายปี
ดังนั้นข้าพเจ้าจึงยินดีที่จะขอแก้ข้อกล่าวหา
11ใต้เท้าสามารถตรวจสอบได้โดยง่ายตายว่า เมื่อไม่เกิน12 วันมานี้ข้าพเจ้าได้
ขึ้นไปนมัสการที่กรุงเยรูซาเล็ม
12โจทก์ไม่ได้พบเห็นข้าพเจ้าโต้เถียงกับใครที่พระวิหาร
หรือปลุกปั่นฝูงชนไม่ว่าในธรรมศาลาต่างๆ หรือที่ใดๆ ในกรุง

---

⁷³ 24:6-8 บางต้นฉบับว่า...จับกุมตัวเขาไว้

จะได้ตัดสินตามบทบัญญัติของพวกเจ้า

⁷แต่นายพันสีเซียสใช้กำลังชิงตัวเขาไปจากมือของเรา

⁸และสั่งให้โจทก์มาว่าความกันต่อหน้าใต้เท้า

13 และพวกเขาก็ไม่อาจหาข้อพิสูจน์รับรองคำกล่าวหาทั้งปวงที่ฟ้องร้องข้าพเจ้า
ได้อยู่ 14 อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าก็ยอมรับว่า

ข้าพเจ้านับถือการพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษในฐานะสาวกแห่งทางนั้น

ซึ่งพวกเขาเรียกว่านิกายหนึ่ง

ข้าพเจ้าเชื่อทุกสิ่งที่สุดอดคล้องกับบทบัญญัติและทุกสิ่งที่ได้เขียนไว้ในหนังสือผู้

เ ผ ย พ ร ะ วั จ ณะ

15 และข้าพเจ้าเองมีความหวังในพระเจ้าเช่นเดียวกับคนเหล่านี้ว่า

ทั้งคนชอบธรรมและคนชั่วจะเป็นขึ้นจากตาย

16 ดังนั้นข้าพเจ้าจึงพากเพียรทุกวิถีทางที่จะรักษาจิตสำนึกอันตั้งงามต่อเบื้องพร
ะ พักตร์พระเจ้าและต่อหน้ามนุษย์

17 “ หลังจากหายหน้าไปหลายปี

ข้าพเจ้ามายังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อนำความช่วยเหลือผู้ยากไร้มาให้พี่น้องร่วมชา
ติ และเพื่อถวายเครื่องบูชา

18 เมื่อพวกเขาพบข้าพเจ้ากระทำสิ่งนี้อยู่ที่ลานพระวิหาร

ข้าพเจ้าได้ชำระตนให้สะอาดตามระเบียบพิธีแล้ว ไม่มีฝูงชนอยู่กับข้าพเจ้าเลย
อีกทั้งข้าพเจ้าไม่ได้เกี่ยวข้องกับกรวนวายุใดๆ

19 แต่มีชาวยิวบางคนจากแคว้นเอเชีย ซึ่งควรจะอยู่ที่นี้ต่อหน้าได้เท่า

ถ้าเขามีข้อหาใดๆ ที่จะฟ้องร้องข้าพเจ้า 20 หรือคนเหล่านี้ที่อยู่ที่นี่

ควรจะระบุนความผิดใดๆ ที่พบเห็นในข้าพเจ้า

เมื่อครั้งข้าพเจ้ายืนอยู่ต่อหน้าสภาแซนเฮดริน

21 นอกเสียจากเรื่องนี้เรื่องเดียวที่ข้าพเจ้าได้ตะโกน

เมื่อยืนอยู่ต่อหน้าพวกเขาว่า ‘ ที่ข้าพเจ้าต้องถูกดำเนินคดีต่อหน้าท่านในวันนี้
ก็เพราะข้าพเจ้าเชื่อในการเป็นขึ้นจากตาย’ “ 74

22 ฝ่ายเฟลิกส์ซึ่งคุ้นเคยดีกับเรื่องทางนั้น จึงสั่งเลื่อนการพิจารณาคดี
กล่าวว่า

“ เราจะตัดสินคดีของท่านเมื่อนายพันลีเซียสมา” 23เฟลิกส์สั่งนายร้อยให้คุม
ตัวเปาโลไว้ แต่ผ่อนผันให้มีอิสระบางประการ
และอนุญาตให้เพื่อนฝูงดูแลช่วยเหลือเขาในสิ่งที่จำเป็น

24 หลังจากนั้นหลายวัน

เฟลิกส์มาพร้อมกับทรูซิลลาภรรยาของเขาซึ่งเป็นชาวยิว
เขาได้เรียกตัวเปาโลมาพบและฟังเปาโลพูดถึงความเชื่อในพระเยซูคริสต์

25ขณะเปาโลบรรยายถึงความชอบธรรม การควบคุมตน

และการพิพากษาที่จะมาถึง เฟลิกส์ก็กลัวและกล่าวว่า “ พอแค่นี้ก่อน!

ท่านไปได้ ไว้มีโอกาส เราจะเรียกท่านมาอีก” 26ขณะเดียวกัน

เฟลิกส์ก็หวังว่าเปาโลจะให้สินบน จึงเรียกตัวเขามาสนทนากันบ่อยๆ

27 สองปีผ่านไป ปอร์ลิส เฟสทัส มารับตำแหน่งแทนเฟลิกส์

แต่เฟลิกส์อยากเอาใจพวกยิว จึงทิ้งเปาโลไว้ในคุก

การไต่สวนต่อหน้าเฟสทัส

25 เมื่อมาถึงแคว้นนั้นได้ 3 วัน

เฟสทัสก็ออกจากเมืองซีซารียาขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม

2ที่นั่นพวกหัวหน้าปุโรหิตและเหล่าผู้นำชาวยิวมายืนฟ้องเปาโลต่อเขา

3พวกเขาเร่งเร้าอ้อนวอนเฟสทัสให้เห็นแก่พวกเขาโดยให้ย้ายเปาโลมายังกรุง
เยรูซาเล็ม เพราะว่าพวกเขาเตรียมข่มขู่ฆ่าเปาโลเสียกลางทาง

4เฟสทัสตอบว่า “ เปาโลถูกคุมตัวอยู่ที่เมืองซีซารียา

และเราเองกำลังจะไปที่นั่นในไม่ช้านี้ 5ถ้าเขาได้ทำความผิดใดๆ

ก็ให้ผู้นำของพวกท่านบางคนไปกับเรา และยื่นฟ้องเขาที่นั่น”

6 หลังจากพักอยู่กับพวกเขาได้ 8 หรือ 10 วัน เฟสทัสก็ไปยังเมืองซีซารียาในวันรุ่งขึ้น เฟสทัสเปิดศาลพิจารณาคดี และสั่งให้นำตัวเปาโลเข้ามา

7 เมื่อเปาโลปรากฏตัว พวกยิวที่ลงมาจากกรุงเยรูซาเล็มก็เข้าไปยืนล้อมฟ้องเขาด้วยข้อหาร้ายแรงหลายประการ ซึ่งหาข้อพิสูจน์ไม่ได้

8 แล้วเปาโลจึงแก้ข้อกล่าวหาว่า

“ ข้าพเจ้ามิได้ทำสิ่งใดผิดต่อบทบัญญัติของยิว หรือต่อพระวิหาร หรือต่อซีซาร์”

9 เฟสทัสอยากเอาใจพวกยิว จึงกล่าวกับเปาโลว่า

“ เจ้าเต็มใจจะขึ้นไปกรุงเยรูซาเล็ม

สู้คดีตามข้อกล่าวหาเหล่านี้ต่อหน้าเราที่นั่นหรือไม่?”

10 เปาโลตอบว่า “ ขณะนี้ข้าพเจ้าก็ยืนอยู่ต่อหน้าศาลของซีซาร์

ที่ซึ่งข้าพเจ้าสมควรจะถูกไต่สวนอยู่แล้ว ข้าพเจ้ามิได้ทำสิ่งใดผิดต่อพวกยิว ดังที่ได้ทำเองก็ทราบดี 11 อย่างไรก็ตาม

หากว่าข้าพเจ้าได้กระทำความผิดใดอันควรแก่โทษประหาร

ข้าพเจ้าก็ยอมตายโดยไม่ขัดขืนเลย แต่หากข้อกล่าวหาใดๆ

ของชาวยิวเหล่านี้ไม่เป็นความจริง ไม่มีใครมีสิทธิมอบตัวข้าพเจ้าให้พวกเขา ข้าพเจ้าขอถวายฎีกาถึงซีซาร์!”

12 หลังจากหารือกับคณะที่ปรึกษาแล้ว เฟสทัสก็ประกาศว่า

“ เจ้าได้ถวายฎีกาถึงซีซาร์ เจ้าก็ต้องไปเฝ้าซีซาร์!”

เฟสทัสหารือกับกษัตริย์อากริปปา

13 หลังจากนั้น 2-3 วัน

กษัตริย์อากริปปากับพระนางเบอร์นิสเสด็จมาเยี่ยมคารวะเฟสทัสที่เมืองซีซารียา

14 เนื่องจากอากริปปาประทับอยู่ที่นั่นหลายวัน

เฟสทัสจึงปรึกษาเรื่องเปาโลกับกษัตริย์ว่า

“ ที่นี้มีนักโทษคนหนึ่งซึ่งเฟลิกส์ขังทิ้งไว้ 15 เมื่อข้าพเจ้าไปที่กรุงเยรูซาเล็ม

พวกหัวหน้าปุโรหิต

และผู้อาวุโสของพวกยิวยื่นฟ้องเขาและขอให้ข้าพเจ้าตัดสินลงโทษเขา

16 “ ข้าพเจ้าบอกพวกนั้นว่า

ต อ ม ๓ ๓ ๓ ๓ เนียมโรมันจะมอบตัวจำเลยก็ต่อเมื่อโจทก์กับจำเลยมาพร้อมหน้ากัน และจำเลยมีโอกาสแก้ข้อหาเสียก่อน 17 ครั้งพวกเขาไปที่นี้กับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ไม่รอช้า แต่เปิดศาลพิจารณาคดีในวันรุ่งขึ้น

และสั่งให้นำตัวชายผู้นี้เข้ามา 18 พอโจทก์ลุกขึ้นพูด

ก็ไม่ได้ฟ้องร้องเรื่องอาชญากรรมใดๆ ตามที่ข้าพเจ้าคาดหมายไว้

19 แต่พวกเขากลับโต้แย้งกันในประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับศาสนาของพวกเขาเอง และเกี่ยวกับคนหนึ่งที่ยาไปแล้วชื่อเยชู ผู้ซึ่งเปาโลอ้างว่ายังมีชีวิตอยู่

20 ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าอะไรจะไต่สวนเรื่องนี้อย่างไรดี ดังนั้นข้าพเจ้าจึงถามจำเลยว่า

เต็มใจจะขึ้นไปกรุงเยรูซาเล็มสู้คดีที่นั่นตามข้อกล่าวหาเหล่านี้หรือไม่

21 เมื่อเปาโลได้ถวายฎีกาขออยู่รอการตัดสินขององค์จักรพรรดิ

ข้าพเจ้าจึงสั่งให้คุมตัวเขาไว้จนกว่าจะส่งตัวไปเผ่าซีซาร์ได้”

22 แล้วอากริปปาจึงตรัสกับเฟสทัสว่า

“ ข้าพเจ้าเองก็ประสงค์จะฟังชายผู้นี้ด้วย ”

เฟสทัสตอบว่า “ พรุ่งนี้ท่านจะได้ฟังเขา”

เปาโลต่อหน้าอากริปปา

(ก จ 9:3-8,22:6-11)

23 วันรุ่งขึ้น

อากริปปากับเบอร์นิสเสด็จเข้ามายังห้องพิจารณาคดีอย่างโอ้อวดระการพร้อมข้าราชการระดับสูงและ ชั้นผู้นำของเมืองนั้น

เฟสทัสสั่งเบิกตัวเปาโลเข้ามา 24 เฟสทัสกล่าววว่า

“ กษัตริย์อากริปปาและท่านทั้งหลายซึ่งอยู่กับเรา ที่นี่

ท่านก็ได้เห็นชายผู้นี้แล้ว! ชาวยิวทั้งปวงได้ร้องขอต่อ

ข้าพเจ้าเกี่ยวกับตัวเขาทั้งในกรุงเยรูซาเล็มและที่นี้ในเมืองซีซารียา พวกเขาร้องตะโกนว่าชายผู้นี้ไม่ควรมีชีวิตอยู่ต่อไป 25 ข้าพเจ้าพบว่า เขาไม่ได้ทำสิ่งใดที่สมควรกับโทษประหาร แต่เพราะเขาได้ถวายฎีกาถึงองค์จักรพรรดิ ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจส่งเขาไปโรม 26 แต่ข้าพเจ้าไม่มีสิ่งใดแน่ชัดที่จะเขียนเป็นรายงานถวายถึงองค์จักรพรรดิเกี่ยวกับชายผู้นี้ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงนำตัวเขามาอยู่ต่อหน้าท่านทั้งหลาย โดยเฉพาะต่อพระพักตร์พระองค์ กษัตริย์อากริปปา เพื่อว่าข้าพเจ้าจะได้ข้อมูลที่จะถวายรายงานจากผลการไต่สวนครั้งนี้ 27 เพราะข้าพเจ้าคิดว่า หากส่งตัวนักโทษไปโดยมิได้ระบุข้อหาที่แน่ชัด ก็จะเป็นเรื่องที่ไม่สมเหตุผล”

26 แล้วอากริปปาจึงตรัสกับเปาโลว่า

“ เจ้าได้รับอนุญาตให้พูดแก้คดีเองได้”

ดังนั้นเปาโลจึงโบกมือของตน และเริ่มแก้คดีว่า

2” ข้าแต่กษัตริย์อากริปปา

ข้าพระบาทถือเป็นโอกาสที่ได้ยื่นแก้ข้อกล่าวหาทั้งปวงของพวกยิวอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์ฝ่าพระบาทในวันนี้ 3 ที่ข้าพระบาทรู้สึกเช่นนี้

ก็เพราะฝ่าพระบาททรงคุ้นเคยกับขนบธรรมเนียมและข้อขัดแย้งต่างๆ

ทั้งมวลของชาวยิวเป็นอย่างดี ฉะนั้นขอทรงอดทนฟังข้าพระบาทเถิด

4 “ ชาวยิวล้วนทราบแนวทางการดำเนินชีวิตของข้าพระบาทตั้งแต่เด็กมา

นับแต่ถือกำเนิดในบ้านเมืองของข้าพระบาทเอง และทั้งที่ในกรุงเยรูซาเล็ม

5 พวกเขาได้รู้จักข้าพระบาทมานับนาน และหากพวกเขายินยอม

พวกเขาก็สามารถเป็นพยานได้ว่า

ข้าพระบาทใช้ชีวิตตามนิยามที่เคร่งครัดที่สุดในศาสนาของพวกข้าพระบาท

คือเป็นฟาริสี 6 และบัดนี้

ที่ข้าพระบาทถูกไต่สวนในวันนี้ก็เพราะข้าพระบาทมีความหวังในสิ่งที่พระเจ้าไ

ด้ทรง สัญญาไว้กับเหล่าบรรพบุรุษ 7 เป็นพระสัญญาที่พวกข้าพระบาท 12
ตระกูลคาดหวังว่าจะเป็นจริง

ขณะพวกเพียรปรนนิบัติพระเจ้าทั้งกลางวันกลางคืน ข้าแต่กษัตริย์

เพราะความหวังนี้เอง พวกยิวจึงกล่าวหาข้าพระบาท

8 โฉนพวกท่านจึงเห็นว่าเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะทรงให้คนตายเป็นขึ้นมา?

9 “ ข้าพระบาทเองก็เคยเชื่อว่า

ควรทำทุกวิถีทางที่เป็นไปได้เพื่อต่อต้านพระนามของพระเยซูแห่งนาซาเร็ธ

10 และนั่นแหละ คือสิ่งที่ข้าพระบาทได้ทำในกรุงเยรูซาเล็ม

โดยอาศัยสิทธิอำนาจของพวกหัวหน้าปุโรหิต

ข้าพระบาทได้จับวิสุทธิชนหลายคนเข้าคุก และเมื่อพวกนั้นถูกฆ่า

ข้าพระบาทก็เห็นดีด้วย 11 หลายครั้งข้าพระบาทไปตามธรรมศาลาต่างๆ

เพื่อลงโทษคนพวกนั้น

และพยายามบีบบังคับให้เขากล่าวคำหมิ้นประมาทพระเยซู

ข้าพระบาทโกรธเกลียดเขายิ่งนัก ถึงกับตามไปข่มเหงพวกเขาที่เมืองต่างๆ

ในดินแดนอื่นๆ

12 “ ในการเดินทางคราวหนึ่ง ข้าพระบาทกำลังจะไปยังเมืองดามัสกัส

โดยได้รับสิทธิอำนาจ และการมอบหมายจากพวกหัวหน้าปุโรหิต 13

ข้าแต่กษัตริย์ ประมาณเที่ยงวัน

ขณะอยู่ระหว่างทางข้าพระบาทเห็นแสงสว่างจากฟ้าสวรรค์

แสงนั้นเจิดจ้ายิ่งกว่าแสงอาทิตย์ ส่องรอบข้าพระบาทกับเพื่อนร่วมทาง

14 พวกข้าพระบาททั้งหมดล้มลงกับพื้น

และข้าพระบาทได้ยินเสียงหนึ่งพูดกับข้าพระบาทเป็นภาษาอาร. ม ค ⁷⁵ว่า

‘ เซาโล เซาโลเอ๋ย เจ้าข่มเหงเราทำไม? เป็นการยากที่เจ้าจะขึ้นประดัก’

15 “ แล้วข้าพระบาทถามว่า ‘ พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงเป็นผู้ใด? ’”

---

⁷⁵ 26:14 หรือ ภาษาฮีบรู

“ องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสตอบว่า ‘ เราคือเยซูผู้ที่เจ้ากำลังข่มเหง
16บัดนี้จงลุกขึ้นยืนเถิด เราได้ปรากฏแก่เจ้าก็เพื่อแต่งตั้งเจ้าเป็นผู้รับใช้
และเป็นพยานถึงสิ่งที่เจ้าได้เห็นเกี่ยวกับเรา และสิ่งที่เราจะสำแดงแก่เจ้า
17เราจะช่วยเจ้าให้รอดพ้นจากพี่น้องร่วมชาติของเจ้าเองและจากชาวต่างชาติ
เราจะส่งเจ้าไปหาพวกเขา 18เพื่อเปิดตาของเขา
และหันเขาจากความมืดมาสู่ความสว่าง
และจากอำนาจของซาตานมาหาพระเจ้า
เพื่อเขาจะได้รับการอภัยโทษบาป
และได้อยู่ในหมู่ผู้ที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยความเชื่อในเรา’
19 “ นับแต่นั้น ข้าแต่กษัตริย์อากริปปา
ข้าพระบาทจึงไม่ขัดขืนต่อนิมิตจากสวรรค์นั้น
20เริ่มแรกข้าพระบาทประกาศแก่คนทั้งหลายในเมืองดามัสกัส
จากนั้นแก่คนทั้งหลายในกรุงเยรูซาเล็มและทั่วแคว้นยูเดีย
และแก่ชาวต่างชาติด้วย ข้าพระบาทประกาศว่า พวกเขาควรกลับใจเสียใหม่
หันมาหาพระเจ้า และพิสูจนการกลับใจใหม่ด้วยการกระทำของตน
21ด้วยเหตุนี้เองพวกยิวจึงจับกุมข้าพระบาทที่ลานพระวิหาร
และหาทางจะฆ่าข้าพระบาทเสีย
22แต่เพราะพระเจ้าทรงช่วยข้าพระบาทมาจนทุกวันนี้
ข้าพระบาทจึงได้มายืนอยู่ที่นี่และเป็นพยานต่อทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย
ข้าพระบาทไม่ได้พูดเรื่องอื่นใด
นอกเหนือจากสิ่งที่บรรดาผู้เผยพระวจนะและโมเสสกล่าวไว้ว่าจะเกิดขึ้น
23คือที่พระคริสต์⁷⁶จะต้องทนทุกข์ทรมาน
และจะทรงสำแดงความสว่างแก่ประชากรของพระองค์เองและแก่คนต่างชาติใน
ฐานะที่ทรงเป็นผู้แรกซึ่งเป็นขึ้นจากความตาย”

---

⁷⁶ 26:23 หรือ พระเมสสิยาห์

24 เปาโลกล่าวแก้คดีถึงตรงนี้ เฟสทัสก็ตะโกนขัดขึ้นว่า “ เปาโล เจ้าเสียสติไปแล้ว! เจ้ารำเรียนมากทำให้คลุ้มคลั่งไป”

25 เปาโลตอบว่า “ ใต้เท้าเฟสทัส ข้าพเจ้ามิได้คลุ้มคลั่ง สิ่งที่ข้าพเจ้าพูดเป็นความจริง และมีเหตุมีผล

26 กษัตริย์ทรงคุ้นเคยกับเรื่องเหล่านี้ดี และข้าพเจ้าสามารถพูดได้อย่างเปิดเผย ข้าพเจ้าเชื่อแน่ว่าไม่มีสักสิ่งทีพ้นพระเนตรพระกรรณ

เพราะสิ่งเหล่านี้มิได้กระทำกันอย่างลับๆ 27 ข้าแต่กษัตริย์อากริปปา ฝ่าพระบาททรงเชื่อเหล่าผู้เผยพระวจนะหรือไม่?

ข้าพระบาททราบฝ่าพระบาททรงเชื่อ”

28 แล้วอากริปปาก็ตรัสกับเปาโลว่า “ เจ้าคิดว่าในเวลาสั้นๆ เท่านั้นเจ้าก็จะชักชวนให้เราเป็นคริสเตียนได้หรือ?”

29 เปาโลทูลตอบว่า “ ไม่ว่าในเวลาสั้นหรือยาว

ข้าพระบาทก็อธิษฐานต่อพระเจ้าว่า ไม่เพียงฝ่าพระบาทเท่านั้น แต่ขอให้คนทั้งปวงที่ฟังข้าพระบาทอยู่ในวันนี้เป็นอย่างข้าพระบาท เว้นแต่ไม่ได้ถูกกล่าวโทษอย่างนี้

30 กษัตริย์ทรงลุกขึ้น ผู้ว่าการ พระนางเบอร์นิส

และคนทั้งปวงที่นั่งอยู่ด้วยก็ลุกขึ้น 31 พวกเขาออกไปจากห้องนั้น พูดกันว่า “ คนนี้มิได้กระทำการใดที่สมควรรับโทษถึงประหาร หรือจำคุก”

32 อากริปปาตรัสกับเฟสทัสว่า “ ถ้าชายคนนี้ไม่ได้ถวายฎีกาถึงซีซาร์ ก็ปล่อยเขาไปได้”

เปาโลลงเรือไปโรม

27 เมื่อมีมติให้เราลงเรือไปยังอิตาลี เปาโลและนักโทษอื่นๆ

บางคนจึงถูกส่งตัวให้นายร้อยยูเลียส จากกองจักรวรรดิ

2 เรามาลงเรือลำหนึ่งจากเมืองอัครามิทเทียม ซึ่งกำลังจะแล่นไปยังท่าต่างๆ

ตามชายฝั่งของแคว้นเอเชีย แล้วเรือก็ออกทะเล อาริสทาร์คัสชาวมาซิโดเนีย จากเมืองเธสะโลนิกาอยู่กับเราด้วย

3 วันรุ่งขึ้น เราแวะที่เมืองไซดอน ฝ่ายยูเลียสมีความกรุณาเปาโล อนุญาตให้เขาไปหาเพื่อนฝูงเพื่อคนเหล่านั้นจะได้จัดหาสิ่งที่จำเป็นให้แก่เขา

4จากที่นั่นเราออกทะเลอีก แล่นไปทางด้านปลดลมของเกาะไซปรัส เนื่องจากเราแล่นทวนกระแส ลม

5เมื่อแล่นข้ามทะเลนอกชายฝั่งแคว้นซีลีเซียกับปัมฟีเลีย

เราก็มาแวะที่เมืองมิราในแคว้นลีเซีย

6ที่นั่นนายร้อยพบเรือจากเมืองอเล็กซานเดรียกำลังจะไปอิตาลี

จึงให้เราลงเรือลำนั้น 7เราแล่นช้าๆ

อยู่หลายวันก็มาถึงเมืองคินิตัสอย่างยากลำบาก เมื่อลมไม่อำนวย

เราจึงแล่นมาทางด้านปลด ลมของเกาะครีต ตรงข้ามเมืองสัลโมเน

8เราแล่นเรือเลียบฝั่งอย่างยากเย็น และมาถึงที่แห่งหนึ่งเรียกกันว่าท่างาม ไกลเมืองลาเซีย

9 เสียเวลาไปมาก และการที่จะเดินเรือก็อันตราย

เพราะบัดนี้เป็นช่วงหลังวันอดอาหาร⁷⁷แล้ว ดังนั้นเปาโลจึงเตือนว่า

10” ท่านทั้งหลาย

ข้าพเจ้าเห็นว่าการเดินทางของเราจะประสบหายนะและเพิ่มความเสียหายอย่างใหญ่หลวงแก่ทั้งเรือและสินค้า ตลอดจนชีวิตของเราเองด้วย”

11แต่นายร้อยไม่ฟัง

เปาโลกลับคล้อยตามคำแนะนำของต้นหนกับเจ้าของเรือมากกว่า

12เนื่องจากท่างามไม่เหมาะที่จะจอดในฤดูหนาว

คนส่วนใหญ่จึงตกลงให้เราแล่นเรือต่อไป

หวังว่าจะไปถึงเมืองฟินีซ์และจอดพักในฤดูหนาวที่นั่น

---

⁷⁷ 27:9 คือ วันลบบาบ

ฟินิกซ์เป็นเมืองท่าของเกาะคริต

หันหน้าไปทางตะวันตกเฉียงเหนือกับตะวันตกเฉียงใต้

พายู

13 เมื่อลมใต้พัดมาเบาๆ พวกเขา ก็คิดว่าสมคะเนแล้ว

จึงถอนสมอแล่นเรือเลียบชายฝั่งเกาะคริต 14 ไม่นานเรือก็ถูกลมซึ่งแรงพอๆ

กับพายูหมุนที่เรียกกันว่า “ ลมตะวันออกเฉียงเหนือ ” ชัดออกจากเกาะ

15 เรือตกอยู่ในพายูและต้านลมไม่ไหว

ดังนั้นเราจึงปล่อยให้เรือ ไป ต า ม ก ร ะ แ ส ล ม

16 ขณะเรากำลังผ่านด้านปลอดภัยของเกาะเล็กๆ ที่ชื่อว่าคาวดา

เราก็แทบจะรักษาเรือชูชีพไว้ไม่ได้

17 เมื่อซักรอกเรือชูชีพขึ้นมาไว้บนเรือแล้วพวกเขาก็เอาเชือกมัดใต้เรือใหญ่

เพื่อยึดเรือไว้ เนื่องจากเกรงว่าจะเกยสันดอนเซอร์ทิส จึงหย่อนสมอเรือ

และปล่อยเรือไป ต า ม ก ร ะ แ ส ล ม 18 พายูชัดกระหน่ำเรืออย่างหนัก

จนวันรุ่งขึ้นเราต้องทยอยทิ้งสินค้าลงทะเล 19 ในวันที่สาม

พวกเขาต้องทิ้งอุปกรณ์ประจำเรือด้วยมือของเขาเอง

20 ครั้นไม่เห็นแสงตะวันแสงดาวตลอดหลายวัน และพายูยังพัดกระหน่ำไม่หยุด

ในที่สุดเราก็สูญเสียความหวังทั้งมวลที่จะรอดชีวิต

21 หลังจากผู้คนอดอาหารมานาน เปาโลก็ยืนขึ้นต่อหน้าพวกเขา และว่า

“ ท่านทั้งหลาย

ท่านน่าจะฟังคำแนะนำของข้าพเจ้าที่ไม่ให้แล่นเรือออกจากเกาะคริต

จะได้ไม่เจอภัยอันตราย และการสูญเสียเช่นนี้ 22 แต่บัดนี้

ข้าพเจ้าขอให้พวกท่านทำใจเข้มแข็งไว้

เพราะจะไม่มีสักคนในพวกท่านต้องเสียชีวิต มีแต่เรือเท่านั้นที่จะอับปาง

23 เมื่อคืนนี้เอง

ทูตองค์หนึ่งของพระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าของข้าพเจ้าผู้ซึ่งข้าพเจ้ารับใช้อยู่

มายืนข้างๆ ข้าพเจ้า 24 และบอกว่า ‘ เปาโลเอ๋ย อย่ากลัวเลย
เจ้าต้องยื่นให้การต่อหน้าซีซาร์ และพระเจ้าทรงเมตตาเจ้า
ให้คนทั้งปวงที่อยู่ในเรือกับเจ้ารอดชีวิต’
25 ดังนั้นขอให้ท่านทั้งหลายเข้มแข็งไว้เถิด
เพราะข้าพเจ้าเชื่อในพระเจ้าว่าจะเป็นตามที่พระองค์ตรัสบอกข้าพเจ้าไว้
26 อย่างไรก็ตามเราจะต้องเกยตื้นที่เกาะแห่งหนึ่ง”

เรืออัปปาง

27 คีนที่ลิสส์ เรายังถูกพายพัดข้ามทะเลอาเดรียติก⁷⁸ ร าวๆ เที้ยงคีน
พวกลูกเรือรู้สึกวามากลัวแผ่นดินแล้ว 28 พวกเขายังหึ่งระดับน้ำดู
พบว่าลึกลับประมาณ 37 เ ม ต ร ⁷⁹ หลังจากนั้นไม่นาน
พวกเขาก็หึ่งระดับน้ำดูอีกและพบว่าลึกลับประมาณ 27 เ ม ต ร ⁸⁰
29 เรากลัวว่าเรือจะกระแทกกับหินโสโครก จึงทิ้งสมอท้ายเรือ 4 ตัว
และอธิษฐานขอให้ถึงรุ่งเช้าโดยเร็ว 30 พวกลูกเรือหาทางหนีจากเรือใหญ่
หย่อนเรือชูชีพลงทะเล ทำที่ว่าจะทอดสมอจากหัวเรือ
31 เปาโลจึงบอกนายร้อยกับพวกทหารว่า “ ถ้าคนเหล่านี้ไม่อยู่ในเรือ
พวกท่านก็จะไม่รอด”
32 ดังนั้นพวกทหารจึงตัดเชือกที่ยึดเรือชูชีพอยู่และปล่อยให้หล่นลงน้ำไป
33 จวนรุ่งสาง เปาโลหนุนใจคนทั้งปวงให้รับประทานอาหาร เขากล่าวว่า
“ ต ล อ ด 14 วันที่ผ่านมา พวกท่านเฝ้าแต่คอยและไม่มีอะไรตกถึงท้อง
พวกท่านไม่ได้รับประทานอะไรเลย 34 บัดนี้
ข้าพเจ้าขอให้ท่านรับประทานอาหารเสียบ้าง จะได้ประทังชีพไว้

---

⁷⁸ 27:27 ในสมัยโบราณชื่อนี้หมายถึง บริเวณที่แผ่ไปถึงทางใต้ของอิตาลี

⁷⁹ 27:28 ภาษากรีกว่า 20 ออร์กยัส

⁸⁰ ภาษากรีกว่า 15 ออร์กยัส

จะไม่มีใครในพวกท่านต้องเสียผมสักเส้นบนศีรษะ”

35ว่าแล้วเปาโลก็หยิบขนมปัง

ขอบพระคุณพระเจ้าต่อหน้าพวกเขาทั้งปวงแล้วหักรับประทาน

36ผู้คนได้รับกำลังใจ และเริ่มรับประทานอาหาร 37เรามีด้วยกันทั้งหมด 276

คนบนเรือ 38เมื่อพวกเขารับประทานอาหารอิ่มแล้ว ก็โยนข้าวสาลีทิ้งลงทะเล
เรือจะได้เบาขึ้น

39 พอรุ่งเช้า พวกเขาจำไม่ได้ว่าเป็นที่ไหน แต่เห็นอ่าวมีหาดทราย
จึงตัดสินใจว่า จะแล่นเรือให้เข้าเกยหาดถ้าทำได้

40พวกเขาจึงตัดสมอเรือปล่อยลงทะเล

และในเวลาเดียวกันก็แกะเชือกที่มัดหางเสือ

แล้วชักใบหัวเรือขึ้นให้กินลมแล่นตรงเข้าหาฝั่ง

41แต่เรือชนสันดอนและเกยตื้น หัวเรือติดแน่นขยับไม่ได้

และท้ายเรือก็แตกเป็นชิ้นๆ เพราะแรงคลื่นซัด

42 พวกทหารคิดจะฆ่านักโทษเสีย เพื่อป้องกันมิให้คนใดว่ายน้ำหนี

43แต่นายร้อยต้องการจะช่วยชีวิตเปาโล จึงมิให้พวกนั้นทำตามที่คิด

และสั่งให้คนที่ว่ายน้ำเป็นกระโดดลงน้ำว่ายน้ำเข้าฝั่งก่อน

44ส่วนที่เหลือก็เกาะกระดานหรือชิ้นส่วนของเรือไป

โดยวิธีนี้ทุกคนจึงขึ้นฝั่งอย่างปลอดภัย

บ น เ ก า ะ ม อ ล ต า

28 ครั้นขึ้นฝั่งโดยปลอดภัยแล้ว เราจึงรู้ว่าเกาะนั้นชื่อเกาะมอลตา

2ชาวเกาะกรุณาเราเป็นพิเศษ

พวกเขาก่อไฟต้อนรับเราทุกคนเพราะฝนตกและหนาว

3เปาโลเก็บกิ่งไม้มาหอบหนึ่ง ขณะเขากำลังเอาไม้หอบนั้นใส่ไฟ

มีงูพิษตัวหนึ่งถูกความร้อนจึงพุ่งออกมากัดติดที่มือของเขา

4เมื่อชาวเกาะเห็นงูห้อยอยู่ที่มือของเปาโล ก็พูดกันว่า “ คนนี้ต้องเป็นฆาตกร เพราะถึงแม้ว่าเขารอดตายจากทะเล

เจ้าแห่งความยุติธรรมยังไม่ปล่อยให้มีชีวิต” 5แต่เปาโลสะบัดงูทิ้งลงในไฟ และไม่เป็นอันตรายแต่อย่างใด

6พวกเขาคาดว่าเปาโลจะบวมขึ้นหรือล้มตายทันที แต่หลังจากคอยดูอยู่นาน และไม่เห็นเขาเป็นอะไร จึงเปลี่ยนความคิดและว่าเปาโลเป็นเทพเจ้า

7 มีที่ดินแปลงหนึ่งอยู่ใกล้ๆ ที่นั่น เป็นของปุบลิอุสหัวหน้าชาวเกาะ เขาต้อนรับขับสู้เราอย่างดีตลอด 3 วัน

8บิดาของปุบลิอุสป่วยมีไข้และเป็นบิดนอนจมอยู่ เปาโลเข้าไปเยี่ยม หลังจากอธิษฐาน ก็วางมือบนเขารักษาให้หาย 9เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้นคนป่วยอื่นๆ ที่เกาะนั้นก็มา และรับการรักษาให้หาย 10พวกเขาให้เกียรติเราหลายๆ ด้าน และเมื่อเราพร้อมที่จะออกเรือ เขาก็นำสิ่งของที่จำเป็นมาให้เรา

ถึงกรุงโรม

11 สามเดือนต่อมา เราลงเรือซึ่งมาพักหนาวอยู่ที่เกาะนี้ เรือนั้นมาจากเมืองอเล็กซานเดรีย มีรูปแกะสลักเทพเจ้าแฝดคือ คาสเตอร์ และพอลลักซ์ที่หัวเรือ 12เราจอดแวะที่เมืองไซราคิวส์ 3 วัน

13จากที่นั่นเราเล่นเรือมาถึงเมืองเรียมูม วันรุ่งขึ้นลมใต้พัดมา

แ ล ะ ใ นวันต่อมาก็ถึงเมืองโปทิโอสี 14เราพบพี่น้องบางคนที่นั่น

เขาเชิญให้เราพักอยู่ด้วย 1 สัปดาห์ แล้วเราก็มารุงโรม

15พวกพี่น้องที่กรุงโรมได้ข่าวว่าเราจะมา

จึงออกมารับเราไกลถึงย่านอัปปีอัสและทริทาเวิร์นส์ เมื่อได้เห็นคนเหล่านี้

เปาโลก็ขอบพระคุณพระเจ้า และมีกำลังใจขึ้น 16เมื่อเรามาถึงกรุงโรม

เปาโลได้รับอนุญาตให้อยู่ตามลำพัง มีทหารคนหนึ่งคอยคุมเขาไว้

เปาโลเทศนาในกรุงโรม

17 สามวันต่อมา เปาโลเชิญบรรดาผู้นำชาวยิวมาประชุม
เมื่อพวกเขาพร้อมหน้ากัน เปาโลก็กล่าวว่า “ พี่น้องทั้งหลาย
แม้ว่าข้าพเจ้ามิได้กระทำผิดอะไรต่อพี่น้องร่วมชาติของเรา
หรือผิดธรรมเนียมของเหล่าบรรพบุรุษ
ข้าพเจ้าก็ถูกจับกุมในกรุงเยรูซาเล็มและส่งตัวให้พวกโรมัน
18 พวกเขาได้สวนข้าพเจ้าแล้วก็ต้องการจะปล่อยตัวไป
เพราะข้าพเจ้าไม่ได้ทำสิ่งใดผิดสมควรแก่โทษประหาร
19 แต่เมื่อพวกยิวคัดค้านข้าพเจ้าจึงจำต้องถวายฎีกาถึงซีซาร์
มิใช่ว่ามีข้อหาอะไรจะฟ้องร้องพี่น้องร่วมชาติของข้าพเจ้า
20 ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเชิญท่านทั้งหลายมาพูดคุยกัน
เพราะที่ข้าพเจ้าถูกกล่าวโทษอยู่นี้ก็เนื่องด้วยความหวังแห่งชนชาติอิสราเอล”
21 พวกเขาตอบว่า “ เรามีได้รับจดหมายใดๆ
จากแคว้นยูเดียพาดพิงถึงท่าน
แ ล ะ ก็ไม่มีพี่น้องคนใดที่มาจากที่นั่นได้รายงานหรือพูดอะไรไม่ดีเกี่ยวกับท่าน
22 แต่เราอยากฟังความคิดเห็นของท่าน
เพราะเราทราบอยู่ว่าผู้คนทุกแห่งหนพูดดีเตียนนิกายนี้”
23 พวกเขานัดหมายวันที่จะพบกับเปาโล
และคนเป็นอันมากพากันมาอยู่ที่พักของเขา ตั้งแต่เช้าจดเย็น
เปาโล อธิบายและประกาศเรื่องอาณาจักรของพระเจ้าแก่พวกเขา
และพยายามยกเหตุผลจากหนังสือบทบัญญัติของโมเสสและหนังสือผู้เผยพระวจนะ
มาทำให้พวกเขาเชื่อพระเยซู 24 สิ่งที่เขากล่าวทำให้บางคนเชื่อ
แต่บางคนก็ไม่เชื่อ 25 พวกเขาไม่เห็นพ้องกันและเริ่มจากไป
หลังจากที่เปาโลกล่าวทิ้งท้ายว่า “ เป็นจริงดังที่พระวิญญาณบริสุทธิ์
ตรัสกับบรรพบุรุษของพวกท่านผ่านทางผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ว่า
26” ‘ ไปบอกชนชาตินี้ว่า

“ เจ้าจะฟังแล้วฟังเล่าแต่ไม่เคยเข้าใจ
เจ้าจะดูแล้วดูเล่าแต่ไม่เคยประจักษ์

27 เพราะจิตใจของชนชาตินี้ต่อต้านไป

หูของเขาฟังแทบไม่ได้ยิน

และเขาปิดตาของเขาเสีย

มิฉะนั้นแล้ว เขาจะได้เห็นกับตา

ได้ยินกับหู

เข้าใจด้วยจิตใจ

และหันกลับมา แล้วเราจะรักษาเขาให้หาย” ⁸¹

28 “ ฉะนั้นข้าพเจ้าอยากให้คุณรู้ว่า

ความรอดของพระเจ้าได้แผ่ไปถึงชาวต่างชาติแล้ว และพวกเขาจะฟัง!” ⁸²

30 ตลอด 2 ปีเต็ม เปาโลพักอยู่ในบ้าน ซึ่งเขาเช่าไว้

และต้อนรับคนทั้งปวงที่มาหาเขา

31 เขาประกาศเรื่องอาณาจักรของพระเจ้าและสอนเรื่ององค์พระเยซูคริสต์เจ้าอย่างกล้าหาญ โดยไม่ถูกขัดขวาง

---

⁸¹ 28:27 อ ส ย .6:9, 10

⁸² 28:28 บางต้นฉบับว่า ฟัง! ²⁹หลังจากเปาโลกล่าวเช่นนั้นแล้ว พวกยิวก็จากไป
โต้เถียงกันเองเป็นการใหญ่